

คู่มือ

มือ

การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2563-2567

SSRU

คำนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 62 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ประกาศกำหนด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2563 - 2567 นี้ จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในของระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ที่ก่อให้เกิดผลการบริหารจัดการคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาอย่างยิ่งย่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	1
1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา.....	1
2. กฎหมายและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	2
3. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา.....	5
4. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	6
5. ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	8
6. ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก.....	9
7. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	10
8. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	11
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	12
9.1 นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	12
9.2 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	12
9.3 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน.....	18
บทที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	23
1. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	21
2. วิสัยทัศน์ จุดประสงค์ ภารกิจหลัก และเสาหลัก.....	23
3. วัฒนธรรม อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และค่านิยมหลัก.....	24
4. โครงสร้างองค์กรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	26
5. โครงสร้างการบริหารจัดการ.....	27
บทที่ 3 โครงร่างองค์กร (Organizational Profile:OP).....	28
P.1 ลักษณะองค์กร : คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคืออะไร.....	29
P.2 สถานการณ์ขององค์กร: สถานการณ์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันเป็นอย่างไร.....	31
บทที่ 4 นิยามศัพท์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	33
นิยามศัพท์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	33
บทที่ 5 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร.....	43
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน.....	46
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.....	47
องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต.....	59
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ.....	60
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพ อิสระภายใน 1 ปี.....	61

	หน้า
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่.....	62
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่.....	65
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา.....	68
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา.....	69
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา.....	70
ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา.....	71
องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์.....	73
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์.....	74
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์.....	76
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์.....	82
องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมินผู้เรียน.....	83
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร.....	84
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน.....	85
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน.....	87
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ.....	89
องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้.....	91
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้.....	92
บทที่ 6 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ.....	93
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต.....	94
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม.....	95
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก.....	96
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ.....	97
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน.....	98
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย.....	101
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	102
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย.....	104
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การวิจัยและนวัตกรรม.....	106
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ.....	110
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม.....	111
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	113
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของคณะ.....	114
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ.....	116
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และ อัตลักษณ์ของคณะ.....	117
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร.....	120

บทที่ 7 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย.....	123
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต.....	124
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม.....	125
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก.....	126
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ.....	127
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน.....	128
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย.....	131
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์.....	132
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	133
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การวิจัยและนวัตกรรม.....	135
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ.....	139
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม.....	140
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม.....	142
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของสถาบัน.....	143
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ.....	145
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบัน.....	146
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ.....	150
บทที่ 8 แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....	153
ระดับหลักสูตร.....	154
ระดับคณะ.....	156
ระดับสถาบัน.....	157
ภาคผนวก.....	159
ภาคผนวก ก แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้	161
ภาคผนวก ข ประกาศ กพอ. เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์.....	171
ภาคผนวก ค ประกาศ ก.พ.อ.เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562.....	191
ภาคผนวก ง ประกาศหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557.....	195
ภาคผนวก จ นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563.....	201
ภาคผนวก ฉ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563.....	211
ภาคผนวก ช คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ (ร่าง) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563.....	213
ภาคผนวก ซ ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับ มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2563.....	223

ภาคผนวก ฅ ปฏิทินการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2563.....	229
---	-----

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร.....	155
ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ.....	156
ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับสถาบัน.....	157

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 มาตรฐานการอุดมศึกษา.....	8
ภาพที่ 1.2 แนวทางการนำมาตรฐานอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ.....	9
ภาพที่ 1.3 ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก.....	9
ภาพที่ 1.4 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย.....	15
ภาพที่ 2.1 ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	21
ภาพที่ 2.2 พื้นที่จัดการศึกษา.....	22
ภาพที่ 2.3 โครงสร้างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	26
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารจัดการ.....	27
ภาพที่ 8.1 การประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 – 6.....	154

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการ ทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจ 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต้องการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการปัจจัยดังกล่าว คือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการการพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษาผู้จ้างงาน ผู้ปกครองรัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบ ซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน

7) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2561 โดยมีการปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามหลักการโดยมีการกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษาจะครอบคลุมด้านผลลัพธ์ผู้เรียนการวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาโดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.9.1 เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสาขา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและมหาวิทยาลัยในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกมาตรฐานว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้เป้าหมายที่กำหนดไว้

1.9.2 เพื่อให้สาขา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและมหาวิทยาลัยทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

1.9.3 เพื่อให้สาขา คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและมหาวิทยาลัยทราบจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

1.9.4 เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

1.9.5 เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. กฎหมายและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.2 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี

จากวิสัยทัศน์ของชาติที่ระบุไว้ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ที่มีสาระสำคัญคือมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น มีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงเศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้วและสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

2.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขอันจะนำไปสู่เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ จากแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 และแรงกดดันจากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้การติดกับดักประเทศที่รายได้ปานกลางทศนคติความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนตามกระแสโลกาภิวัตน์การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษายังมีปัญหาหลายประการ ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดแคลนคณาจารย์ที่มีความพร้อมในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นการรับรองคุณภาพในการจัดการศึกษาทุกระดับเช่นเดียวกัน

2.4 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2533-2547) กำหนดให้อุดมศึกษาต้องสร้างความเป็นเลิศ ความเสมอภาค ประสิทธิภาพและความเป็นนานาชาติ แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความเชื่อมโยงกับการศึกษาทุกระดับ ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) มุ่งเน้นพาประเทศก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคต่างๆ ไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งมีจุดเน้นที่สำคัญได้แก่ การกำหนดพันธกิจของอุดมศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ มุ่งเน้นผลผลิตและผลลัพธ์ของระบบอุดมศึกษา (Higher

Education Outcomes) ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับระดับสากล ปฏิรูปอุดมศึกษาอย่างครบถ้วนและสมดุล เพื่อให้กลไกการสนับสนุน การกำกับตรวจสอบ และการประเมินผลกระทบของระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) สำหรับเป็นเครื่องมือในการกำกับทิศทางการปฏิบัติงานของกระทรวงศึกษาธิการ และส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัด โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน เพื่อสร้างผลผลิต ผลลัพธ์ให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ซึ่งได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศได้ทั้งมิติความมั่นคง มิติเศรษฐกิจ มิติสังคมและมิติการบริหารจัดการภาครัฐ ได้อย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่จะเกิดขึ้นในตลอดระยะเวลา 5 ปี จะได้สะท้อนถึงความสามารถ เพื่อมุ่งการบรรลุผลความสำเร็จต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ 1) ด้านการเข้าถึง (Accessibility) 2) ด้านความเท่าเทียม (Equity) 3) ด้านคุณภาพ (Quality) 4) ด้านประสิทธิภาพ (Efficiency) และ 5) ด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ที่สำคัญในเป้าหมายด้านคุณภาพนั้นนอกจากจะได้เห็นความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เพิ่มขึ้นแล้วในมิติด้านความมั่นคงยังจะได้เห็นระดับความสำเร็จที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองของผู้เรียน

2.5 มาตรฐานการศึกษาของชาติ

มาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งกำหนดผ่านกรอบ (framework) ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษานี้จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กฎหมายยุทธศาสตร์และแผนงานทั้งหลายเหล่านี้ ต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและความสามารถสูง พัฒนาตนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งยังคาดหวังให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศสู่ ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน นอกจากนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญของมาตรฐานการศึกษาของชาติ ในรูปของผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาคือการให้อิสระสถานศึกษา ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

2.6 มาตรฐานการอุดมศึกษา

ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2561 เผยแพร่ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทั้งนี้ ได้ยกเลิกมาตรฐานการอุดมศึกษฉบับเดิม ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 โดยประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษฉบับใหม่นี้ มีผลใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (18 สิงหาคม 2561) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ลงนามในประกาศกระทรวงฉบับใหม่ เพื่อเป็นการปรับปรุงมาตรฐานการอุดมศึกษาให้สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน ในการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งครอบคลุมมาตรฐานการอุดมศึกษา 5 ด้าน คือ ผลลัพธ์ผู้เรียน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม ศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย และการบริหารจัดการ ให้เป็นไปตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน โดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถตรวจสอบได้ โดยมีระบบประกันคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการจัดการศึกษา

ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับให้การจัดการศึกษาและการดำเนินงานตามพันธกิจเป็นไปตามกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานอื่นๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

2.7 การประกันคุณภาพการศึกษา

สถานศึกษาเป็นผู้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (การประเมินตนเอง) โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภท การศึกษาพร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับและประเภทการศึกษาของสถานศึกษา และให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทำหน้าที่ประเมินภายนอกตามรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาและประเด็นอื่นๆ ผ่านหน่วยงานต้นสังกัด โดยมุ่งหมายให้เป็นการประเมินเพื่อพัฒนา

3. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2561 กำหนดให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน
2. มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม
3. มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ
4. มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย
5. มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

และมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 ได้กำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education, DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์ การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นั่นคือ เป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาบุคคลที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน ขั้นต่ำ ดังนี้

ผู้เรียนรู้ (Learner Person) เพื่อสร้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

- เรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมเผชิญความเปลี่ยนแปลงและมีความเป็นผู้นำเพื่อสร้างสัมมาอาชีพที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว สังคม

ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovative Co-creator) เพื่อสังคมที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

- ร่วมแก้ไขปัญหาสังคม การบูรณาการข้ามศาสตร์สร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อเพิ่มโอกาสและมูลค่าแก่ตนเอง สังคมส่วนรวม และประเทศ

พลเมืองเข้มแข็ง (Action Citizen) เพื่อสันติสุข

- กล้าต่อต้านการกระทำในสิ่งที่ผิดให้ คุณค่ากับความรู้ความสามารถ ร่วมมือสร้างสรรค์การพัฒนาที่ยั่งยืน ขจัดความขัดแย้งและสร้างสันติสุขทั้งในสังคมไทยและประชาคมโลก

4. แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ และความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเองแต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์ และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ หลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) เสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษารอบใหม่ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับคณะและระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่คณะและสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะและสถาบันต้องการให้คณะและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมิน ความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

4.2 มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะเดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าการดำเนินงานได้กี่ข้อได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน และการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้คณะหรือสถาบันดำเนินการ และกรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0 – 5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ย ที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ นำไปใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของแต่ละสถาบันตามความสมัครใจภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ (1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต (2) พันธกิจด้านการวิจัย (3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ (4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมและการบริหารจัดการ สำหรับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร จะเน้นพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ในระดับคณะและสถาบันจะครอบคลุมพันธกิจหลักของการอุดมศึกษารวมทั้งการบริหารจัดการได้ทั้งหมด ซึ่งสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจเหล่านั้นได้ทั้งหมดในบทที่ 5 ถึงบทที่ 7 ของคู่มือฉบับนี้ จึงได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะและระดับสถาบันการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นควรเชื่อมโยงหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเน้นที่ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งภายใต้ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการให้สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

4.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน และเข้าใจร่วมกันทุกระดับโดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับคณะและสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

4.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ หากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริงถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร คณะวิชาและสถาบัน ตลอดจน

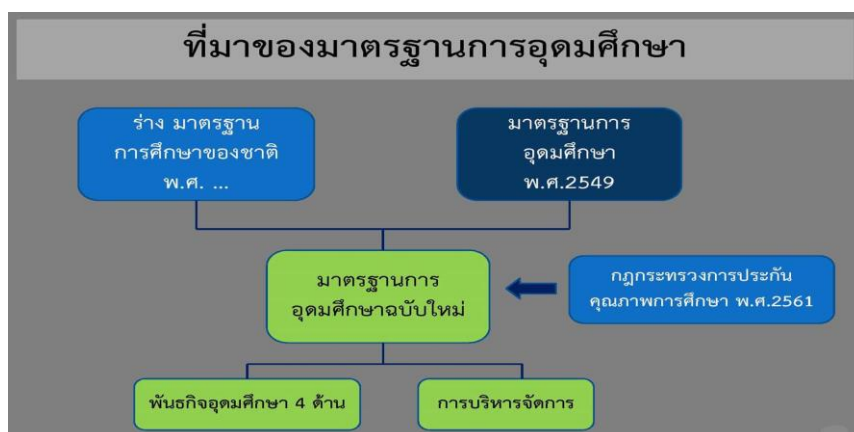
เป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดีมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมินผลตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

5. ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย และเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนด พันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการ และวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในภาพที่ 1.1 และ 1.2

ภาพที่ 1.1 มาตรฐานการอุดมศึกษา

ภาพที่ 1.2 แนวทางการนำมาตรฐานอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ

6. ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.3

ภาพที่ 1.3 ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

จากภาพที่ 1.3 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้วจำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งเป็นการบันทึกผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึกสะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับหลักสูตรการดำเนินการของคณะและสถาบันเพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม

7. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์ องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และองค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรครอบคลุมเรื่อง การส่งเสริม การพัฒนา นักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะการคณาจารย์ให้เป็นที่ไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพ ผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับคณะให้ครอบคลุมการดำเนินงานของคณะ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่ คณะดูแลรวมทั้ง กิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหารจัดการและ การประกันคุณภาพของคณะ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบันประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับสถาบัน พิจารณาให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านศักยภาพและความ พร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการบริหารจัดการ มาตรฐาน ด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพ การดำเนินการของสถาบัน เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ โดยครอบคลุมในด้านกายภาพ และภารกิจของสถาบันรวมถึงการประกันคุณภาพในภาพรวม

จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ให้ได้ ข้อมูลที่ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละคณะ และภาพรวมของ สถาบันอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์ และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทุกปีการศึกษา ตลอดจนเพื่อรองรับการติดตามตรวจสอบอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีตามกฎกระทรวงฯ รวมทั้ง การสร้างความมั่นใจต่อสังคมในเรื่อง คุณภาพบัณฑิต โดยผู้เรียนมีงานทำ ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

อย่างไรก็ตาม ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่นี้จะมุ่งเน้นที่การประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้มีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บัณฑิต และส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานของคณะ และสถาบันให้เป็นที่ไปตามมาตรฐาน และวิสัยทัศน์ ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดโดยให้สะท้อนผลการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพมีการควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอน ของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา โดยคณะกรรมการประจำหลักสูตรมีการตรวจสอบติดตามคุณภาพผลการ ผลิตบัณฑิต โดยคณะกรรมการประจำคณะ และคณะกรรมการระดับสถาบันในทุกปีการศึกษามีความเชื่อมโยงกับ

ระบบการประเมินคุณภาพภายนอก ที่จะมีการรับรองคุณภาพการศึกษาระดับชาติ รวมทั้งมีการประเมินคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพที่สะท้อนผลของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา

อนึ่ง คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 โดยระบุให้สถาบันอุดมศึกษา มีอิสระในการเลือกพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ และควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันอุดมศึกษาเลือกใช้ต้องสนองต่อเจตนารมณ์ของสถาบันอุดมศึกษา และกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น หรือเป็นระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เช่น ระบบ AUN - QA หรือ ระบบ EdPEX หรือเป็นระบบที่สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง ทั้งนี้ โดยผ่านการพิจารณาจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษา ต้องรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อต้นสังกัด เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

8. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check / Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน โดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรณีใช้ระบบเปิด - ปิดภาคการศึกษาแบบเดิม หรือตั้งแต่เดือนสิงหาคม กรณีใช้ระบบเปิด - ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 - เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน - พฤษภาคม ปีถัดไป หรือเดือนสิงหาคม - กรกฎาคม ปีถัดไป)

C / S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน - สิงหาคม หรือเดือนสิงหาคม - ตุลาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหาร ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

วิธีการประกันคุณภาพภายใน กำหนดไว้ดังนี้

1. สถาบันวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
2. สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ในระบบ CHE QA Online และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร คณะวิชา และสถาบัน
3. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตร และจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online

4. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ

5. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว

6. สถาบันนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับคณะวิชา มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน

7. สถาบันประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร คณะวิชา พร้อมนำผลการประเมินเสนอสถาบันเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป

8. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่สถาบันแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน แผนปฏิบัติการประจำปีและแผนกลยุทธ์

9. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน 120 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา

9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในฐานะสถาบันอุดมศึกษา ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเรื่อยมา โดยมหาวิทยาลัยมีนโยบายและหลักเกณฑ์การดำเนินการสอดคล้องตามหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 โดยมีแนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

9.1 นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1) ส่งเสริมและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือและกลไกพื้นฐานในการพัฒนาและการบริหารมหาวิทยาลัยสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืน

2) จัดให้มีระบบและกลไกการตรวจสอบและประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาและให้สามารถรับการประเมินคุณภาพภายนอก

3) ส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ และปฏิบัติงานครบวงจรคุณภาพ โดยการกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยและใช้กระบวนการประกันคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน

4) ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อมุ่งให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานขององค์กร และนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมหรือแนวปฏิบัติที่ดี หรือมีผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

5) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่นๆ ในกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

6) สนับสนุนการนำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถใช้ร่วมกันได้ รวมทั้งสามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

9.2 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

9.2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดำเนินถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) การผลิตบัณฑิต 2) การวิจัย 3) การบริการวิชาการ 4) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และ 5) การบริหารจัดการ เป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบประเมินกระตุนการปฏิบัติ

พันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งให้เกิดคุณภาพ และสร้างวัฒนธรรมคุณภาพให้เกิดขึ้นในมนานึกของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาทุกคน รวมทั้งมุ่งเน้นให้เกิดวงจรคุณภาพ (PDCA) ในการดำเนินงานทุกพันธกิจ ทั้งในระดับ มหาวิทยาลัย และระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเอง ที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่กำหนด โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบ คุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ แผนภาพที่ 1.4 ประกอบด้วย

1) การวางระบบคุณภาพ (Quality System) : เป็นกระบวนการดำเนินงานของ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการวางระบบกลไกการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการกำหนดแนวทาง ขั้นตอน หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงาน กำกับดูแล สนับสนุน และตรวจสอบ การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพของคณะวิชาและหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับ หลักเกณฑ์ของ สกอ.,สมศ. และเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด โดยได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เพื่อรองรับการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้รับการรับรองคุณภาพในการจัดการศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) : เป็นกระบวนการดำเนินการของหน่วยงาน ต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ หลังจากนั้นหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันการศึกษาจัดทำแผน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนา คุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ในด้านการพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนและบุคลากรครูและบุคลากร ธุรการสถานศึกษา ระเบียบการสอนการแนะแนว การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ทั้งนี้จะเน้นระบบและกลไกการ ปฏิบัติงานตามแผน ติดตาม กำกับ การดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3) การติดตามตรวจสอบ (Quality Audit) : เป็นการดำเนินการของสถาบันการศึกษาและ หน่วยงานต้นสังกัดในการยืนยันเป้าหมายที่กำหนดมุ่งไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ โดยการดำเนินการ ดังนี้ การตรวจสอบ และทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเองของสถาบันการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัด การศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครอง และผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา การตรวจสอบ และทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา โดยหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและ/หรือใช้ มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

4) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) : เป็นการประเมินค่าระดับคุณภาพของ กิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพของงานวิจัย คุณภาพของการสอน เป็นต้น การประเมินคุณภาพภายในจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (Self Study) และการประเมินตนเอง (Self Assessment) ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการดำเนินงานโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินผลและรับรองว่าสถาบันการศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ที่กำหนดไว้

5) การพัฒนาคุณภาพ (Quality Improvement) : เป็นการดำเนินการของสถาบันการศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดในการนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษามาพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐาน ในการจัดการศึกษา โดยสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดนำข้อเสนอแนะจากผลการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษา ของคณะกรรมการตรวจประเมินมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement plan) ของหน่วยงาน เพื่อพัฒนาและปรับปรุงหน่วยงานในปีการศึกษาถัดไป

หมายเหตุ :

1. แนวทางการดำเนินการสำหรับหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการ หรือตราบนักศึกษา หรือไม่มีนักศึกษา มา สมัครเรียนที่กำหนดไว้ คือ กรณีหลักสูตรที่สภาสถาบันอุดมศึกษาเห็นชอบ/อนุมัติให้ปิดดำเนินการต้องแจ้งให้ สกอ. รับทราบ หากหลักสูตรยังมีนักศึกษาคงค้างอยู่ อาจารย์ประจำหลักสูตรดังกล่าวยังต้องทำหน้าที่อาจารย์ประจำ

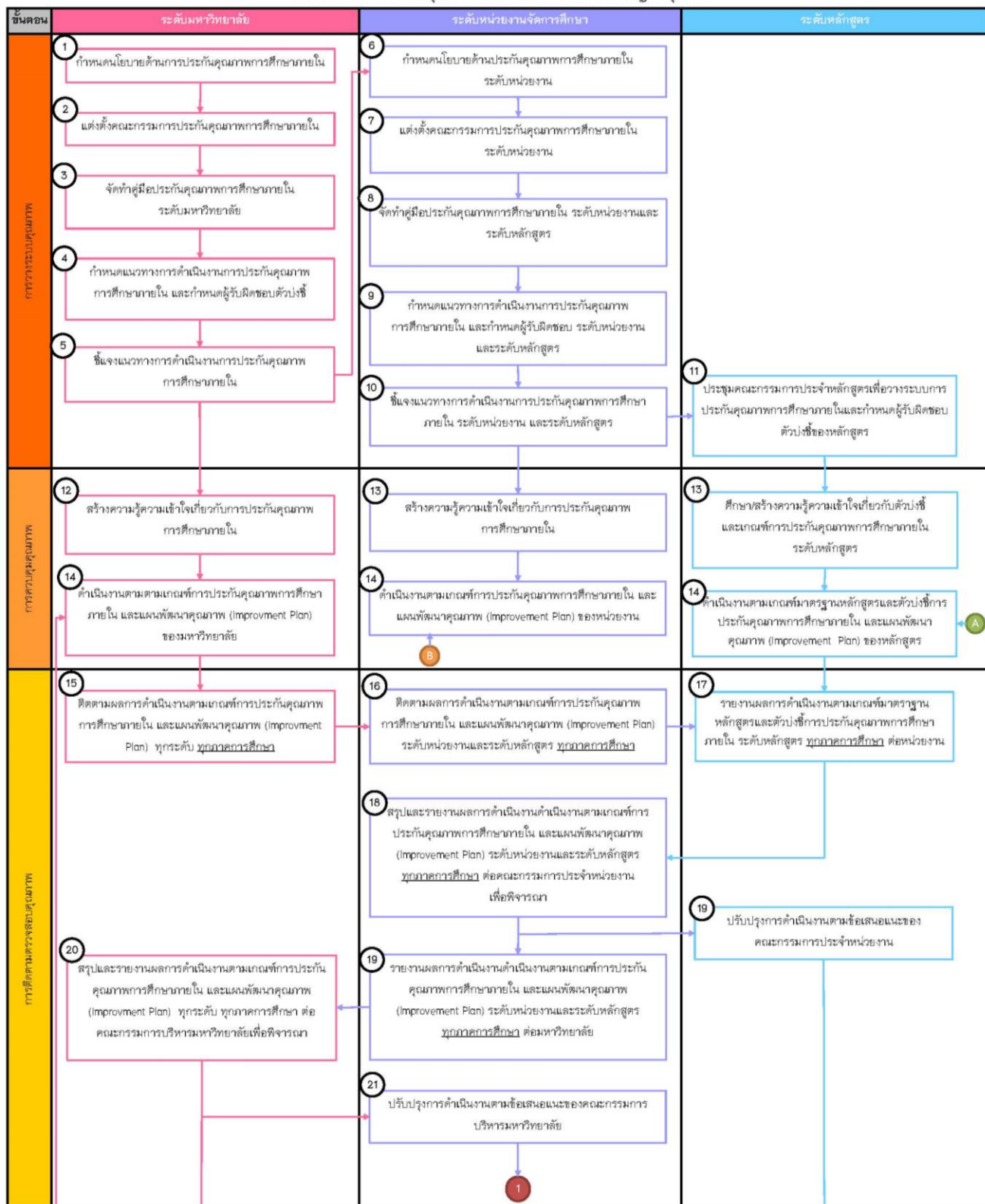

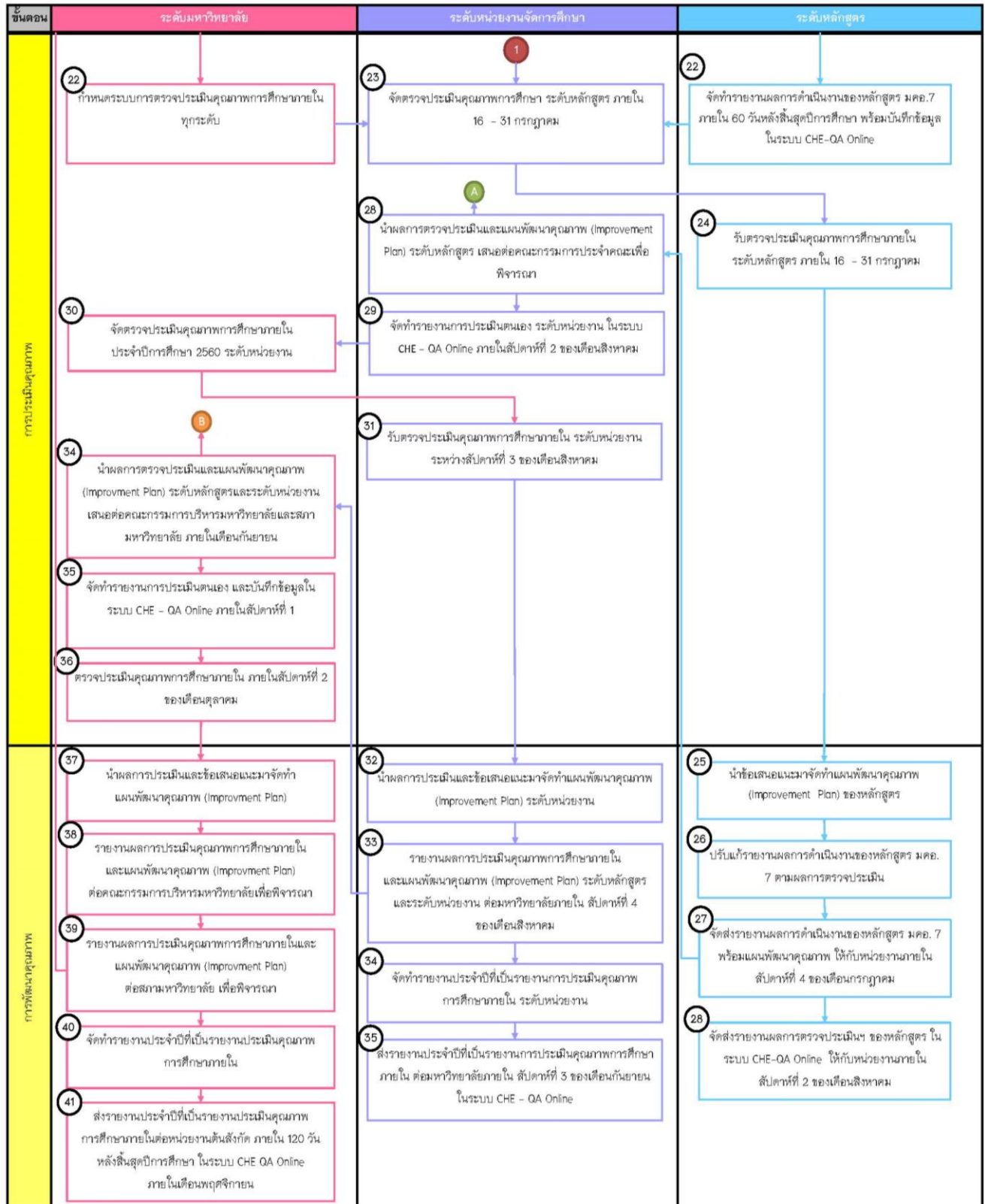
หลักสูตรต่อไปและจัดการเรียนการสอนจนกว่านักศึกษาคนสุดท้ายจะสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษา ยังต้องดำเนินการประเมินตนเองระดับหลักสูตรเป็นประจำทุกปี โดยประเมินองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินการ เพื่อนำผลที่ได้มาประกอบการพิจารณาปรับปรุง กระบวนการหรือพิจารณาดำเนินการอื่นๆ ต่อไป โดยคำนึงถึงประโยชน์จากการประเมิน เพื่อให้เกิดการพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรเป็นสำคัญ อนึ่งการประเมินตนเองดังกล่าวเป็นการดำเนินการภายใน ของหลักสูตร คณะ หรือสถาบัน โดยรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการดำเนินงาน ในการ คำนวณค่าคะแนนของหลักสูตรให้คิดเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการประเมินเท่านั้น และดำเนินการผ่านระบบ CHE QA Online

2. หลักในการพิจารณาสำหรับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรที่เป็นตัวบ่งชี้กระบวนการ (3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2, 5.3 และ 6.1) การพิจารณาตัดสินผลการประเมินตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพในระดับหลักสูตร ที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้ผู้ประเมินนำไปใช้ในการตัดสินผลการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ให้ยึดหลักการ คือ หลักสูตรควรกำหนดผลลัพธ์ซึ่งแสดงคุณภาพที่ต้องการจากกระบวนการที่ได้ออกแบบ โดยอธิบายวิธีการ ดำเนินงานที่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ มีการทบทวน/ประเมิน/ศึกษา ผลการดำเนินงานที่เทียบกับผลลัพธ์ที่กำหนด หากหลักสูตรไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ให้อธิบายว่ามีการปรับปรุงวิธีการทำงานอย่างไร เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ ต้องการ (หมายเหตุ : ให้พิจารณาผลการดำเนินงานในภาพรวม ไม่ควรพิจารณาแต่ละประเด็นย่อย และกรณีจะให้ คะแนนระดับ 4 หรือ 5 ต้องมีคำอธิบายที่เห็นเป็นรูปธรรม)

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพที่ 1.4 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

9.2.2 กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพและร่วมกันกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก จึงส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการชุดต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้ไปสู่เป้าหมายโดยแบ่งเป็นหลายระดับตามหน้าที่และความสำคัญ ดังนี้

1) สภามหาวิทยาลัย โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นประธาน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้แทนฝ่ายบริหาร ผู้แทนสมาคมอาจารย์ และข้าราชการ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- 1.1 กำหนดนโยบายในการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีคุณภาพ
- 1.2 กำกับและติดตามผลการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัย
- 1.3 กำกับและติดตามมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
- 1.4 พิจารณาเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติพันธกิจของมหาวิทยาลัย

2) คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

- 2.1 กำกับนโยบายและให้ความเห็นชอบแผนดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารคุณภาพ
- 2.2 กำกับมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
- 2.3 พิจารณาเป้าหมายและผลการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอการรับรอง
- 2.4 กำกับและติดตามผลการประเมินคุณภาพภายใน

3) คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3.1 คณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ เป็นรองประธานกรรมการ รองอธิการบดี/คณบดี/ผู้อำนวยการวิทยาลัย/ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการสถาบัน/หัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง / เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน เป็นกรรมการและเลขานุการ บุคลากรฝ่ายประกันคุณภาพและการจัดการความรู้ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีหน้าที่ดังนี้

3.1.1 กำหนดนโยบายแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และให้ความเห็นชอบปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

3.1.2 กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)

3.1.3 ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการประกันคุณภาพและการจัดทำรายงานประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชาและหน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย

3.1.4 ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มอบหมาย

3.2 คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา/หัวหน้าสำนัก/หัวหน้าสถาบัน/ผู้อำนวยการกอง/เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพ เป็นกรรมการ หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพและการจัดการความรู้เป็นกรรมการและเลขานุการ บุคลากรฝ่ายประกันคุณภาพและการจัดการความรู้ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีหน้าที่ดังนี้

3.2.1 จัดทำและรวบรวมข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งเอกสาร/หลักฐานอ้างอิงต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดทำรายงานการประเมินตนเองในรูปแบบเอกสารและการจัดทำรายงานการประเมินตนเองผ่านระบบ CHE QA Online รวมถึงการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

3.2.2 จัดทำ และรายงานผลการดำเนินงานโครงการที่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นเจ้าภาพตามแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ได้รับทราบทุกไตรมาส

3.2.3 เผยแพร่รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ให้สาธารณชนรับทราบ

3.2.4 งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการอำนวยการ

4) คณะกรรมการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

4.1 คณะกรรมการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีที่รับผิดชอบแผนงานและประกันคุณภาพ ผู้อำนวยการสำนัก/ผู้อำนวยการสถาบัน/ผู้อำนวยการศูนย์/ผู้อำนวยการกอง/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยมีหน้าที่ ดังนี้

4.1.1 แลกเปลี่ยนเรียนรู้การบริหารจัดการด้านแผนงานและงบประมาณ ประกันคุณภาพ และการปฏิบัติราชการ เพื่อนำผลมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะอนุกรรมการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ

4.2 คณะอนุกรรมการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ ประกอบด้วยรองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ เป็นประธานกรรมการ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านแผนงานและประกันคุณภาพของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/ศูนย์/กอง/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นกรรมการ บุคลากรฝ่ายอำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยมีหน้าที่ ดังนี้

4.2.1 แลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการ/ปัญหาและวิธีแก้ไขการทำงานด้านแผนงาน งบประมาณ ประกันคุณภาพ และการปฏิบัติราชการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

4.2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านแผนงาน งบประมาณ ประกันคุณภาพ และการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย

4.2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานมีการบูรณาการความร่วมมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งร่วมกัน

4.2.4 งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการอำนวยการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ

9.3 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินคุณภาพภายใน หมายถึง กระบวนการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย เป็นการให้ความหมายในเชิงคุณภาพว่าหน่วยงานในมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานในระดับดีมากน้อยเพียงใด และมีหลักฐานที่แสดงการปฏิบัติงานดังกล่าวหรือไม่ โดยการเขียนเป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่แสดงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และผลการประเมินเทียบกับเกณฑ์ โดยมีการตรวจสอบอย่างเป็นระบบสำหรับการตรวจประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 เป็นการประเมินผลและการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายในโดยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

9.3.1 วัตถุประสงค์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ภารกิจหลักมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตามแผนยุทธศาสตร์ 5 ประการ คือ ผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 5 ประการ มีปัจจัยหลายประการที่เร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัย คือ

1) การจัดอันดับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต

2) มีการแข่งขันกันเชิงคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตทั้งภายในและนอกประเทศ

- 3) การพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากลเพื่อให้ได้รับการยอมรับระดับนานาชาติ
- 4) การสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมด้านความสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
- 5) ต้องแสดงข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนทั่วไป

จากปัจจัยดังกล่าวมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จึงได้ดำเนินการให้มีระบบประกันคุณภาพและมีการตรวจประเมินคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์การตรวจประเมิน ดังนี้

- 1) ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา และการบริหารองค์กรของมหาวิทยาลัยตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้อุดมศึกษา
- 2) เสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของหน่วยงานต่างๆ ตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/สถาบัน
- 3) แสดงข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ

9.3.2 แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน

คณะวิชาต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน ทุกปี การศึกษาทั้งระดับหลักสูตรและระดับคณะวิชาตามลำดับ โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ทั้งนี้คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร 1 ชุดอาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรหากเป็นหลักสูตรในสาขาเดียวกัน เช่น หลักสูตรสาขาเดียวกันทั้งในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา โดยระยะเวลาการตรวจประเมินไม่น้อยกว่า 1 วัน ต่อ 1 หลักสูตร

1) องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร กำหนดไว้ดังนี้

1.1) องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ดังนี้

- คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วย
 - ประธานกรรมการ 1 ท่าน : ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินระดับหลักสูตรของ สกอ. และมีคุณวุฒิตรงกับหลักสูตรที่ขอรับการประเมิน
 - กรรมการ 1 ท่าน : บุคลากรภายนอกที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินระดับหลักสูตรของ สกอ.
 - กรรมการ 1 ท่าน : บุคลากรภายในหรือภายในมหาวิทยาลัย (นอกคณะวิชาที่ขอรับการประเมิน ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมิน ระดับหลักสูตรของ สกอ.
 - เลขานุการ 1 ท่าน : บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเลขานุการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น หรือที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ดังนี้

- 1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- 2) หลักสูตรระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป
- 3) หลักสูตรระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

2) องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ/วิทยาลัย กำหนดไว้ดังนี้

- 2.1 คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดคณะวิชาประกอบด้วย

- ประธานกรรมการ 1 ท่าน : ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ขึ้นทะเบียนประธานผู้ประเมินของ สกอ.

- กรรมการ 1 ท่าน : ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินของ สกอ. หรือ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย (นอกคณะวิชา) ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินของ สกอ.หรือที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

- กรรมการ 1 ท่าน : บุคลากรภายในมหาวิทยาลัย (นอกคณะวิชา) ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินของ สกอ.หรือที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

2.2 เลขาธิการ จำนวน 1 คน : บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร เลขาธิการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น หรือที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ/วิทยาลัย ดังนี้

1) ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เคยเป็นผู้บริหาร หรือ
- ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็น ประธานผู้ประเมินคุณภาพระดับอุดมศึกษา หรือ

- ผู้ที่มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2) กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี
- กรณีบุคลากรฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไป มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 2 ปี

3) องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับมหาวิทยาลัย กำหนดไว้ดังนี้

3.1 คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 5 คน ประกอบด้วย

- ประธานกรรมการ 1 ท่าน : ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ขึ้นทะเบียนประธานผู้ประเมินของ สกอ.

- กรรมการ 2 ท่าน : ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินของ สกอ.
- กรรมการ 1 ท่าน : บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินของ สกอ. หรือผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.หรือที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น หรือที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น

- กรรมการและเลขาธิการ 1 ท่าน : บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น หรือที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับมหาวิทยาลัยเป็นดังนี้

1) ประธานกรรมการ

- ผู้ที่กำลังหรือเคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับคณะวิชาหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับคณะวิชาหรือเทียบเท่า หรือ

- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็น ประธานผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับคณะวิชาหรือเทียบเท่า หรือ

- ผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2) กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

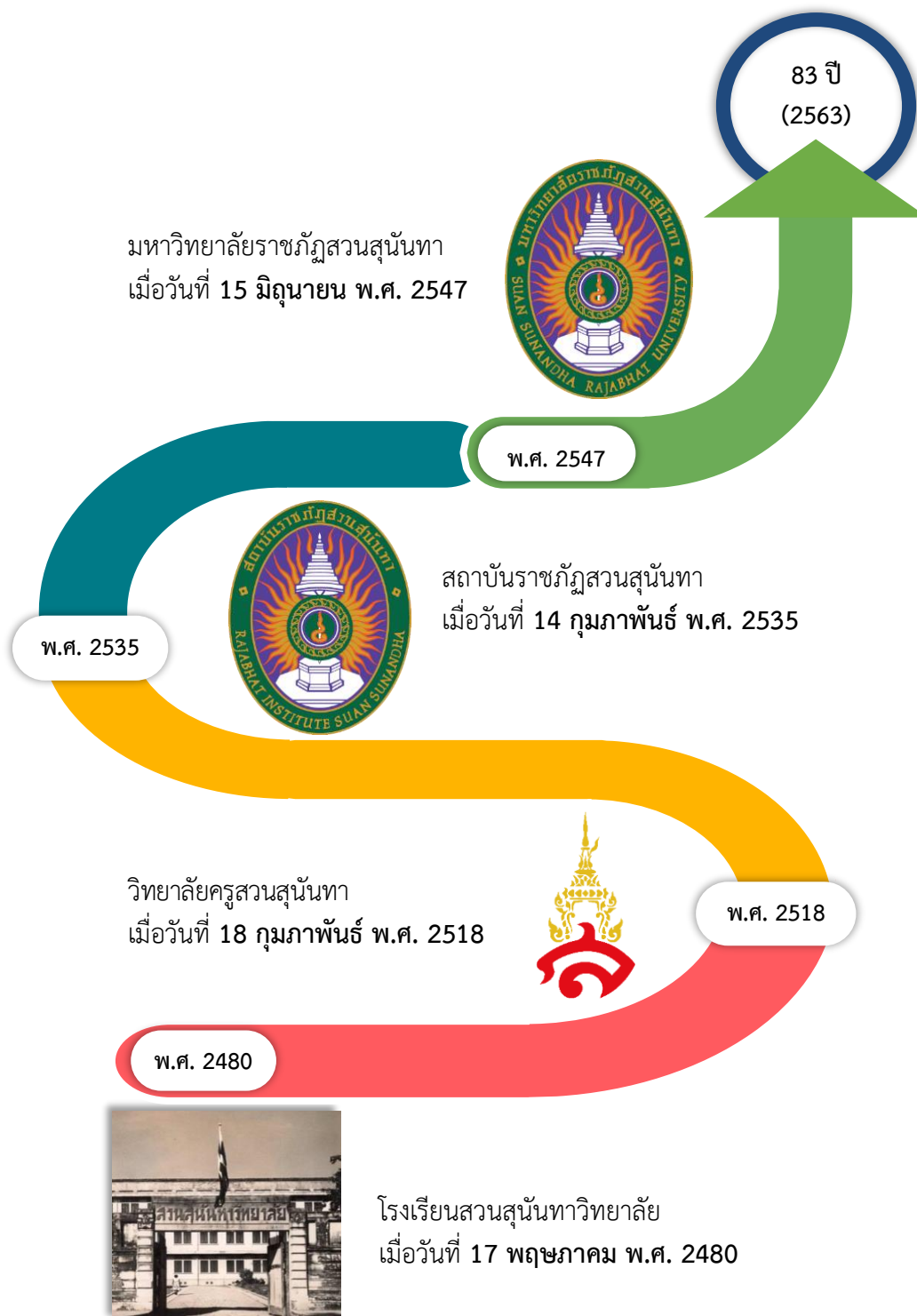
- กรณีเป็นบุคลากรฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไป มาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

บทที่ 2

ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพที่ 2.1 ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพที่ 2.2 พื้นที่จัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอนหลักสูตรจัดการเรียนการสอน ในปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 117 หลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรปริญญาตรี จำนวน 82 หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู จำนวน 1 หลักสูตร ปริญญาโท จำนวน 20 หลักสูตร และปริญญาเอก จำนวน 14 หลักสูตร มีนักศึกษาคงอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 29,004 คน จำแนกเป็น ปริญญาตรี จำนวน 28,143 คน ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู จำนวน 86 คน ปริญญาโท จำนวน 372 คน และปริญญาเอก จำนวน 403 คน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 มีบุคลากร จำนวนทั้งสิ้น 1,911 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 954 คน และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 957 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีสถานที่เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากร ประกอบด้วย 1) ห้องเรียน จำนวน 313 ห้อง และ 2) ห้องปฏิบัติการ จำนวน 198 ห้อง อาทิ ห้องปฏิบัติการ Smart Classroom ห้องปฏิบัติการคลินิกแพทย์แผนจีน ห้องปฏิบัติการด้านสถาปัตยกรรม ห้องปฏิบัติการโลจิสติกส์ ห้องถ่ายภาพนิ่ง โรงละคร เป็นต้นรวมทั้งนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ERP (enterprise resource planning) e-Office e-learning เป็นต้น มาใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

2. วิสัยทัศน์ จุดประสงค์ ภารกิจหลัก และเสาหลัก

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

มหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม
(Smart Archetype University of the Society)

ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ : รักษาความเป็นมหาวิทยาลัยอันดับ 1 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมีผลงานที่เป็นแม่แบบสวนสุนันทาด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

หมายเหตุ : แม่แบบที่ดีของความสมารถ (Smart) คือ เป็นลักษณะของ “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

S = Smart Students: นักศึกษา “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” มีความคิดดี ทำดี พูดดี แต่งกายดี

M = Smart Management: การบริหารจัดการ “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” ผู้บริหารเก่งและดี รับผิดชอบต่อสังคมทำดี มุ่งคุณภาพ และมีธรรมาภิบาล

A = Smart Academic: วิชาการ “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” สร้างหลักวิชาที่สร้างสรรค์ และนำไปใช้ประโยชน์ได้รวมทั้งมีรูปแบบการนำเสนอที่ดี

R = Smart Research: การวิจัย “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” สร้างผลงานวิจัยที่ตอบสนองสังคม และนำไปใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งมีรูปแบบการนำเสนอที่ดี

T = Smart Technology & Teacher: เทคโนโลยี & ครู “ฉลาดหลักแหลมน่ามอง” มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีครูที่เป็นต้นแบบในการคิดดีและทำดี

2.2 จุดประสงค์ (Purpose)

- 1) บัณฑิตที่เน้นองค์ความรู้เป็นเอตทัคคะ (Graduates with Concentration on Niche Academic)
- 2) การวิจัยทางวิชาการที่อุดมไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ (Academic Research with Creative and Innovative Concept)
- 3) ผลงานวิชาการที่ตอบและแก้ปัญหาของสังคม (Academic Works with Respond and Resolve the Social Problems)
- 4) ศิลปะและวัฒนธรรมไทยตามแม่แบบวัฒนธรรมวังสวนสุนันทา (Arts and Culture Based on Suan Sunandha Heritage)

2.3 ภารกิจหลัก (Key result area)

- 1) ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับแนวหน้า (Produce Graduates with Front Row Quality)
- 2) ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ชุมชนและสังคม (Provide Academic Services and Transfer Technology to Communities and International Society)
- 3) อนุรักษ์ พัฒนาให้บริการเป็นศูนย์กลางทางด้านศิลปวัฒนธรรม และจรรักษ์ สืบสานความเป็นไทย (Conserve and Develop Services Provision as the Center for Arts and Culture Service Center and Sustain the Thainess)
- 4) วิจัย สร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ (Conduct Research, Create Innovation and Develop Knowledge for Society)
- 5) เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และเน้นให้เครือข่ายมีส่วนร่วม (Employ Modern Management System for Versatility with Concentration on Network Participation)

2.4 เสาหลัก (Pillar)

- 1) ทุนความรู้ (Knowledge Capital)
- 2) คุณธรรม (Morality)
- 3) เครือข่าย (Partnership)
- 4) ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism)
- 5) วัฒนธรรม (Culture) ที่ว่า “ความเป็นแบบอย่างที่ดีตามวิถีของรัตนโกสินทร์”

3. วัฒนธรรม อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และค่านิยมหลัก

3.1 วัฒนธรรม (Culture)

ความดีงามและการปฏิบัติตนในจริยวัตรแบบไทย และความเคารพผู้อาวุโส (Virtues and Thai Etiquette Practices and Seniority Recognition)

3.2 อัตลักษณ์ (Identity)

เป็นนักปฏิบัติ ถนัดวิชาการ เชี่ยวชาญการสื่อสาร ชำนาญการคิด มีจิตสาธารณะ

นิยามของคำสำคัญอัตลักษณ์

เป็นนักปฏิบัติ หมายถึง บัณฑิตที่มีความสามารถด้านวิชาการหรือวิชาชีพ มีทักษะและมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน สามารถใช้หลักวิชาการด้วยความชำนาญ มีคุณธรรม ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

เชี่ยวชาญการสื่อสาร หมายถึง บัณฑิตที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สามารถสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่ศึกษา โดยใช้ระบบเครือข่ายและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยสู่ชุมชนและสังคม

มีจิตสาธารณะ หมายถึง บัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น มุ่งทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ

3.3 เอกลักษณ์ (Uniqueness)

เน้นความเป็นวัง ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

(Focus on royal traditions, knowledge cultivation, ethical enhancement, as an international learning organization)

นิยามของคำสำคัญเอกลักษณ์

เน้นความเป็นวัง หมายถึง เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นภาพลักษณ์ ทักษะ และบุคลิกภาพ ที่สะท้อนความเป็นวังสวนสุนันทา และเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ข้อมูลศิลปวัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรมกรุงรัตนโกสินทร์

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล หมายถึง เป็นมหาวิทยาลัยที่มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทันสมัย สามารถแข่งขันได้ในระดับชาติและนานาชาติ ตอบสนองทุกรูปแบบการเรียนรู้ของผู้รับบริการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

3.4 ค่านิยมหลัก (Core Values)

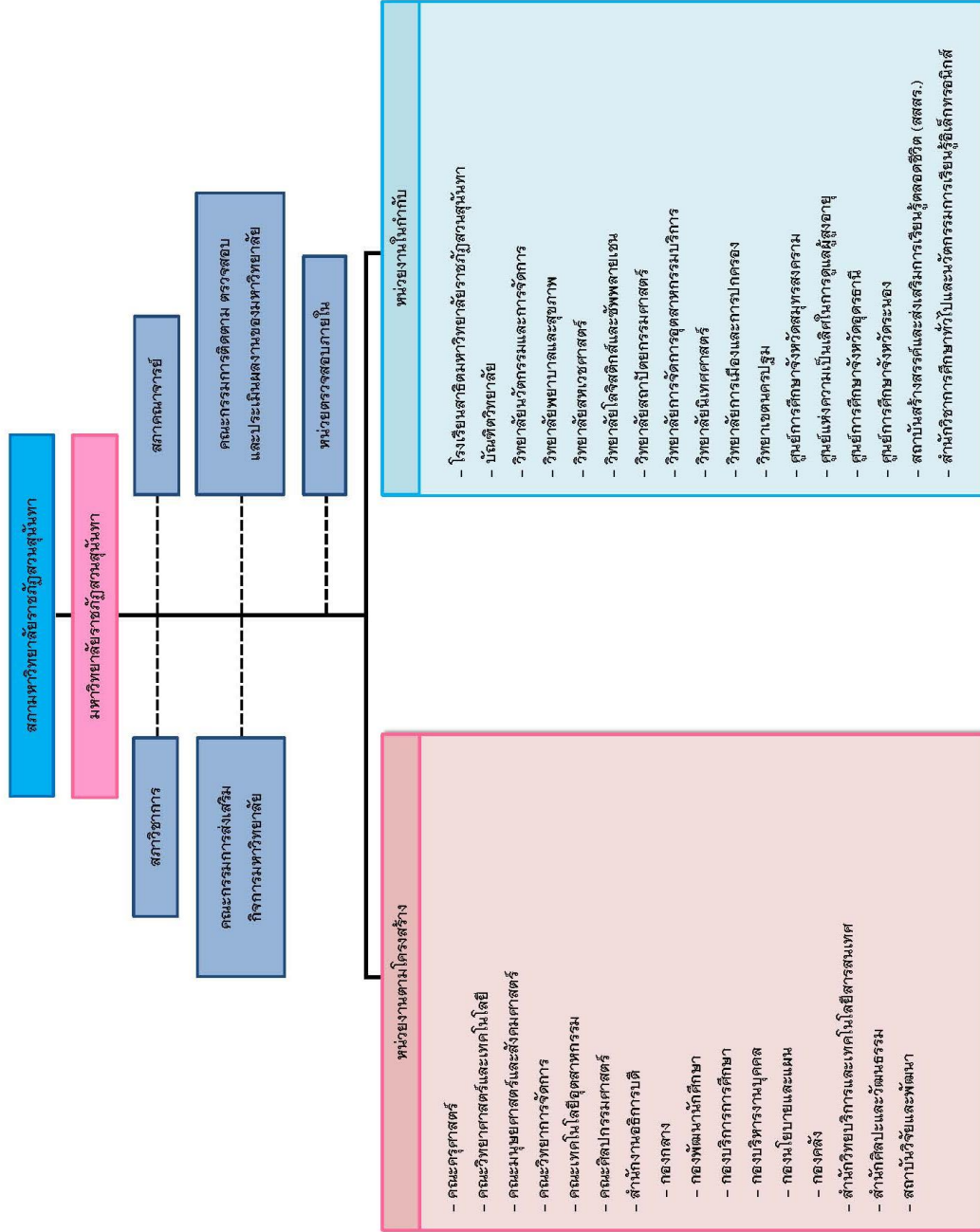
มหาวิทยาลัยฯ จะยึดมั่นในค่านิยมหลักสี่ประการในการนำพามหาวิทยาลัยสู่ความสำเร็จในอนาคต ดังนี้

1) W (Wisdom & Creativity) :	ปัญญาและความคิดสร้างสรรค์
2) H (Happiness & Loyalty) :	ความผาสุกและความภักดีในองค์กร
3) I (Integration & Collaboration) :	บูรณาการ และความร่วมมือ
4) P (Professionalism) :	ความเป็นมืออาชีพ

การยึดมั่นในค่านิยมหลักที่เรียกว่า WHIP ข้างต้น จะเป็นสิ่งที่ใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมการดำเนินการของมหาวิทยาลัย และการดำเนินชีวิตของคนในมหาวิทยาลัย ซึ่งประเด็นคุณค่าที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาให้ความสำคัญและยึดถือ และมีการแสดงออกเป็นวิถีชีวิตของสมาชิกทุกคนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งจะสร้างความเข้มแข็งให้กับวัฒนธรรมองค์การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติเป็นประจำวันกล่าวคือ มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสุข ความรักและภักดีต่อมหาวิทยาลัย มีการทำงานเป็นทีม และความเป็นมืออาชีพ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนประจักษ์และตอบสนองปรัชญานำทางของมหาวิทยาลัยที่ยึดถือ “ความรู้คู่คุณธรรม”

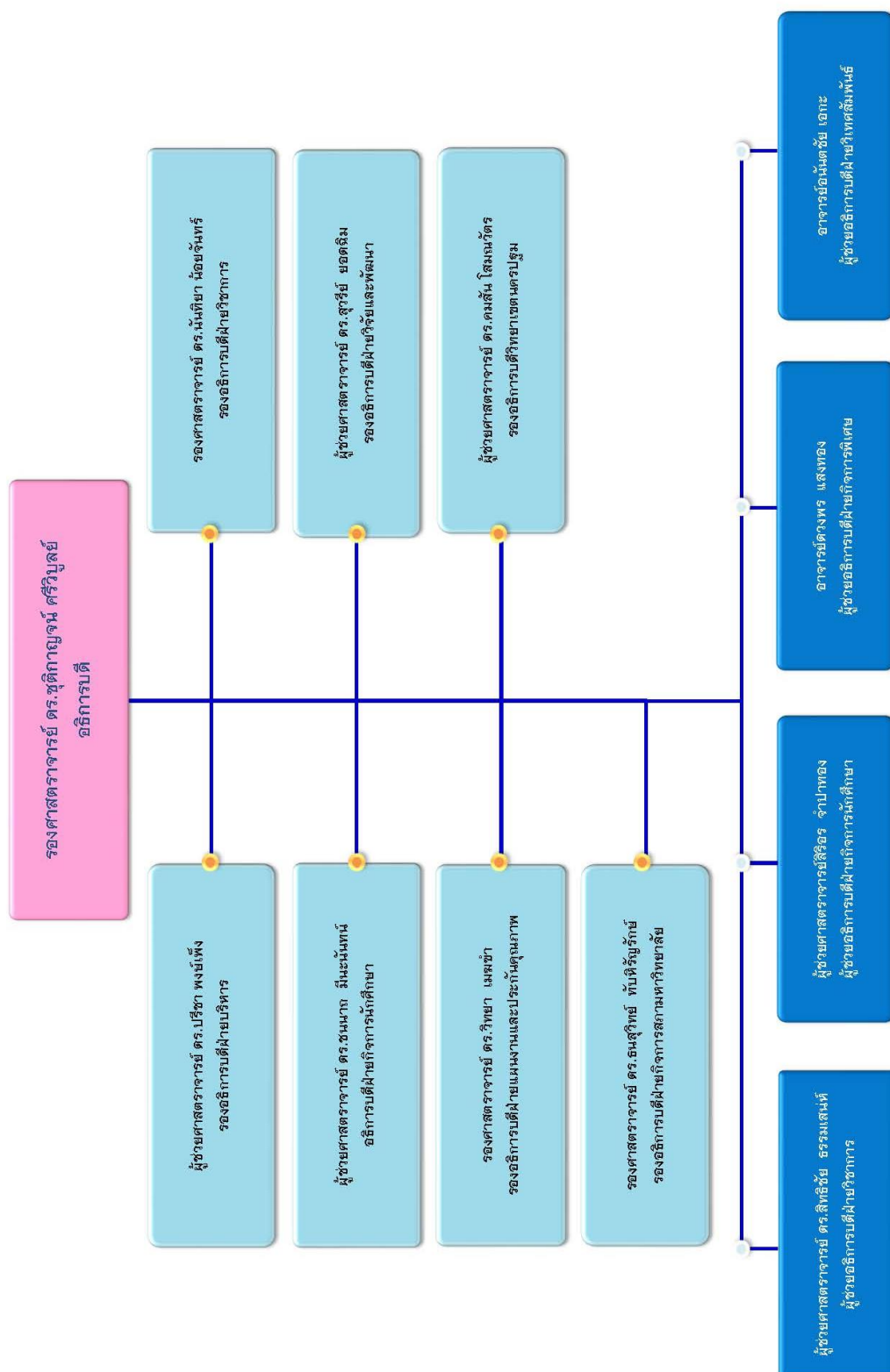

4. โครงสร้างองค์กรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างองค์กรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

5. โครงสร้างการบริหารจัดการ

หมายเหตุ : การกำกับดูแลหน่วยงานให้เป็นไปตามคำสั่งมอบหมายจากอธิการบดี

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารจัดการ

Unit 3

โครงสร้างองค์กร (Organizational Profile: OP)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาสันนิษฐานให้หน่วยงานจัดการศึกษาดำเนินการวิเคราะห์สถานภาพของตนเอง โดยจัดทำเป็นโครงสร้างองค์กร (Organizational Profile : OP) ซึ่งโครงสร้างองค์กรมีความสำคัญ ดังนี้

1) โครงสร้างองค์กรช่วยให้ส่วนงานระบุสารสนเทศสำคัญที่อาจขาดหายไปและมุ่งเน้นที่ข้อกำหนดและผลลัพธ์ของการดำเนินการที่สำคัญ

2) ส่วนงานสามารถใช้โครงสร้างองค์กรเพื่อการประเมินตนเองในเบื้องต้น หากพบว่ามีสารสนเทศในประเด็นใดขัดแย้งกัน มีน้อย หรือไม่มีเลย ให้ใช้ประเด็นเหล่านี้ในการวางแผนปรับปรุง

3) โครงสร้างองค์กรเป็นสิ่งที่กำหนดบริบทในการตอบคำถามตามข้อกำหนดของเกณฑ์ในหมวด 1 - 7 การตอบคำถามในโครงสร้างองค์กรเป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากการกำหนดบริบทเพื่อให้เข้าใจส่วนงานและวิธีการดำเนินงานของส่วนงาน การตอบคำถามตามเกณฑ์ EdPEX ควรสัมพันธ์กับบริบทของส่วนงานที่ได้อธิบายในโครงสร้างองค์กร สิ่งที่ต้องตอบในโครงสร้างองค์กร จะทำให้ส่วนงานสามารถตอบคำถามตามเกณฑ์ได้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของส่วนงาน

โครงสร้างองค์กร คือ ภาพรวมของสถาบัน เป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวิธีการดำเนินงานและเป็นความท้าทายสำคัญที่สถาบันเผชิญอยู่

P.1 ลักษณะองค์กร : คุณลักษณะที่สำคัญของสถาบันคืออะไร

ให้อธิบายลักษณะสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงานของสถาบันและความสัมพันธ์หลักกับผู้เรียน ลูกค้ายุทธศาสตร์ ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก. สภาพแวดล้อมขององค์กร

(1) หลักสูตร และบริการ

สถาบันมีหลักสูตร และบริการ ที่สำคัญอะไรบ้าง ความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของแต่ละหลักสูตร และบริการที่มีต่อความสำเร็จของสถาบันคืออะไร สถาบันใช้วิธีการอย่างไร ในการจัดหลักสูตร และบริการต่างๆ

(2) พันธกิจ วิสัยทัศน์และค่านิยม

พันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมของสถาบันที่ได้ประกาศไว้คืออะไร สมรรถนะหลักของสถาบันคืออะไร และมีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับพันธกิจของสถาบัน

(3) ลักษณะโดยรวมของบุคลากร

ลักษณะโดยรวมของบุคลากรเป็นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของบุคลากรหรือความต้องการบุคลากรหรือไม่

- สถาบันจำแนกบุคลากรหรือคณาจารย์/พนักงานเป็นกลุ่มและประเภทอะไรบ้าง

- ข้อกำหนดด้านคุณวุฒิทางการศึกษาของคณาจารย์/พนักงานในแต่ละกลุ่มแต่ละประเภทมีอะไรบ้าง

- มีองค์ประกอบสำคัญอะไรที่ทำให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังเพื่อให้สถาบันบรรลุพันธกิจและวิสัยทัศน์ บุคลากรและภาระงานในสถาบันมีความหลากหลายอย่างไร กลุ่มที่จัดตั้งให้ทำหน้าที่ต่อรองกับสถาบันคืออะไร ข้อกำหนดพิเศษด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่สำคัญของสถาบันคืออะไร

(4) สินทรัพย์

สถาบัน มีอาคารสถานที่ เทคโนโลยี และอุปกรณ์ที่สำคัญอะไรบ้าง

(5) กฎระเบียบข้อบังคับ

สถาบันดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับอะไรบ้าง กฎระเบียบข้อบังคับด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ข้อกำหนดเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐาน/วิทยฐานะ การรับรองคุณสมบัติหรือการขึ้นทะเบียน มาตรฐานการศึกษา และกฎระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม การเงิน และด้านหลักสูตรและบริการ ที่บังคับใช้กับสถาบัน มีอะไรบ้าง

ข. ความสัมพันธ์ระดับองค์การ

(1) โครงสร้างองค์การ

โครงสร้างและการกำกับดูแลของสถาบันมีลักษณะอย่างไร และความสัมพันธ์เชิงการรายงานระหว่างสภามหาวิทยาลัย/สภาสถาบัน/คณะกรรมการกำกับดูแลองค์การ ผู้นำระดับสูง และองค์การแม่มีลักษณะเช่นใด

(2) ผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ส่วนตลาด กลุ่มผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของสถาบันมีอะไรบ้าง กลุ่มดังกล่าวมีความต้องการและความคาดหวังที่สำคัญอะไรบ้างต่อหลักสูตร และการบริการสนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น และการปฏิบัติการความต้องการและความคาดหวังของส่วนตลาด กลุ่มผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างไร

(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมือ

ผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่สำคัญมีประเภทอะไรบ้าง กลุ่มต่างๆ เหล่านี้ มีบทบาทอย่างไรต่อ

- ระบบงาน โดยเฉพาะการสร้างหลักสูตรและการดำเนินการของหลักสูตรและบริการ และการบริการสนับสนุนต่อผู้เรียนและลูกค้ายกลุ่มอื่น

- การส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบัน

สถาบันมีกลไกที่สำคัญอะไรในการสื่อสารกับผู้ส่งมอบ คู่ความร่วมมือที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ กลุ่มต่างๆ เหล่านี้ มีส่วนช่วยและร่วมทำให้เกิดนวัตกรรมของสถาบันอย่างไร สถาบันมีข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับห่วงโซ่อุปทานอะไรบ้าง

หมายเหตุ

P การตอบคำถามในโครงสร้างองค์การมีความสำคัญมาก ข้อมูลเหล่านี้กำหนดบริบทที่ช่วยให้เข้าใจสถาบันและการปฏิบัติการของสถาบัน ในการตอบทุกคำถามของสถาบันตามเกณฑ์ EdPEX ควรให้สัมพันธ์กับบริบทของสถาบันตามที่ได้อธิบายไว้ในโครงสร้างองค์การ ซึ่งจะทำให้สถาบันตอบสนองต่อคำถามอื่นๆทั้งหมดตามลักษณะที่โดดเด่นเฉพาะของสถาบัน

P.1n(1) “หลักสูตร และบริการ” หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันนำสู่ตลาดเพื่อดึงให้ผู้เรียนเข้ามาเรียนรู้ และลูกค้ายกลุ่มอื่นมาใช้บริการหรือมีส่วนในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาศาสตร์หรือองค์ความรู้ กระบวนการจัดหลักสูตรและบริการต่อผู้เรียนของสถาบัน อาจเป็นการจัดให้โดยตรง หรือโดยผ่านคู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

P.1n(2) “สมรรถนะหลัก” หมายถึง เรื่องที่สถาบันมีความชำนาญที่สุด สมรรถนะหลักเป็นขีดความสามารถเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญซึ่งเป็นแกนหลักในการทำให้บรรลุพันธกิจและสร้างความได้เปรียบในตลาดหรือสภาพแวดล้อมด้านการบริการ สมรรถนะหลักมักเป็นสิ่งที่คู่แข่งหรือผู้ส่งมอบ และคู่ความร่วมมือจะลอกเลียนแบบได้ยาก และในหลายๆ กรณีทำให้สถาบันคงความได้เปรียบในการแข่งขัน

P.1n(3) กลุ่มและประเภทของบุคลากร หรือคณาจารย์/พนักงาน (รวมถึงหน่วยงานที่ทำหน้าที่ต่อรอง) อาจจัดแบ่งตามประเภทของการจ้าง หรือสายการบังคับบัญชาตามที่ปรากฏในสัญญาว่าจ้าง สถานที่ปฏิบัติงาน รวมถึง

การทำงานจากระยะไกล การออกภาคสนาม สภาพแวดล้อมในการทำงาน การนำมาใช้ซึ่งนโยบายบางอย่างเพื่อส่งเสริมความเป็นครอบครัวหรือปัจจัยอื่นๆ

P.1ก(3) สถาบันที่อาศัยอาสาสมัครในการทำให้งานของสถาบันบรรลุผล ควรรวมอาสาสมัครเหล่านี้ เข้าเป็นส่วนหนึ่งของบุคลากรของสถาบันด้วย

P.1ก(5) มาตรฐานด้านวงการศึกษา อาจครอบคลุมหลักปฏิบัติและนโยบายที่ใช้กับภาคธุรกิจ ทั้งนี้ขึ้นกับพื้นที่ที่สถาบันปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบข้อบังคับ ซึ่งอาจครอบคลุมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การควบคุมและการแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิตรวมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

P.1ข(2) ลูกค้า รวมถึง ผู้ใช้ หรือผู้ที่มีแนวโน้มจะมาใช้หลักสูตร และบริการ ซึ่งเป็นผู้ใช้โดยตรง (ผู้เรียนและอาจารย์ผู้ปกครอง) รวมถึงกลุ่มบุคคลอื่นๆ ที่นำหลักสูตรและบริการไปใช้หรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้

P.1ข(2) กลุ่มของผู้เรียนและลูกค้าย่อยอื่น อาจจัดแบ่งตามปัจจัยร่วมของความคาดหวังพฤติกรรม ความชอบ หรือลักษณะของกลุ่ม ภายในแต่ละกลุ่ม อาจมีการจำแนกเป็นลูกค้าย่อยลงไปอีกตามความแตกต่างและความเหมือนภายในกลุ่มเดียวกัน การกำหนดส่วนตลาดของสถาบันอาจแบ่งย่อยตามหลักสูตร บริการ หรือคุณลักษณะ ช่องทางการเผยแพร่ เขตพื้นที่ หรือปัจจัยอื่นๆ

P.1ข(2) ความต้องการของกลุ่มผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น และส่วนตลาดของสถาบันอาจรวมถึงเรื่องที่พัก/การอำนวยความสะดวกที่จัดให้เฉพาะกลุ่ม หลักสูตรที่ออกแบบเฉพาะให้เหมาะกับความต้องการ ความปลอดภัย ระบบรักษาความปลอดภัย ขนาดชั้นเรียนที่เล็กลง การบริการด้วยภาษาที่หลากหลาย ข้อกำหนดสำหรับปริญญาที่เหมาะสมกับผู้รับบริการ การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้เรียน หลักสูตรเสริมพิเศษสำหรับผู้เรียนที่กลับมาเรียนภายหลังการลาออกกลางคัน การลดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และการศึกษาทางไกล ความต้องการของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจรวมถึงพฤติกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม และการให้บริการชุมชน

P.1ข(2) และ P.1ข(3) ความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกระบวนการปฏิบัติงาน จะช่วยผลักดันสถาบันให้มีความไวต่อการรับรู้ประเด็นความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะชะงักงันของหลักสูตร บริการ กระบวนการสนับสนุนและห่วงโซ่อุปทาน จากสาเหตุต่างๆ ที่รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติและภาวะฉุกเฉินอื่นๆ

P.1ข(3) ผู้ส่งมอบและคู่ความร่วมมืออย่างเป็นทางการ รวมถึงโรงเรียนหลัก ที่เตรียมความพร้อมของนักเรียนที่จะเข้ามาเรียนต่อในสถาบัน กลไกการสื่อสาร ควรเป็นการสื่อสารสองทางในภาษา ที่เข้าใจได้ และอาจกระทำในลักษณะการติดต่อโดยบุคคล e-mail, สื่อสังคมออนไลน์ World Wide Web หรือโดยทางโทรศัพท์ ในหลายสถาบัน กลไกเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงความต้องการของตลาด ผู้เรียน ลูกค้าย่อยอื่น หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบัน

P.2 สภาพการณ์ขององค์กร: สภาพการณ์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันเป็นอย่างไร

ให้อธิบายสภาพแวดล้อมด้านการแข่งขัน ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ และระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน

โดยตอบคำถามต่อไปนี้

ก. สภาพด้านการแข่งขัน

(1) ลำดับในการแข่งขัน

สถาบันอยู่ลำดับใดในการแข่งขัน ให้อธิบายขนาดและการเติบโตของสถาบัน เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันในภาคการศึกษา หรือตลาดการศึกษาสถาบันมีจำนวนและประเภทของคู่แข่งเป็นอย่างไร

(2) การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการแข่งขัน

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสถานการณ์การแข่งขันของสถาบัน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สร้างโอกาสสำหรับการสร้างนวัตกรรมและความร่วมมือคืออะไร

(3) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและแข่งขันที่สำคัญที่จะสามารถหาได้จากภายในชุมชนวิชาการ มีอะไรบ้าง แหล่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบที่สำคัญที่มีอยู่จากภายนอกชุมชนวิชาการมีอะไรบ้าง มีข้อจำกัดอะไรบ้างในการรวบรวมและใช้ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ (ถ้ามี)

ข. บริบทเชิงกลยุทธ์

ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญด้านบริการ การปฏิบัติการ ความรับผิดชอบต่อสังคม และบุคลากรมีอะไรบ้าง

ค. ระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการ

ส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน ซึ่งรวมถึงกระบวนการประเมินและการปรับปรุงโครงการและกระบวนการที่สำคัญระดับสถาบัน

หมายเหตุ

P.2(ก) สถาบันการศึกษามักจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูง นอกเหนือจากการแข่งขันโดยตรงเพื่อให้ได้ผู้เรียน สถาบันเหล่านี้มักจะต้องแข่งขันเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านการเงิน การได้มาซึ่งอาสาสมัครและบุคลากร การแข่งขันนี้อาจเป็นภายในกลุ่มสถาบันการศึกษาด้วยกัน เช่น เพื่อให้ได้รับเงินงบประมาณสนับสนุน หรือโอกาสที่จะให้บริการเสริมด้านอื่นๆ ในกรณีสถาบันการศึกษาภาครัฐ อาจเป็นการแข่งขันกับองค์การภาครัฐ หรือหน่วยงานอื่นๆ เช่น การแข่งขันภายใต้งบประมาณที่จำกัด

P.2(ข) ความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ อาจสัมพันธ์กับเทคโนโลยี หลักสูตรและบริการ การเงิน การปฏิบัติงานของสถาบัน โครงสร้างและวัฒนธรรมของสถาบัน ชีตความสามารถขององค์กรแม่ ผู้เรียน ลูกค้ายกลุ่มอื่น และตลาดของสถาบัน ภาคส่วนต่างๆ ในแวดวงการศึกษา ภาพลักษณ์หรือการรับรู้ของสังคมต่อสถาบัน ชื่อเสียง โลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ห่วงโซ่คุณค่า (value chain) ของสถาบัน และคน ความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน อาจรวมถึงการสร้างแตกต่าง เช่น ค่าเล่าเรียนและค่าบริการ การออกแบบการเรียนการสอนและการให้บริการ ชื่อเสียง อัตราการสร้างนวัตกรรม ทำเลที่ตั้ง และการเข้าถึงบริการได้โดยสะดวก

P.2(ค) ในระบบการให้คะแนนตามเกณฑ์ของ EdPEX (หน้า 64) ได้ใช้การเรียนรู้และการบูรณาการ ซึ่งเป็นมิติหนึ่งในการประเมินระดับพัฒนาการของแนวทางและการถ่ายทอดเพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงการปรับปรุงผลการดำเนินการของสถาบัน เจตจำนงของคำถามนี้ เพื่อกำหนดบริบทโดยรวมของแนวทางที่สถาบันใช้เพื่อการปรับปรุงผลการดำเนินการแนวทางดังกล่าว ควรเกี่ยวข้องกับความต้องการของสถาบัน แนวทางต่างๆ ที่สอดคล้องกับระบบโดยรวมภายใต้เกณฑ์ EdPEXนี้อาจรวมถึงการใช่วงจรการปรับปรุงตามวิธีของ P (วางแผน) – D (ปฏิบัติ) – S (ศึกษาตรวจสอบ) – A (ปรับปรุงพัฒนา) ศึกษาเกณฑ์การประกันคุณภาพด้วยตนเอง completing accreditation self-studies การนำระบบการตรวจสอบที่มีมาตรฐานระดับชาติหรือนานาชาติมาใช้เพื่อปรับปรุงการสอน การประเมินโดยผู้ประเมินอิสระในระดับหลักสูตร ภาควิชา หรือสถาบัน วิธีการต่างๆ อาจรวมถึงการใช้ระบบ Lean Enterprise System Six Sigma มาตรฐานสากลอื่นๆ เช่น ISO 9000 หรือ 14000 การใช้ศาสตร์การตัดสินใจหรือเครื่องมือการปรับปรุงอื่นๆ

บทที่ 4

นิยามศัพท์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยมีความรู้มี 2 ประเภท คือ

ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์ หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

ความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการ ไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะความเอื้ออาทรระหว่างกันในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

- 1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- 2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- 3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- 4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจกรรมงานของตน
- 5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้

6) การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึก และเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดเจนอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่น ที่เข้าใจได้โดยทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

2. การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer Review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

3. การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิตบริการและวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

4. การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการ

ดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์

5. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

6. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

7. การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

8. อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

9. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

10. การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

**** บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

11. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก

12. งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

13. งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์ และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์

นาฏศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์ และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

14. เงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก หมายถึง เป็นทุนวิจัยที่ได้รับเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณของรัฐผ่านหน่วยงานผู้ให้ทุน เช่น สวทช. วช. สกว. สกอ. พพ. และ สนพ. ทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาคเอกชน รวมถึงทุนสนับสนุนการวิจัยจากต่างประเทศ ทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก จะไม่รวมถึงงานการค้า/งานบริการวิชาการ ที่มีระเบียบมหาวิทยาลัยกำหนดไว้โดยเฉพาะ หรือเงินสนับสนุนที่ไม่ได้มาจากเงินรายได้มหาวิทยาลัย

15. นวัตกรรม หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเป็นเทคโนโลยี ความคิด กระบวนการ หรือผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศและสังคม

16. แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

17. ประสิทธิภาพด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสิทธิภาพด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้นๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงาน ชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

18. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

19. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

20. การกำกับดูแลกระบวนการให้บริการวิชาการที่มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ หมายถึง การควบคุม คอยดูแล ให้คำแนะนำในการดำเนินงานของการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม โดยสามารถเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร อย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน เพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ เข้าใจ และสามารถตรวจสอบได้ถึงการกระทำที่มุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่น และสังคม

21. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรองรับการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

22. เครือข่ายความร่วมมือด้านวิจัยและนวัตกรรม หมายถึง เครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย กับสถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐและ เอกชนทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ที่มีการดำเนินงานวิจัยและนวัตกรรม ทั้งในเรื่องของการสนับสนุนแหล่งทุน ทรัพยากร การส่งเสริมสนับสนุน การเผยแพร่ ผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัย

และนวัตกรรมไปสู่การใช้ประโยชน์ กับหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคมและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตลอดจนการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกัน

23. แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำเป็นแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

24. แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการของทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวกับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษาของงบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

25. แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

26. พหุวิทยาการ หรือสหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัย และสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์ หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์+เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา

(ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุม ครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

27. พิษณุพิจารณา (Peer Review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

28. ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

29. สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชา ตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2554) หนังสือเวียนที่ ศธ 0506(2) /ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554

30. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลางระดับชาติ ทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

31. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐ และเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนา เท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีการกิจคล้ายคลึงกัน และมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลา ที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงาน ต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินงานกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนคติ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่

สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมกันแก้ไขปัญหาในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างพลังพื่อใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์ และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

32. การกระทำที่ขาดธรรมาภิบาล หมายถึง อาจตรวจสอบจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ที่สะท้อนจากการฟ้องร้อง ร้องเรียน (ถ้ามี) ที่ได้ข้อสรุปหรือหลักฐานเชิงประจักษ์แล้วว่าได้มีการกระทำเช่นนั้นจริง ไม่ใช่เป็นเพียงการรายงานประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารงานของ สถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น

33. อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

34. อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

35. อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรสหวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตรโดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้กรณีบัณฑิตโอนโลมให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตร เท่านั้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินการเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบและเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้พิจารณาว่า

- คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ตามการแบ่งสาขาวิชาของ ISCED2013 (UNESCO)

- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

นิตยตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

36. แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละ ช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไป การแสดงแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่างระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอ หากรอบเวลาสั้น ต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่ สื่อความหมายได้ชัดเจน

37. การจัดการข้อร้องเรียน หมายถึง การอธิบายการจัดการข้อร้องเรียนที่มีนัยสำคัญ ไม่ได้เน้นที่ปริมาณหรือจำนวนข้อร้องเรียน

38. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ศิลปะและวัฒนธรรมของไทยและท้องถิ่นไทย

39. หลักสูตรหรือรายวิชาที่บูรณาการด้านสาระความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี หมายถึง หลักสูตรหรือรายวิชา ของคณะ/วิทยาลัย ที่มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนเข้ากับกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี

40. การจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ หมายถึง การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ออนไลน์ของหลักสูตรหรือรายวิชาออนไลน์ พิจารณาจาก จำนวนหลักสูตรหรือรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทั้งหมด ที่หลักสูตรหรือรายวิชาที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E-leaening) สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ การเรียนรู้ผ่านรูปแบบต่างๆ เช่น Mooc, Moodle, SSRU academic research, Google Hangouts meet, Facebook live group and OBS Study, Zoom Cloud Meeting, Microsoft Teams เป็นต้น เพื่อให้สะดวกและเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ทุกสถานที่ ทุกเวลา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life long learning) ให้กับนักศึกษา

41. หลักสูตรนานาชาติและ/หรือรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นภาษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แล้วนำไปเปิดเป็นหลักสูตร 2 ภาษา และ/หรือเป็นหลักสูตรภาษาต่างประเทศ และใช้อาจารย์ประจำหลักสูตรชุดใหม่ รายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ หมายถึงรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรภาษาไทย โดยมี มคอ.3 / เอกสารประกอบการสอน/ หนังสือ/

ตำรา/ สื่อประกอบการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และสอนเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ไม่นับรายวิชาภาษาอังกฤษ หรือ หลักสูตรนานาชาติ

42. อาจารย์ประจำและนักวิจัยที่เป็นชาวต่างชาติ หมายถึง อาจารย์ประจำ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างโครงการ ลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มีสัญชาติเป็นคนต่างชาติ ปฏิบัติการเรียนการสอนในคณะ/วิทยาลัยต่างๆ โดยมีสัญญาจ้าง (Work permit) ให้ปฏิบัติงานตั้งแต่ 3 เดือนขึ้น

43. นักศึกษาชาวต่างชาติ หมายถึง ชาวต่างชาติที่มาลงทะเบียนในหลักสูตรเพื่อรับปริญญา (Degree Program) ของมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา

44. นักศึกษาแลกเปลี่ยน หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ไปลงทะเบียนเรียนวิชาต่างๆ หรืออบรมเพิ่มเติมทักษะความรู้ในสาขาวิชาของตนเอง ที่มหาวิทยาลัยคู่สัญญาในต่างประเทศ ภายใต้เงื่อนไขข้อตกลงร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและมหาวิทยาลัยคู่สัญญานั้น โดยได้รับเอกสารรับรองการอบรม หรือสามารถนำรายวิชา/ หน่วยกิตกลับมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก็สามารถรับนักศึกษาต่างชาติมาเรียนที่มหาวิทยาลัยฯ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน ทั้งนี้ระยะเวลาของการแลกเปลี่ยนอย่างน้อย 1 ภาคเรียนหรือเทียบเท่า (≥45 ชั่วโมง)

45. หน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ หมายถึง หน่วยงานที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง ตามศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจัดการเรียนการสอน และ/หรือมีการทำความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานเหล่านั้น

46. วิชาชีพและเป็นทักษะชีวิต หมายถึง วิชาที่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วนำไปใช้ในการประกอบอาชีพรวมถึงทักษะภายในที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็น ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม คุณธรรมจริยธรรม เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

47. การส่งเสริมความร่วมมือ หมายถึง คณะ/วิทยาลัย สนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐภาครัฐภาคเอกชน ทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน

48. มูลค่า (In Kind) หมายถึง การสร้างผลผลิตที่เน้นคุณค่าทางสังคม สุขภาพ สิ่งแวดล้อม อาทิ การสร้างความผูกพันต่อองค์กร การเกิดวัฒนธรรมองค์กร การสร้างเสริมสุขภาพ การณรงค์ Social Distancing การอบรมเรื่องยาสมุนไพรร การปลูกฝังเยาวชนตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษา 4 ด้าน เป็นต้น

49. ค่าใช้จ่าย (In Cash) หมายถึง การสร้างมูลค่า พิจารณาจากเศรษฐกิจในการสร้างรายได้ สร้างอาชีพ การค้าขาย ผลิตภัณฑ์ ตลาดออนไลน์ ตลาดออฟไลน์ เป็นต้น

50. ภาครัฐ หมายถึง องค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการให้บริการแก่ประชาชน โดยไม่หวังผลตอบแทนเชิงธุรกิจ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล และรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

51. ภาคเอกชน หมายถึง องค์กรที่จัดตั้งและดำเนินงานอิสระโดยภาคเอกชน มีฐานะเป็นนิติบุคคล และในการดำเนินการมีลักษณะเป็นการแสวงหากำไรหรือรายได้

52. ภาควิชาการ หมายถึง หน่วยงานที่จัดการด้านการศึกษา เช่น โรงเรียน วิทยาลัย สถาบันการศึกษา พื้นที่บริการวิชาการ ในชุมชน

53. ภาคประชาสังคม หมายถึง บุคคล กลุ่ม หรือองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ ดำเนินการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งกระทำการอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรม ก่อให้เกิดความเข้มแข็งของคนในสังคม อาทิ อาสาสมัคร ภาคธุรกิจ เป็นต้น

54. ภาคประชาชน หมายถึง ประชาชนทั่วไปที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน เข้ารับการอบรม การถ่ายทอดความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาตัวเอง เพื่อให้เกิดทักษะที่เชี่ยวชาญมากขึ้น

55. กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ชุมชน นักเรียน นักศึกษา

56. **การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง** หมายถึง มีการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่น้อยกว่า 2 ปีขึ้นไป

57. **การบริหารความเสี่ยง** หมายถึง เป็นการระมัดระวังสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ให้พิจารณาจากภาพรวมของความเสี่ยง ไม่ต้องตรวจสอบความเสี่ยงทุกประเภท ซึ่งเจตนารมณ์ของเกณฑ์ ข้อนี้คือ เพื่อประเมินมาตรการที่ได้ดำเนินการตามแผนการจัดการความเสี่ยงว่ามีผลอย่างไร ต่ระดับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้แต่แรก

บทที่ 5

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ การดำเนินงานและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการดังต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่าหลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2. ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3. ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพินัยพิจารณา (peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมิน เพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้ และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4. สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้านบริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็นประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานใน ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ กำหนด โดย สกอ.	- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2548 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 3 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 11 ข้อ - ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558 <u>ปริญญาตรี</u> เกณฑ์ 5 ข้อ <u>บัณฑิตศึกษา</u> เกณฑ์ 10 ข้อ
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	- ผลการประเมินบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย)
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัย ของผู้สำเร็จการศึกษา	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ - ผลงานของนักศึกษานิพนธ์/เอกที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา
	3.2 การส่งเสริมและพัฒ นา นักศึกษา	- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนว แก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการ ค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และการเสริมสร้างทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒ นา อาจารย์	- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	4.2 คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวน อาจารย์ประจำหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานใน ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
5. หลักสูตร การเรียน การสอน การประเมิน ผู้เรียน	5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร	- หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ - การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.2 การวางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียนการสอน	- การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ. 3 และ มคอ. 4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติ ในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และการตีพิมพ์ผลงานให้มีคุณภาพในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.3 การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับประเมินการจัดการเรียนการสอน และประเมินหลักสูตร (มคอ. 5 มคอ. 6 และ มคอ. 7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
6. สิ่งสนับสนุน การ เรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่ง คือ การพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐาน การอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและ วิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกัน และได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 เพื่อประโยชน์ในการ รักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา โดย สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 ตามที่ได้ประกาศใช้ในขณะนั้น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียน การสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 ใน ระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 3 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับ หลักสูตรที่เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 นั้น ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตาม เกณฑ์ 5 ข้อ และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : การบริหารหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	บันทึกข้อความที่ ศธ0506(2)/ว569 ลงวันที่ 18 เม.ย. 2549 กำหนดว่า - อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว - อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีกหลักสูตร บันทึกข้อความที่ศธ0506(4)/ว254 ลงวันที่ 11 มี.ค. 2557 กำหนดว่า - กรณีหลักสูตรปริญญาตรี ที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาชีพกำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตรโดยมีคณาธิกรครอบคลุมนแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนอย่างน้อย 2 คน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้สอน	-

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
3. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	-	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	-
4. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	-	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันมีคุณวุฒิปริญญาโท หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอนและ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอนและ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึกข้อความที่ ศธ 0506(4)/ว867 ลงวันที่ 18 ก.ค. 2555 กำหนดให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาเอก เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโท ได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้องมีความวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกและเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกได้
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	-	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	- การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้ 1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการกลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลาหรือบางเวลาได้โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้างที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจนอาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรอาจารย์ที่ปรึกษา

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
				วิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร่วมอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอน ได้ 2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติ หน้าที่อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไป จนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับ อนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการเกษียณอายุ
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้า มี)	-	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารอง ศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทาง วิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา	แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ. ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการหรือเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันโดยไม่ต้องพิจารณา ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็นบุคลากรประจำใน สถาบันหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันที่มี ความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงใน สาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ยอมรับในระดับหน่วยงาน หรือระดับกระทรวงหรือวงการศึกษาพัฒนาด้านนั้น เทียบได้ไม่ต่ำกว่าระดับ 9 ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
				หรืออาจารย์ผู้สอน ที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่เปิดสอนสถาบันอุดมศึกษาอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไปโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา และต้องแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์	-	1. อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน สาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา	1. อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ใน สาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่ สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อ รับปริญญา	-
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	-	(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็น รายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการ ประชุมทางวิชาการ (proceedings) หรือวารสารหรือ สิ่งพิมพ์วิชาการซึ่งอยู่ในรูปแบบ เอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	วารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการที่มี กรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจด ทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร สามารถ ทดแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทาง วิชาการได้ โดยพิจารณาจากปีที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด
9. ภาระงานอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการ ค้นคว้าอิสระในระดับ บัณฑิตศึกษา	-	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อนักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน	ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ. ศ. 2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คน ให้เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมี

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
		อาจารย์ 1 คน ต่อนักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษา ทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน		อาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 10 คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุนวิจัยและเครื่องมือวิจัยรวมทั้งผู้ที่ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่ อย่างต่อเนื่องในการผลิตผลงาน
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ		ควรมีอย่างน้อย 5 เรื่องในรอบ 1 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	ควรมีอย่างน้อย 5 เรื่องในรอบ 1 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	เป็นเจตนารมณ์ที่ประสงค์ให้มีการพัฒนางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบันเพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบันเพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบันเพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	-
รวม	เกณฑ์ 3 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 หากมีการประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใหม่ เกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ / ปฏิบัติการ
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร	
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	• อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุมัติคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ • อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

2) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 3 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นดํ่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นดํ่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิชั้นดํ่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิชั้นดํ่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นดํ่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	• อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	• อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นดํ่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
	• อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	• อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นดํ่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	• อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ	
7. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	• อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม • อาจารย์ประจำหลักสูตร - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย	• อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก • อาจารย์ประจำหลักสูตร - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดย

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	อย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
	• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ	• ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระโดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	• แผน ก1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.	• แบบ 1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง
	• แผน ก2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมทางวิชาการ (Proceeding)	• แบบ 2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	• แผน ข - รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	• วิทยานิพนธ์ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน • การค้นคว้าอิสระ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน - หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คนต่อนักศึกษา 10 คน - หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทวิวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 10 ข้อ	เกณฑ์ 10 ข้อ

3) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลังโดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	• อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	• อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
	• อาจารย์พิเศษ - คุณสมบัติระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	• อาจารย์พิเศษ - คุณสมบัติระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
10. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่า หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ. ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สกอ. แจ่งรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ.หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ / ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริมการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร

คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ :

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ :

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน
2. กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
3. ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิต อาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถออนไลน์ให้ผู้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คน ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน 10 คนเป็นฐานที่ 100%

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนั้นกรณี การทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อเกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาสำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 ด้วย เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : (ปริญญโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบวิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

หมายเหตุ : การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมีได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ.หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่เมืองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ :

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นำผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. กรณีวารสารทางวิชาการที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ./ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สภาสถาบันอุดมศึกษาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบด้วย จึงจะสามารถนำผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าวได้ทั้งนี้ ประกาศฉบับดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้ถึง วันที่ 20 ตุลาคม 2559 และใช้ได้เป็นการเฉพาะสถาบันเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : (ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ หรือ เผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้าคิดอย่างเป็นระบบวิจัย เพื่อหา ประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้ เพื่อจัดทำผลงานที่ แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้ จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา เป็นคะแนน ระหว่าง 0 - 5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา}}{\text{ระดับปริญญาเอก}} \div \frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}}{\text{ระดับปริญญาเอก}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}} \div \frac{80}{100} \times 5$$

หมายเหตุ : การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมีได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ.หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถานบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 - ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ :

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวเองขั้นแล้ว สามารถนำไปนับในตัวเองชิ้นผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นำผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวเองขั้นนี้

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. กรณีวารสารทางวิชาการที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ./ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 แต่สถาบันอุดมศึกษาได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา รับทราบด้วย จึงจะสามารถนับผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าวได้ทั้งนี้ ประกาศฉบับดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้ถึง วันที่ 20 ตุลาคม 2559 และใช้ได้เป็นการเฉพาะสถาบันเท่านั้น

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพนักศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนา ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี (information, media and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (innovation and creativity) (3) การสื่อสารและความร่วมมือกัน (communication and collaboration)

2) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และ การรู้ ICT (ICT literacy)

3) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและยืดหยุ่น (adaptability and flexibility) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and selfdirection) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความรับผิดชอบและความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา ภายใต้การดำเนินการ ดังกล่าวให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : การรับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จ แต่ละหลักสูตรจะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติ ของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจนและสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือก ข้อมูล หรือวิธีการคัดนักศึกษาให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียน และมีเวลาเรียนเพียงพอ เพื่อให้สามารถสำเร็จ การศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การรับนักศึกษา
- 2) การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าจะอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ - มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา/กระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา/บูรณาการกระบวนการจากผลการประเมิน - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เห็นผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในการพิจารณาเกี่ยวกับการรับเข้าและการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา ขอให้ดูเจตนารมณ์ของหลักสูตร ว่าต้องการนักศึกษาที่มีคุณสมบัติอย่างไร และจัดเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาที่จะศึกษาในหลักสูตร โดยพิจารณาจาก มคอ.2 ที่ได้รับไปถึงปัญหาของนักศึกษาแรกเข้าและการแก้ปัญหา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษา มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดี ที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ (ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- 2) การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก่บัณฑิตศึกษา
- 3) การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิด ในการกำกับ ติดตามและ ปรับปรุง - ไม่มีข้อมูล หลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำ ระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ / ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/ พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการจาก ผลการประเมิน - มีผลจากการ ปรับปรุงเห็นชัดเจน เป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบ กลไกไปสู่การ ปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมิน กระบวนการ - มีการปรับปรุง/ พัฒนากระบวนการ จากผลการประเมิน - มีผลจากการ ปรับปรุงเห็นชัดเจน เป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผลการ ประเมิน - มีผลจากการปรับปรุง เห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิง ประจักษ์ ยืนยัน และ กรรมการผู้ตรวจ ประเมินสามารถให้ เหตุผลอธิบายการเป็น แนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 : ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียน มีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตร และผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การคงอยู่
- 2) การสำเร็จการศึกษา
- 3) ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่ มี การ รายงานผลการ ดำเนินงาน	- มีการรายงานผล การดำเนินงาน ในบางเรื่อง	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุก เรื่องตามคำอธิบายใน ตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุก เรื่องตามคำอธิบายใน ตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการ ดำเนินงาน ที่ดีขึ้นใน บางเรื่อง	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุก เรื่องตามคำอธิบายใน ตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการ ดำเนินงานที่ดีขึ้นใน ทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุกเรื่องตาม คำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มี แนวโน้ม ผลการ ดำเนินงาน ที่ ดี ขึ้น ใน ทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่ โดดเด่น เทียบเคียงกับ หลักสูตรนั้นในสถาบัน กลุ่มเดียวกัน โดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการ ผู้ตรวจประเมินสามารถให้ เหตุผลอธิบายว่าเป็นผล การ ดำ เนิน การ ที่ โดดเด่นอย่างแท้จริง

หมายเหตุ :

1. การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวบ่งชี้ 3.1 และ 3.2
2. อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว
3. การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ยังคงอยู่ของแต่ละรุ่น

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. “การจัดการข้อร้องเรียน” หมายถึง การอธิบายการจัดการข้อร้องเรียนที่มีนัยสำคัญ ไม่ได้เน้นที่ปริมาณหรือจำนวนข้อร้องเรียน

ตัวอย่างการคำนวณหลักสูตร 4 ปี

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ①	จำนวนสำเร็จการศึกษาตาม หลักสูตร ②			จำนวนที่ลาออกและตัดชื่อออก สะสมจนถึงสิ้นปีการศึกษา 2558 ③
		2556	2557	2558	
2553		x			
2554			x		
2555				x	

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{\text{②}}{\text{①}} \times 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{\text{①} - \text{③}}{\text{①}} \times 100$$

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหาร และพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสมมีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบทปรัชญาวิสัยทัศน์ ของสถาบัน และของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กร และการปฏิบัติงานตามวิชาชีพ ผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบายแผนระยะยาว และกิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนา คุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการดำเนินงาน เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิง ปริมาณ และเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นด้วยการวางแผน และการลงทุนงบประมาณ และทรัพยากร เพื่อให้้อัตรากำลังอาจารย์มี จำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชา ของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์ และผลลัพธ์ที่ เกิดกับอาจารย์ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์โดยการกำหนดนโยบายแผนระยะยาวเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผน และการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรและ กิจกรรมการดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 2) ระบบการบริหารอาจารย์
- 3) ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าจะอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ให้หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรเท่านั้น
2. กรณีผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการให้ดูจากรายชื่อ ผู้วิจัยที่ปรากฏในสัญญาว่าจ้าง

3. พิจารณาจากผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีรายชื่อ ณ วันสิ้นสุดปีการศึกษานั้นๆ โดยไม่ต้องนำระยะเวลาในการประจำหลักสูตรมาพิจารณา

4. กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอก ที่ใช้อาจารย์ประจำหลักสูตรชุดเดียวกัน การนับผลงานวิชาการสามารถนับได้ทั้ง 2 หลักสูตร

5. กรณีผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำที่อยู่คนละคณะ / สถาบัน ให้พิจารณาดังนี้
- ในระดับหลักสูตรให้นับเป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามที่ทำหน้าที่อาจารย์ประจำหลักสูตร
 - ในระดับคณะ ให้นับเป็นผลงานของอาจารย์ประจำสังกัดคณะนั้น
 - ระดับสถาบัน ให้นับเป็นผลงานเดียว แต่ถ้าอยู่คนละสถาบันก็นับตามสถาบันที่สังกัดของทุกคน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : คุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้า ในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- 1) ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2) ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 3) ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 4) จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา 2563 (1 สิงหาคม 2563 – 30 มิถุนายน 2564)

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความ ลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้า ทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นหลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เป็นคะแนนระหว่าง 0–5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษากายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา 2563 (1 สิงหาคม 2563 – 30 มิถุนายน 2564)

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหา และพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม}} \times 5$$

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน 2563 (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2563)

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการ และการแข่งขันของประเทศผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร หรือสิทธิบัตรหรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน :

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก

ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

- คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

- แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภา

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
	สถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ กพอ./กกอ.ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ กพอ./กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ.2556 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่อ
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน 2563 (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2563)

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษา เป็นหลักสูตรที่สำคัญและเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น อาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอก มีความสามารถในการทำวิจัย มีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความที่ได้รับการอ้างอิงแสดงให้เห็นว่ามีการนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมาก ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไปรวมทั้งการอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้น โดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปีย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน :

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

$$= \frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีจำนวน 5 คน โดยอาจารย์ทั้ง 5 คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. 2553-2557 (ค.ศ. 2010-2014) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตรใน พ.ศ. 2557 (ประเมินในปี ค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

1) จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง 5 คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. 2010 - 2014 เท่ากับ 15 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ 5 บทความ

2) ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิง อย่างน้อย 1 ครั้ง และมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้น อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{8+2}{5} = \frac{10}{5} = 2.0$

$$\text{นำมาคำนวณคะแนน} = \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้า
ในหลักสูตร อัตรากำลังของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่
เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การคงอยู่ของอาจารย์
- 2) ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่ มี ก ร รายงานผลการ ดำเนินงาน	- มีการรายงานผล การดำเนินงานใน บางเรื่อง	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุก เรื่องตามคำอธิบายใน ตัวบ่งชี้	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงาน ครบทุกเรื่องตาม คำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการ ดำเนินงาน ที่ดีขึ้นใน บางเรื่อง	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุก เรื่องตามคำอธิบายใน ตัวบ่งชี้ - มีแนวโน้มผลการ ดำเนินงานที่ดีขึ้นใน ทุกเรื่อง	- มีการรายงานผลการ ดำเนินงานครบทุกเรื่องตาม คำอธิบายในตัวบ่งชี้ - มี แนว โ น้ ม ผล ก า ร ดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง - มีผลการดำเนินงานที่ <u>โดดเด่นเทียบเคียงกับ</u> <u>หลักสูตรนั้นในสถาบัน</u> <u>กลุ่มเดียวกัน โดยมี</u> <u>หลักฐานเชิงประจักษ์</u> <u>ยืนยัน และกรรมการ</u> <u>ผู้ตรวจประเมินสามารถให้</u> <u>เหตุผลอธิบายว่าเป็นผล</u> <u>การดำเนินงานที่</u> <u>โดดเด่นอย่างแท้จริง</u>

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในการพิจารณาประเด็น ความพึงพอใจของอาจารย์ ให้พิจารณาความพึงพอใจของอาจารย์ประจำ
หลักสูตรทั้ง 5 คนที่ได้ทำหน้าที่ประจำหลักสูตร เป็นการประเมินความพึงพอใจของอาจารย์ประจำหลักสูตรต่อ
กระบวนการที่ได้ดำเนินการให้กับอาจารย์ตามกิจกรรมต่างๆ ในตัวบ่งชี้ที่ 4.1

2. อัตรากำลังของอาจารย์ให้พิจารณาจากรายชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละปี
ตั้งแต่หลักสูตรใหม่/ปรับปรุง ที่ได้รับการอนุมัติ/เห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยให้เปิดดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สารของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียนระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตรการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : สาระของรายวิชาในหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับกับการจัดทำรายวิชาต่าง ๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสนองความต้องการของนักศึกษา และตลาดแรงงาน **ทั้งนี้ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา** ต้องมีการควบคุมมาตรฐานของหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับลักษณะและระดับของหลักสูตรโดยปริญาโทเน้นความสามารถในการทำวิจัยของนักศึกษาศรีญาเอกเน้นความสามารถในการใช้การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- 2) การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าจะอยู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของประเทศ

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ / ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. การตีความกรณีหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หรือไม่ ควรดูที่เนื้อหาสาระรายวิชาที่เปิดสอนว่าทันสมัย เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลง ของโลกหรือไม่

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชา โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์ และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง ทั้งนี้ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ และลักษณะของนักศึกษา ให้นักศึกษาได้รับโอกาส และการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระการสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด และได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยี และทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ และสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐานการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การกำหนดผู้สอน
- 2) การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.3 และ มคอ.4) การจัดการเรียนการสอน
- 3) การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 4) การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- 5) การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- 6) การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ</u>	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u>	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u> - <u>มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม</u>	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u> - <u>มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม</u> - <u>มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน</u>

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ประเด็นการบูรณาการกับการบริการวิชาการทางสังคมไม่จำเป็นต้องเป็นโครงการเดียวกับที่อยู่ในแผนบริการทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา แต่ให้ดูเจตนารมณ์ว่าเกิดผลการเรียนรู้ บรรลุตามเป้าหมาย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 : การประเมินผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินนักศึกษามีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ การประเมินผลนักศึกษาเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่ จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แสดงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาการจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมิน เพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพ และวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- 2) การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- 3) การกำกับกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)
- 4) การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ</u>	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u>	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u> - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u> - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 : ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

เกณฑ์การประเมิน :

มีการดำเนินงานข้อ 1-5 ไม่ผ่านทุกข้อ หรือผลการดำเนินงานผ่านน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 0

มีการดำเนินงานข้อ 1-5 ผ่านทุกข้อ และมีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50

มีการดำเนินงานข้อ 1-5 ผ่านทุกข้อ และมีการดำเนินงานร้อยละ 80.01 – 89.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00

มีการดำเนินงานข้อ 1-5 ผ่านทุกข้อ และมีการดำเนินงานร้อยละ 90.00 – 94.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.50

มีการดำเนินงานข้อ 1-5 ผ่านทุกข้อ และมีการดำเนินงานร้อยละ 95.00 – 99.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 4.75

มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 5

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ดังนี้

ข้อ 2 ระบุว่า “กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชาการรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชาการรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดตามแนวทางของ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 โดยสามารถปรับเปลี่ยนหัวข้อรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7”

ข้อ 3 ระบุว่า “ให้ถือว่า ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปี ที่ระบุไว้ในหมวด 1 – 6 ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ในระหว่างที่ สถาบันอุดมศึกษา ยังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวบ่งชี้ใหม่ได้แล้วเสร็จ ให้ใช้ตัวบ่งชี้เดิมก่อน ได้ หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวบ่งชี้แบบเดิมก็สามารถกระทำได้ กรณี หลักสูตรมีการปรับตัวบ่งชี้ใหม่ ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ ในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

2. ในประเด็นตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตาม TQF ข้อ 8 อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการ ปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน คำว่า “อาจารย์ใหม่” ให้หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในหลักสูตรใหม่ แม้ว่าจะเป็นอาจารย์เก่าที่มาจากหลักสูตร / ภาควิชาอื่นก็ถือว่าเป็นอาจารย์ใหม่

3. ในประเด็นตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตาม TQF ข้อ 11 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0 กรณีหลักสูตรใหม่ที่ยังไม่มีบัณฑิตไม่ต้องประเมินประเด็นนี้แต่หากเป็นหลักสูตรปรับปรุง ต้องประเมินประเด็นนี้ด้วย

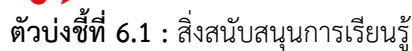

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตรจะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่น ๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบันโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- 2) จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- 3) กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน :

0	1	2	3	4	5
- ไม่มีระบบ - ไม่มีกลไก - ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง - ไม่มีข้อมูลหลักฐาน	- มีระบบ มีกลไก - ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u>	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u> - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม	- มีระบบ มีกลไก - มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน - มีการประเมินกระบวนการ - <u>มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน</u> - มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม - มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบายการเป็นแนวปฏิบัติที่ดีชัดเจน

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ให้หลักสูตรระบุถึงสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับหลักสูตรให้ชัดเจน ไม่ต้องพิจารณา สิ่งสนับสนุน
ทั่วไป เช่น ห้องเรียน เครื่องฉาย LCD เป็นต้น

บทที่ 6

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ระดับคณะ ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ
จำนวนรวม 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2. การวิจัย	2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.3 การวิจัยและนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.1 ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของคณะ/สถาบัน ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของคณะ/สถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลการดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิต ในหลักสูตรที่คณะ
รับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน :

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ :

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา
เห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้น มาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตาม
ระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในการคำนวณค่าคะแนน หากหลักสูตรใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่ของ สกอ. ไม่ต้องนำมาคำนวณทั้งตัวตั้งตัวหาร
2. ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่มิ่่นักศึกษา
ค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติงานที่สำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันอุดมศึกษากลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษากายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่ มีอาจารย์ประจำ/นักวิจัยบรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ดังนี้

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ ในปีประเมิน

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 : อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบัน ทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียน การสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงาน ดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันอุดมศึกษากลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่ มีอาจารย์ประจำ/นักวิจัยบรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ดังนี้

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ ในปีปีประเมิน

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 : การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิต/การพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และประเทศ ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ให้รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย กำหนดนโยบายการจัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งแบบให้ปริญญากับแบบไม่ให้ปริญญา เพื่อส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตของผู้สนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้น ที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบบบูรณาการซึ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและนำไปประยุกต์ใช้ในสภาพบริบทจริงได้

เกณฑ์การประเมิน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องการ
1. มีการจัดกิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา และ การให้ บริการ แก่ นักศึกษาและศิษย์เก่า	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และความสามารถพิเศษ (talent) ให้กับนักศึกษา สอดคล้องตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และจัดให้บริการด้านต่างๆ ตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนและเหมาะสม เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลสหกิจศึกษาหรือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	1. มีแผนการจัดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษาในภาพรวมของคณะ/วิทยาลัยโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม 2. ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษาตามแผนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน 3. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพ แก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย 4. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา 5. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา 6. มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมครบทุกกิจกรรมและประเมินคุณภาพของการจัดบริการในข้อ 2-5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 2. เอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรม 3. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษา 4. เอกสารแสดงการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 5. เอกสารแสดงการจัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย 6. เอกสารแสดงการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา 7. เอกสารการดำเนินงานประเมินผล ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมครบทุกกิจกรรมและประเมินคุณภาพของการจัดบริการในข้อ 2-5
2. มีการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผสมผสาน	คณะ/วิทยาลัย มีการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผสมผสานต่อ 1 รายวิชาตามความเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษา เพื่อให้เกิดความสะดวกและเข้าถึงได้ อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life long learning) โดยมีการจัดทำรายวิชา ที่	1. มีแผนการสอน (มคอ.3) ของรายวิชานั้นๆ ในแต่ละภาคการศึกษา โดยระบุให้เห็นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผสมผสานอย่างชัดเจน 2. ดำเนินการตามแผนการสอนของแต่ละรายวิชาตามที่หน่วยงานจัดการศึกษาจัดทำไว้ 3. มีการประเมินผลการจัดการเรียน	1. รายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification) 2. รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) 3. รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) 4. รายงานผลการดำเนินการของ

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องการ
	นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E- learning) สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ การเรียนทางไกลผ่านระบบปฏิบัติการต่างๆ เช่น Google Meet, Zoom Cloud Meeting, Microsoft Team หรือรูปแบบอื่นๆ	การสอนแบบออนไลน์ผสมผสานของรายวิชา 4. มีการนำผลการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสานของรายวิชา ไปปรับปรุง/พัฒนาแผนการสอนในภาคการศึกษาถัดไป	รายวิชา (Course Report) 5. รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) 6. รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (Programme Report) 7. แผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) 8. เอกสารประกอบการสอน หรือสื่อออนไลน์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของคณะ/วิทยาลัย
3. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการเรียนการสอน กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศ และ/หรือต่างประเทศ	คณะ/วิทยาลัย มีความร่วมมือกับเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หรือมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนและนักวิจัยเพื่อสอนและ/หรือร่วมศึกษาวิจัย รวมทั้งเป็นสถานที่ศึกษาดูงานสำหรับนักศึกษา หรือเป็นแหล่งฝึกสหกิจศึกษาหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือฝึกปฏิบัติ หรือรับนักศึกษาของคณะ/วิทยาลัย เข้าทำงานหลังสำเร็จการศึกษา	1. มีการจัดทำความร่วมมือกับเครือข่ายสถาบันการศึกษาอื่นๆ องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและหรือต่างประเทศ 2. จัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ประเทศชาติ การเรียนการสอนของนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาหรือองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เป็นหน่วยงานชั้นนำ 3. นักศึกษาได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติหรือทักษะและฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหน่วยงานชั้นนำที่เป็นเครือข่ายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ 4. มีอาจารย์ผู้สอน นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานเครือข่าย	1. เอกสารแสดงถึงการจัดทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรเครือข่าย 2. เอกสารแสดงถึงหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ประเทศชาติ สถาบันเครือข่าย การเรียนการสอนของนักศึกษาจากสถาบันเครือข่าย 3. เอกสารแสดงสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานชั้นนำที่นักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติ ศึกษาดูงานหรือสหกิจศึกษาหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 4. เอกสารแสดงจำนวนของอาจารย์ประจำนักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญ จากองค์กรเครือข่าย
4. มีการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน	คณะ/วิทยาลัย มีการส่งเสริมโดยการจัดสอบและ/หรือการจัดอบรมให้นักศึกษามีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ และกำหนดเกณฑ์สำเร็จการศึกษา ที่ต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษ SSRU TEP หรือ TOEFL, TOEIC, IELTS ในหลักสูตรนานาชาติ	1. มีประกาศให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนสอบผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย 2. มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมอบรมภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา	1. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่องเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาและบุคลากร 2. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่องเกณฑ์การเทียบผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษ SSRU-TEP กับ TOEIC สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ 3. เอกสารแสดงโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา
5. มีการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลแก่ผู้เรียน	คณะ/วิทยาลัย มีการส่งเสริมโดยการจัดสอบและ/หรือการจัดอบรมให้นักศึกษามีความรู้ทักษะด้านดิจิทัลและการใช้คอมพิวเตอร์ โดยกำหนดเกณฑ์การสอบผ่าน ICT	1. มีประกาศให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนต้องสอบผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลและทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์ 2. การจัดโครงการหรือกิจกรรม	1. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่องเกณฑ์การสอบผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลและทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์ 2. เอกสารแสดงโครงการหรือ

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องการ
		อบรมเพื่อให้ความรู้กับนักศึกษาเกี่ยวกับดิจิทัลและทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์	กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านดิจิทัลคอมพิวเตอร์ให้กับนักศึกษา
6. มีหลักสูตรนานาชาติหรือรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศและ/หรือมีผู้สอนชาวต่างชาติหรือส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในระดับนานาชาติหรือสหกิจศึกษาหรือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในองค์กรที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ	คณะ/วิทยาลัย จัดทำหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตร 2 ภาษา หรือมีรายวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ และ/หรือมีอาจารย์ชาวต่างชาติ หรือนักศึกษาชาวต่างชาติที่มาลงทะเบียนเรียน หรือมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษาในหน่วยงานชั้นนำระดับชาติหรือนานาชาติ	1. มีการจัดทำหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตร 2 ภาษา หรือจัดทำรายวิชาภาษาไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ 2. มีอาจารย์หรือนักวิจัยชาวต่างชาติ 3. มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างคณะ/วิทยาลัยกับสถาบันหรือหน่วยงานเครือข่าย 4. มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษา ในองค์กรชั้นนำและเป็นที่ยอมรับระดับชาติหรือนานาชาติ	1. หลักสูตรนานาชาติหรือหลักสูตร 2 ภาษา 2. เอกสารแสดงจำนวนและรายชื่ออาจารย์หรือนักวิจัยชาวต่างชาติ 3. เอกสารแสดงจำนวนและรายชื่อนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับสถาบันหรือหน่วยงานเครือข่าย 4. เอกสารแสดงจำนวนรายวิชาภาษาไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ 5. เอกสารแสดงรายชื่อนักศึกษาในหน่วยงานชั้นนำและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติที่มีนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่ต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์การวิจัยจะประสบความสำเร็จ และเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบันและ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่คณะได้รับจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันอุดมศึกษากลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)
จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาท ขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาท ขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาท ขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์ประจำ/นักวิจัยบรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ดังนี้

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่
ในปีที่ประเมิน

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่
จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจาก
การตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงิน
ตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ

4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุน
โดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็น
ผู้ดำเนินการ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในการคิดคะแนนระดับคณะ ให้คิดแยกกลุ่มสาขาก่อนแล้วนำมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ย
2. กรณีการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้รวมคะแนนของทุกคณะหารด้วยจำนวนคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏ ในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการที่ใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชาดังนี้

เกณฑ์เฉพาะสถาบันอุดมศึกษากลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ต้องมีหน่วยงานจากในประเทศหรือต่างประเทศเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย 5 หน่วยงาน/ประเทศ และมีหน่วยงานจากในประเทศหรือต่างประเทศที่ร่วมจัดไม่น้อยกว่า 3 หน่วยงาน/ประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : การวิจัยและนวัตกรรม

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 ด้านมาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ให้สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภทของสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาพึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมทางเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมทางสังคม กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ โดยผ่านการวิจัย การผลิต บัณฑิต และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกันและสถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานวิจัยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางสังคม ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญา ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชนและของประเทศ โดยยึดแผนยุทธศาสตร์ชาติเป็นหลัก สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการวิจัยและนวัตกรรมทุกระดับที่เกี่ยวข้องของสถาบัน และการประเมินผลกระทบของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. มีระบบบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการให้มีแผนการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน มีระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ มีการดูแลการนำผลงานวิจัยไปสู่การเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ และการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ รวมถึงการคุ้มครองผลงานวิจัยและงานนวัตกรรม ไปสู่การจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักวิจัยและมหาวิทยาลัย และสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม ซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันให้กับประเทศ	1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจด้านการวิจัยในกระบวนการงานวิจัยต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 2. มีการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่การตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ 3. มีการดูแลการคุ้มครองผลงานวิจัยและงานนวัตกรรมสู่การจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร	1. ระบบงานวิจัยออนไลน์ 2. ระบบงานประชุมวิชาการออนไลน์ 3. ระบบวารสารวิจัยออนไลน์ 4. คู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศ 5. ระบบฐานข้อมูลวิจัย
2. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านวิจัยและนวัตกรรม	คณะ/วิทยาลัย มีการทำความร่วมมือและกิจกรรมการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในความร่วมมือด้าน	1. มีการจัดทำความร่วมมือกับเครือข่ายด้านการวิจัยและนวัตกรรมระหว่างหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน	1. เอกสารที่แสดงถึงความร่วมมือกับหน่วยงานสถาบัน อุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	การดำเนินงานวิจัยและนวัตกรรม ทั้งในเรื่องของแหล่งทุน ทรัพยากร การส่งเสริมสนับสนุน การเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่การใช้ประโยชน์กับหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกัน	ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2. มีกิจกรรมความร่วมมือในดำเนินการร่วมกันกับภาคีเครือข่าย	และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2. เอกสารที่แสดงถึงการจัดทำกิจกรรมความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือที่กำหนด
3. มีการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดหาแหล่งทุนวิจัย การจัดสรรงบประมาณ ในการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์	คณะ/วิทยาลัย มีการแสวงหาแหล่งทุนวิจัยทั้งภายในและภายนอก และการจัดสรรงบประมาณให้แก่คณาจารย์ นักวิจัย เพื่อดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ ให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม	1. มีแผนการแสวงหาแหล่งทุน จากภายในและภายนอกหน่วยงาน อาทิ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2. มีการจัดสรรทุนวิจัยให้แก่คณาจารย์นักวิจัย เพื่อดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์	1. แผนการแสวงหาแหล่งทุน 2. เอกสารแสดงการจัดสรรทุนวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ 3. เอกสารแสดงการได้รับทุนจากแหล่งทุนภายในและภายนอก ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
4. มีการบูรณาการด้านการวิจัยกับการเรียนการสอน	คณะ/วิทยาลัย นำกระบวนการหรือกิจกรรมการวิจัยเข้าไปอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนและเกิดทักษะในกระบวนการทำวิจัย เสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่นักศึกษาที่นำไปสู่การร่วมสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมให้กับประเทศและในโลกรอนาคต	มีการนำกระบวนการหรือกิจกรรมการวิจัยเข้าไปอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	เอกสารมคอ.ที่แสดงการนำกระบวนการหรือกิจกรรมการวิจัยเข้าไปอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง
5. มีการส่งเสริมการจัดทำวารสารวิชาการ และวิจัย สู่การยกระดับคุณภาพวารสารในระดับชาติ หรือนานาชาติ ของคณะ/สถาบัน	คณะ/วิทยาลัย มีการจัดทำวารสารวิชาการที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้รับการพิจารณาวารสารให้อยู่ในฐาน TCI (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย) หรือฐานที่สูงกว่า	1. มีแผนหรือโครงการการจัดทำและพัฒนาวารสารวิชาการให้อยู่ในฐาน TCI 2. มีวารสารวิชาการที่ได้รับการรับรองจากฐานข้อมูล TCI หรือฐานที่สูงกว่า	1. แผนหรือโครงการการจัดทำและพัฒนาวารสารวิชาการ 2. วารสารวิชาการประจำหน่วยงาน
6. มีการสนับสนุนและส่งเสริมผลงานวิจัยและนวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ สามารถนำมาใช้ประโยชน์	คณะ/วิทยาลัย มีแผนงานหรือกิจกรรมในการส่งเสริมให้คณาจารย์ นักวิจัย นำผลงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ไปสู่การใช้ประโยชน์ใน การ แสวงหาแหล่งทุน	1.มีแผนงานหรือกิจกรรมในการส่งเสริมให้คณาจารย์นักวิจัย นำผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ไปสู่การใช้ประโยชน์ 2. มีตารางการจัดสรรงบประมาณทุน	1.แผนงานหรือกิจกรรมในการส่งเสริมให้คณาจารย์นักวิจัย นำผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ไปสู่การใช้ประโยชน์ 2. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวน

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
อสังคมหรือเชิงพาณิชย์	วิจัยทั้งภายในและภายนอก และการจัดสรรงบประมาณให้แก่คณาจารย์ นักวิจัย เพื่อดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม	สนับสนุน	สุนันทา เรื่อง การรับข้อเสนอการวิจัยที่เสนอขอรับทุนสนับสนุนการวิจัย (งบรายได้มหาวิทยาลัย) 3. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่อง ทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน 4. ตารางการจัดสรรงบประมาณทุนสนับสนุน
7. มีผลลัพธ์จากงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	คณะ/วิทยาลัย มีผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานวิจัย โดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1. การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย 2. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3. การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ 4. การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ 5. การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ 6. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์	ร้อยละของงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่องานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70	1. ตารางสรุปงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ 2. เอกสารที่แสดงถึงการนำงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ โดยได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถไปสู่การแก้ปัญหาได้ อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก

นวัตกรรม หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเป็นเทคโนโลยี ความคิด กระบวนการ หรือผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศและสังคม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรองรับการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์การ หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษา

ระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงาน
ภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาสถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสมโดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่นการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบันเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วสถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : การบริการวิชาการแก่สังคม

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบท และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภท สถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติดูแลให้มีการประกันคุณภาพการวิจัย และนวัตกรรมทุกระดับที่เกี่ยวข้องของสถาบัน และการประเมินผลกระทบของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. มีแผนงานบริการ วิชาการ ที่สอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน และการใช้ประโยชน์ ที่ สามารถสร้างคุณค่า หรือมูลค่า	คณะ/วิทยาลัย มีแผนงานบริการ วิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการ ของชุมชน ซึ่งได้จากการลงพื้นที่ สํารวจความต้องการของชุมชนในเขต พื้นที่ ให้ บริการ วิชาการ ของ มหาวิทยาลัย และสรุปผลการสํารวจ เพื่อนํามาจัดทำแผนบริการวิชาการ และการใช้ประโยชน์ ที่สามารถสร้าง คุณค่า หรือมูลค่า นําส่งต่อ คณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อ พิจารณานุมัติ	1. มีการสำรวจความต้องการของ ชุมชนในเขตพื้นที่ให้บริการวิชาการ ของมหาวิทยาลัย 2. มีแผนบริการวิชาการที่ชุมชนมี ส่วนร่วมในการกำหนด 3. มีแผนการนำไปใช้ประโยชน์ที่ระบุ ไว้ในแผนหรือโครงการก็ได้ แต่ให้ดู เจตนาว่ามีการต่อยอดการ ดำเนินงานโดยบูรณาการกับงานอื่นๆ และมีการวางแผนหรือแนวทางที่จะ นำไปใช้ประโยชน์	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 2. รายงานสรุปผลการสํารวจความ ต้องการของชุมชน 3. แผนปฏิบัติการบริการวิชาการ 4. มีแผนการใช้ประโยชน์จากการ บริการวิชาการ 5. เอกสาร/บันทึกข้อความที่ผ่านการ อนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือด้านการ บริการวิชาการระหว่าง สถาบัน อุดม ศึกษา อ ง ก ร ภา ค รั ฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม ภาค ประชาชน ทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศ	คณะ/วิทยาลัย มีการทำความร่วมมือ และกิจกรรมการทำงานด้านการ บริการวิชาการร่วมกับภาคีเครือข่าย ทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศ	1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้าน บริการวิชาการกับหน่วยงานภายนอก 2. จัดโครงการบริการวิชาการที่มี ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	1. เอกสารหรือหนังสือที่แสดงความ ร่วมมือด้านการบริการวิชาการกับ หน่วยงานภายนอก 2. รายงานสรุปการจัดโครงการ บริการวิชาการที่มีความร่วมมือกับ หน่วยงานภายนอก
3. มีการบูรณาการ การ บริการวิชาการกับการ เรียนการสอนหรือการ วิจัย	คณะ/วิทยาลัย มีการนำองค์ความรู้ ของหลักสูตร/รายวิชาที่จัดการเรียน การสอน มาบูรณาการกับภูมิปัญญา ชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่ บริการของมหาวิทยาลัย โดย สนับสนุน ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วน ร่วม ใน การริเริ่ม หรือ เป็น ผู้ วางโครงการ เพื่อเพิ่มทักษะให้แก่	มีการนำองค์ความรู้ของหลักสูตร/ รายวิชาที่จัดการเรียนการสอน มา บูรณาการกับภูมิปัญญาของชาวบ้าน ในท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมของ ชาวบ้านในชุมชน นักศึกษา และภาคี เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในการจัด กิจกรรมดำเนินงาน	เอกสารมคอ.ที่แสดงถึงการนำองค์ ความรู้ในหลักสูตร/รายวิชาที่จัดการ เรียนการสอน มาใช้บูรณาการการ บริการวิชาการท้องถิ่น

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	นักศึกษาให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างเป็นขั้นตอน		
4. ดำเนินการตามแผนการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือสังคมที่กำหนดไว้ โดยร่วมมือกับหน่วยงานภายในหรือภายนอกสถาบัน	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการจัดโครงการตามแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือสังคมที่กำหนดไว้ โดยร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ	มีโครงการที่ดำเนินการตามแผนบริการวิชาการพัฒนาท้องถิ่นหรือสังคม	1. แผนปฏิบัติการบริการวิชาการ 2. รายงานโครงการบริการวิชาการ
5. มีผลลัพธ์การบริการวิชาการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่พื้นที่/ชุมชน/หน่วยงานเป้าหมาย และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	คณะ/วิทยาลัย มีการจัดโครงการบริการวิชาการแก่พื้นที่/ชุมชน/หน่วยงานเป้าหมาย โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชน มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ เพิ่มความรู้ และแนวทางประกอบอาชีพ เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนเกิดทักษะความรู้ และสามารถถ่ายทอดให้สมาชิกในครัวเรือนของตนเองให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1 กลุ่มเป้าหมาย	1. ภาพกิจกรรมการดำเนินงานตามโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ 2. รายงานผลการดำเนินโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ชุมชน นักเรียน นักศึกษา

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หมายถึง มีการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่น้อยกว่า 2 ปีขึ้นไป

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนาเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของคณะ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีการจัดการความรู้ การวิจัย หรือ การบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับ ผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. จัดทำแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	คณะ/วิทยาลัย มีการทบทวนและจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมในการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกิจกรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรม ไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับหน่วยงาน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายความสำเร็จของแผน โดยแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับหน่วยงาน ต้องผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหาร/คณะกรรมการประจำหน่วยงานและเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ	1. มีแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับหน่วยงาน ที่มีตัวชี้วัดและเป้าหมายสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย	1. จัดทำแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มีหลักสูตรหรือรายวิชาบูรณาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา	คณะ/วิทยาลัย มีการบูรณาการหลักสูตรหรือรายวิชา เข้ากับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์/ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียม/จารีตประเพณีที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา	1. มีการบูรณาการหลักสูตรหรือรายวิชา เข้ากับสาระความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์/ภูมิปัญญา/ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี/คุณธรรม จริยธรรม ที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา	1. มีหลักสูตรหรือรายวิชาบูรณาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา
3. จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมของผู้เรียน	คณะ/วิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพให้กับนักศึกษาโดยสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ อาทิเช่น การฝึกอบรม การจัดนิทรรศการ การ	1. จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต	1. จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมของผู้เรียน

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	เป็นวิทยากร ฯลฯ		
4. ส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรม	คณะ/วิทยาลัย มีการสร้างเครือข่ายและ/หรือส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรม ระหว่าง สถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ	1. สร้างเครือข่ายและ/หรือส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรมระหว่าง สถาบันการศึกษา องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน 2. มีการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมร่วมกับเครือข่าย	1. เอกสาร/หลักฐาน การจัดกิจกรรมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรมร่วมกับเครือข่าย 2. เอกสาร/หลักฐานแสดงความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
5. กำกับ ติดตาม ประเมินความสำเร็จ และปรับปรุงแผนงานหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม	1. คณะ/วิทยาลัย มีการกำกับ ติดตาม ผลการดำเนินงาน ตาม แผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม 2. คณะ/วิทยาลัย มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ ประจำหน่วยงานฯ/ผู้บริหาร และ หน่วยงานเจ้าภาพ 3. คณะ/วิทยาลัย มีการประเมิน ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผนและความสำเร็จของการจัด กิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรมตามแผนงาน 4. คณะ/วิทยาลัย มีการปรับปรุง แผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม โดยนำ ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร/ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย มาปรับปรุงและพัฒนา แผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมในปีถัดไป	1. มีการติดตามผลการดำเนินงาน ตามแผน ตามรอบปีการศึกษา 2. มีรายงานผลการดำเนินงานต่อ ผู้บริหาร หน่วยงาน และ/หรือ คณะกรรมการ ทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม ระดับหน่วยงาน 3. มีรายงานผลการดำเนินงานต่อ หน่วยงานเจ้าภาพ 4. มีการประเมินความสำเร็จของ โครงการตามแผนปฏิบัติการด้านการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 5. มีรายงานผลการดำเนินงานตัว บ่งชี้ตามวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติ การด้านการทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม 6. มีการปรับปรุงแผนหรือกิจกรรม ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	1. เอกสาร/หลักฐานกำกับ ติดตาม การดำเนินกิจกรรมตามแผน 2. เอกสาร/หลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการ รายงานผลการดำเนินงานตาม แผนต่อผู้บริหาร 3. เอกสาร/หลักฐานรายงานการ ประชุม ความก้าวหน้าผลการ ดำเนินงานตามแผน 4. เอกสาร/หลักฐาน รายงาน ความก้าวหน้าต่อหน่วยงานเจ้าภาพ 5. รายงานสรุปผลการดำเนินงานตาม แผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม 6. เอกสาร/หลักฐานรายงานการ ประชุมที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง แผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม 7. เอกสาร/หลักฐานที่แสดงถึงการ ปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุ บำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือ การบริการวิชาการด้าน ศิลปะและวัฒนธรรมต่อ สาธารณชน	คณะ/วิทยาลัย มีการเผยแพร่ กิจกรรมหรือการบริการวิชาการด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม/แหล่งเรียนรู้ ผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทั้ง ภายในและภายนอก	ช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมหรือ การบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม ผ่าน ช่อง ทาง ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอก	1. รายงานสรุปผลการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ประจำปี การศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการ ดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง ศิลปะและวัฒนธรรมของไทยและท้องถิ่นไทย
2. การประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ให้ดูตามเจตนารมณ์ของ วัตถุประสงค์ของแผนเพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมให้มีความเหมาะสม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพสถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น การวางแผนกลยุทธ์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน การบริหารการเปลี่ยนแปลงและการบริหารความเสี่ยง การบริหารทรัพยากรบุคคล การจัดการความรู้และการจัดการฐานข้อมูล การประกันคุณภาพ การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ตลอดจนการส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการดำเนินงานให้มีความคล่องตัวในทุกพันธกิจ มีการจัดระบบรวบรวม วิเคราะห์ และจัดการข้อมูลที่เหมาะสมในทุกระดับและทุกส่วนงาน เพื่อใช้ในการวางแผนดำเนินงาน การวัดวิเคราะห์ผลลัพธ์ ตลอดจนการทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และ
อัตลักษณ์ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของคณะ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยง การประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ทุกช่วงเวลา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. การบริหารแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยมีการเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ	1. มีแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ที่ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการกำหนด 2. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่ ตอบสนอง กับแผนยุทธศาสตร์ 3. บุคลากรทุกระดับ รับรู้และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการประจำปี 4. มี ผลการปฏิบัติราชการ ประจำปี สำเร็จตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือเอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปี 2. ผลการวิเคราะห์ SWOT 3. แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี 4. แผนกลยุทธ์ทางการเงิน 5. รายงานการประชุมของคณะกรรมการฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณ 6. เอกสารแสดงการเสนอแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ต่อผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ 7. เอกสารแสดงการสื่อสารและถ่ายทอดแผนต่างๆ ให้บุคลากรรับรู้ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ 8. เอกสารแสดงการติดตามและรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปี
2. การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยและวิเคราะห์ความคุ้มค่าและความคุ้มค่าของสาขาวิชา เพื่อพัฒนาคุณภาพของสาขาวิชาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น	1. ทุกสาขาวิชามีการ คำนวณ ต้นทุนต่อหน่วย และ วิเคราะห์ ความคุ้มค่าต้นทุนค้ำค่า 2. ทุกสาขาวิชามีการ เปรียบเทียบ ผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยกับปีที่ผ่านมาและวิเคราะห์สาเหตุการเปลี่ยนแปลงต้นทุนต่อหน่วย 3. ทุกสาขาวิชานำผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าต้นทุนค้ำค่ามา ใช้ประโยชน์ บริหารจัดการสาขาวิชา	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือเอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการคำนวณ ต้นทุนต่อหน่วย และวิเคราะห์ความคุ้มค่าต้นทุนค้ำค่า 2. รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน 3. เอกสารแสดงการนำผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าต้นทุนค้ำค่ามาใช้ประโยชน์บริหารจัดการสาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
3. การบริหารแผน บริหารความเสี่ยง	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการวิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงที่อาจส่งผล ต่อการดำเนินงานตามพันธกิจ รวมทั้งมีการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้ระดับความเสี่ยงลดลงหรือยอมรับ ได้ เพื่อให้ดำเนินงานสำเร็จตามที่ กำหนดไว้	1. มีการระบุและประเมินความเสี่ยง ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงาน ครบทุก พันธกิจ 2. มีการสื่อสารแผนบริหารความ เสี่ยงให้บุคลากรได้รับรู้ เพื่อจะได้ นำไปสู่การปฏิบัติ 3. มีผลการบริหารความเสี่ยงมีระดับ ความเสี่ยงลดลงหรือยอมรับได้ใน ทุก ความเสี่ยง	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ความเสี่ยงและการวางระบบควบคุม ภายใน 2. แผนบริหารความเสี่ยงและควบคุม ภายใน 3. รายงานผลการดำเนินงานตาม แผนบริหารความเสี่ยง รอบ 6 และ 12 เดือน 4. เอกสารการประชุมที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและ การควบคุมภายใน 5. เอกสารการเผยแพร่แผนบริหาร ความเสี่ยงผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เว็บไซต์ (แสดง URL) บันทึกรายการ (แสดงเลขที่หนังสือด้วย) ประชุม (แสดงรายงานการประชุม)
4. บริหารงานด้วยหลัก ธรรมาภิบาลอย่าง ครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงาน อย่างชัดเจน	นโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีจะมี แนวการบริหารการดำเนินงานตาม หลักธรรมาภิบาล ผู้บริหารของคณะ/ วิทยาลัย ใช้หลักธรรมาภิบาล ทั้ง 10 หลัก ในการบริหารจัดการตาม นโยบายที่กำหนด ดังนี้ 1. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) 2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) 3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) 4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) 5. หลักความโปร่งใส (Transparency) 6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) 7. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) 8. หลักนิติธรรม (Rule of Law) 9. หลักความเสมอภาค (Equity) 10. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)	บริหารงานด้วย หลักธรรมาภิบาล อย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่ อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน	1. คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา เรื่อง มอบหมายงานและ มอบอำนาจให้กับรองคณบดี 2. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย 3. คู่มือจรรยาบรรณ 4. รายงานผลการสำรวจความเชื่อมั่น ตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปี งบประมาณ
5. การดำเนินการจัดการ ความรู้	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินการค้นหาแนว ปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีอยู่ในตัว บุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตาม ประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุม พันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวิจัย พร้อมทั้งจัดเก็บ	1. มีแผนการจัดการความรู้ที่ ครอบคลุมองค์ความรู้ด้านการ จัดการเรียนการสอนและด้านการ วิจัย 2. มีการจัดเก็บและเผยแพร่องค์ ความรู้เป็นลายลักษณ์อักษร 3. มีการนำองค์ความรู้ด้านการ	1. แผนการจัดการความรู้ 2. รายงานผลการดำเนินงานจัดการ ความรู้ 3. องค์ความรู้ที่ได้จากการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4. เอกสารแสดงการจัดเก็บและ เผยแพร่องค์ความรู้

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	อย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	จัดการเรียนการสอนและด้านการวิจัย <u>ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง</u>	
6. ดำเนินการตามแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ	คณะ/วิทยาลัย มีแผนและดำเนินการตามแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการเข้าร่วมพัฒนาตนเอง	ร้อยละของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการเข้าร่วมพัฒนาตนเอง 90%	1. แผนบริหารทรัพยากรบุคคล 2. แผนพัฒนาบุคลากร 3. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารทรัพยากรบุคคล 4. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร 5. มีบุคลากรที่ได้รับการพิจารณาในตำแหน่งที่สูงขึ้น
7. การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	คณะ/วิทยาลัย ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ/วิทยาลัย โดยบูรณาการการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงาน ประกอบด้วย 1) การวางระบบคุณภาพ 2) การควบคุมคุณภาพ 3) การติดตามตรวจสอบคุณภาพ 4) การประเมินคุณภาพและ 5) การพัฒนาคุณภาพ	1. มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ <u>ทุกสาขาวิชามีส่วนร่วม</u> 2. มีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน <u>ครบทุกขั้นตอน</u> (การวางระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ)	1. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 2. เอกสารแสดงการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3. เอกสารแสดงการติดตามและรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 4. รายงานการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรและระดับคณะ 5. แผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร และระดับคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. คำว่า “การกระทำที่ขาดธรรมาภิบาล” อาจตรวจสอบจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ที่สะท้อนจากการฟ้องร้อง ร้องเรียน (ถ้ามี) ที่ได้ข้อสรุปหรือหลักฐานเชิงประจักษ์แล้วว่าได้มีการกระทำเช่นนั้นจริง ไม่ใช่เป็นเพียงการรายงาน ประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารงานของ สถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น

2. คำว่า “การบริหารความเสี่ยง” เป็นการระมัดระวังสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ให้พิจารณาจากภาพรวมของ ความเสี่ยง ไม่ต้องตรวจสอบความเสี่ยงทุกประเภท ซึ่งเจตนาของเกณฑ์ ข้อนี้คือ เพื่อประเมินมาตรการที่ได้ ดำเนินการตามแผนการจัดการความเสี่ยงว่ามีผลอย่างไร ต่อระดับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้แต่แรก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ระบบกำกับกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

อธิบายตัวบ่งชี้ :

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพการพัฒนาตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. การประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	คณะ/วิทยาลัย มีระบบและกลไกในการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะให้เกิดผลลัพธ์ตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด	1. มีระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะที่ ทุกสาขาวิชามีส่วนร่วม 2. มีการถ่ายทอด (สื่อสาร) ระบบและกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้	1. เอกสารแสดงถึงระบบและกลไกในการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพ 2. คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3. มีเอกสารแสดงถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
2. การกำกับติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	คณะ/วิทยาลัย มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนด และรายงานผลการติดตามผลการดำเนินงานให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา	1. มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกำกับผลการดำเนินงานในการขับเคลื่อนระบบและกลไกในการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะ 2. มีการติดตามผลการดำเนินงานและรายงานให้คณะกรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา	1. มีเอกสารกำหนด/มอบหมายผู้รับผิดชอบ หรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 2. รายงานการประชุม/สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับผลการดำเนินงานในการขับเคลื่อนระบบและกลไกในการกำกับกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะ 3. เอกสาร/รายงานผลการติดตามผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะ 4. รายงานการประชุม/สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะวาระเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะ
3. การจัดสรรทรัพยากร	คณะ/วิทยาลัย มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ที่ส่งเสริมให้เกิดผลลัพธ์ตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด	1. มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 2. มีการสนับสนุนบุคลากรตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินงานหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลลัพธ์ตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด	1. เอกสารหลักฐานแสดงถึงการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 2. เอกสารหลักฐานแสดงถึงการสนับสนุนบุคลากร ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินงานหลักสูตรและคณะ

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
4. การประเมินคุณภาพหลักสูตร	คณะ/วิทยาลัย มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินคุณภาพให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา	1. มีการ <u>ประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตร</u> ตามระยะเวลาที่กำหนด 2. มีการ <u>วิเคราะห์และสรุปผลการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตร</u> และ <u>รายงานผลการประเมินคุณภาพให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา</u> 3. <u>ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตรดีขึ้นจากปีการศึกษาที่ผ่านมา</u>	1. รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตร 2. เอกสารแสดงถึงผลการวิเคราะห์และสรุปผลการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตร 3. รายงานการประชุม/สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะวาระเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการวิเคราะห์และสรุปผลการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตร
5. การปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร	คณะ/วิทยาลัย นำผลการประเมินคุณภาพและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงคุณภาพหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง	1. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตร จัดทำเป็น <u>แผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตร (Quality Improvement Plan)</u>	1. แผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตร (Quality Improvement Plan)
6. ผลการกำกับมาตรฐานหลักสูตร	คณะ/วิทยาลัย มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	1. มีผลการประเมินคุณภาพ <u>ทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน</u>	1. รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตร ที่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ทุกหลักสูตรของคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

บทที่ 7

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ระดับสถาบัน ประกอบด้วยผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับสถาบัน จำนวนรวม 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2. การวิจัย	2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.3 การวิจัยและนวัตกรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.1 ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของคณะ/สถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของคณะ/สถาบัน ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของคณะ/สถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 8 ข้อ
	5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การดำเนินการของทุกหลักสูตรในคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิต ในหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน :

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ :

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้น มาคำนวณในตัวบ่งชี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้ให้ครบถ้วน

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในการคำนวณค่าคะแนน หากหลักสูตรใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่ของ สกอ. ไม่ต้องนำมาคำนวณทั้งตัวตั้งตัวหาร
2. ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่มิให้นักศึกษา ค้างอยู่)ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันอุดมศึกษากลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษากายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่ มีอาจารย์ประจำ/นักวิจัยบรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ดังนี้

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ ในปีปีประเมิน

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 : อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันอุดมศึกษากลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community)

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่ มีอาจารย์ประจำ/นักวิจัยบรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ดังนี้
การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 : การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการบริการแก่ผู้เรียน

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการผลิตบัณฑิต/การพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน และประเทศ ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ให้รู้คุณค่าและรักความเป็นไทย กำหนดนโยบายการจัดบริการหลักสูตรด้วยรูปแบบที่หลากหลายทั้งแบบให้ปริญญากับแบบไม่ให้ปริญญา เพื่อส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิตของผู้สนใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ หรือหลักสูตรระยะสั้น ที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาแบบบูรณาการซึ่งตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและนำไปประยุกต์ใช้ในสภาพบริบทจริงได้

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. มีการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	มหาวิทยาลัยดำเนินการให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และความสามารถพิเศษ (talent) ให้กับนักศึกษา สอดคล้องตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และจัดให้บริการด้านต่างๆ ตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนและเหมาะสม เช่น ศูนย์บริการนักศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริการจัดการงาน แหล่งข้อมูลสหกิจศึกษาหรือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	1. มีแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของมหาวิทยาลัยโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม 2. ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาตามแผนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน 3. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย 4. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา 5. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา 6. มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมครบทุกกิจกรรมและประเมินคุณภาพของการจัดบริการในข้อ 2-5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 2. เอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรม 3. แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 4. เอกสารแสดงการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 5. เอกสารแสดงการจัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย 6. เอกสารแสดงการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา 7. เอกสารการดำเนินงานประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมครบทุกกิจกรรมและประเมินคุณภาพของการการจัดบริการในข้อ 2-5
2. มีการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผสมผสาน	มหาวิทยาลัยมีการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ผสมผสานต่อ 1 รายวิชาตามความเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษา เพื่อให้เกิดความสะดวกและเข้าถึงได้ อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (life long learning)	1. มีแผนการสอน (มคอ.3) ของรายวิชานั้นๆ ในแต่ละภาคการศึกษา โดยระบุให้เห็นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผสมผสานอย่างชัดเจน 2. ดำเนินการตามแผนการสอนของแต่ละรายวิชาตามที่หน่วยงานจัดการศึกษาจัดทำไว้	1. รายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification) 2. รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification) 3. รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification)

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	learning) โดยมีการจัดทำรายวิชา ที่นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E- learning) สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ การเรียนทางไกลผ่านระบบปฏิบัติการต่างๆ เช่น Google Meet, Zoom Cloud Meeting, Microsoft Team หรือรูปแบบอื่นๆ	3. มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสานของรายวิชา 4. มีการนำผลการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผสมผสานของรายวิชา ไปปรับปรุง/พัฒนาแผนการสอนในภาคการศึกษาถัดไป	4. รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (Course Report) 5. รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Report) 6. รายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (Programme Report) 7. แผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) 8. เอกสารประกอบการสอน หรือสื่อออนไลน์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนของคณะ/วิทยาลัย
3. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการเรียนการสอน กับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศ และ/หรือต่างประเทศ	มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน หรือมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์ผู้สอนและนักวิจัยเพื่อสอนและ/หรือร่วมศึกษาวิจัย รวมทั้งเป็นสถานที่ศึกษาดูงานสำหรับนักศึกษา หรือเป็นแหล่งฝึกสหกิจศึกษาหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือฝึกปฏิบัติ หรือรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเข้าทำงานหลังสำเร็จการศึกษา	1.มีการจัดทำความร่วมมือกับเครือข่ายสถาบันการศึกษาอื่น ๆ องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและหรือต่างประเทศ 2. จัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ประเทศชาติ การเรียนการสอนของนักศึกษา จากสถาบันการศึกษาหรือองค์กรของรัฐและเอกชนที่เป็นหน่วยงานชั้นนำ 3. นักศึกษาได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติหรือทักษะและฝึกประสบการณ์วิชาชีพในหน่วยงานชั้นนำที่เป็นเครือข่ายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ 4. มีอาจารย์ผู้สอน นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานเครือข่าย	1. เอกสารแสดงถึงการจัดทำความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและองค์กรเครือข่าย 2. เอกสารแสดงถึงหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ประเทศชาติ สถาบันเครือข่าย การเรียนการสอนของนักศึกษาจากสถาบันเครือข่าย 3. เอกสารแสดงสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานชั้นนำที่นักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติหรือศึกษาดูงานหรือสหกิจศึกษาหรือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 4. เอกสารแสดงจำนวนของอาจารย์ประจำและนักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรเครือข่าย
4. มีการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน	มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมโดยการจัดสอบและ/หรือการจัดอบรมให้นักศึกษามีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ และกำหนดเกณฑ์สำเร็จการศึกษา ที่ต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษ SSRU TEP หรือ TOEFL, TOEIC, IELTS ในหลักสูตรนานาชาติ	1. มีประกาศให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนสอบผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย 2. มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมอบรมภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา	1. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเรื่องเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาและบุคลากร 2. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่องเกณฑ์การเทียบผลคะแนนสอบภาษาอังกฤษ SSRU-TEP กับ TOEIC สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนานาชาติ 3. เอกสารแสดงโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา
5. มีการส่งเสริมสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลแก่ผู้เรียน	มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมโดยการจัดสอบและ/หรือการจัดอบรมให้นักศึกษามีความรู้ทักษะด้านดิจิทัลและการใช้คอมพิวเตอร์ โดยกำหนด	1. มีประกาศให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยทุกคนต้องสอบผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลและทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์	1. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเรื่องเกณฑ์การสอบผ่านการทดสอบความรู้เกี่ยวกับดิจิทัลและทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	เกณฑ์การสอบผ่าน ICT	2. การจัดโครงการหรือกิจกรรมอบรมเพื่อให้ความรู้กับนักศึกษาเกี่ยวกับดิจิทัลและทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์	2. เอกสารแสดงโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านดิจิทัลคอมพิวเตอร์ให้กับนักศึกษา
6. มีหลักสูตรนานาชาติหรือรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศและ/หรือมีผู้สอนชาวต่างชาติหรือส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในระดับนานาชาติหรือสหกิจศึกษาหรือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในองค์กรที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ	มหาวิทยาลัย จัดทำหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตร 2 ภาษา หรือมีรายวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ และ/หรือมีอาจารย์ชาวต่างชาติ หรือนักศึกษาชาวต่างชาติที่มาลงทะเบียนเรียน หรือมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษาในหน่วยงานชั้นนำระดับชาติและนานาชาติ	1. มีการจัดทำหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตร 2 ภาษา หรือจัดทำรายวิชาภาษาไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ 2. มีอาจารย์หรือนักวิจัยชาวต่างชาติ 3. มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถาบันหรือหน่วยงานเครือข่าย 4. มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษา ในองค์กรชั้นนำและเป็นที่ยอมรับระดับชาติหรือนานาชาติ	1. หลักสูตรนานาชาติหรือหลักสูตร 2 ภาษา 2. เอกสารแสดงจำนวนและรายชื่ออาจารย์หรือนักวิจัยชาวต่างชาติ 3. เอกสารแสดงจำนวนและรายชื่อนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับสถาบันหรือหน่วยงานเครือข่าย 4. เอกสารแสดงจำนวนรายวิชาภาษาไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ 5. เอกสารแสดงรายชื่อหน่วยงานชั้นนำและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติที่มีนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสหกิจศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่ต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์การวิจัยจะประสบความสำเร็จ และเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบันและ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายใน และภายนอกสถาบัน) ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ :

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย}}{\text{จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของสถาบัน}}$$

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อในกรณีที่มิอาจารย์ประจำ/นักวิจัยบรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำ/นักวิจัย ดังนี้

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน

9-12 เดือน

คิดเป็น 1 คน

6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน

คิดเป็น 0.5 คน

น้อยกว่า 6 เดือน

ไม่สามารถนำมานับได้

2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏกรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ

4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. ในการคิดคะแนนระดับคณะ ให้คิดแยกกลุ่มสาขา ก่อนแล้วนำมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ย
2. กรณีการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้รวมคะแนนของทุกคณะหารด้วยจำนวนคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่ปรากฏ ในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาการพิจารณาทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้วผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ :

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดในสถาบัน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
0.40	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ - ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	- บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาการพิจารณาทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562 - ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร - ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ - ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน - ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว - ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่เมืองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ต้องมีหน่วยงานจากในประเทศหรือต่างประเทศเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ อย่างน้อย 5 หน่วยงาน/ประเทศ และมีหน่วยงานจากในประเทศหรือต่างประเทศที่ร่วมจัดไม่น้อยกว่า 3 หน่วยงาน/ประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : การวิจัยและนวัตกรรม

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 ด้านมาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ให้สถาบันอุดมศึกษาพึงกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของประเภทของสถาบัน และตามความได้เปรียบเชิงทรัพยากรและเชิงพื้นที่ของสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาพึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมทางเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมทางสังคม กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ โดยผ่านการวิจัย การผลิต บัณฑิต และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกันและสถาบันอุดมศึกษาพึงส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานวิจัยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางสังคม ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญา ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ความต้องการจำเป็นของสังคม ชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชนและของประเทศ โดยยึดแผนยุทธศาสตร์ชาติเป็นหลัก สถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการวิจัยและนวัตกรรมทุกระดับที่เกี่ยวข้องของสถาบัน และการประเมินผลกระทบของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. มีระบบบริหารจัดการงานวิจัย นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา	มหาวิทยาลัย ดำเนินการให้มีแผนการดำเนินงานด้านการวิจัยและนวัตกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน มีระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ มีการดูแลการนำผลงานวิจัยไปสู่การเผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ทั้งการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ และการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ รวมถึงการคุ้มครองผลงานวิจัยและงานนวัตกรรม ไปสู่การจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักวิจัยและมหาวิทยาลัย และสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการและการพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนสังคม ซึ่งนำไปสู่การเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันให้กับประเทศ	1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการตัดสินใจด้านการวิจัยในกระบวนการงานวิจัยต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 2. มีการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่การตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ 3. มีการดูแลการคุ้มครองผลงานวิจัยและงานนวัตกรรมสู่การจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร	1. ระบบงานวิจัยออนไลน์ 2. ระบบงานประชุมวิชาการออนไลน์ 3. ระบบวารสารวิจัยออนไลน์ 4. คู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศ 5. ระบบฐานข้อมูลวิจัย
2. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านวิจัยและนวัตกรรม ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัย มีการทำความร่วมมือและกิจกรรมการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในความร่วมมือด้าน	1. มีการจัดทำความร่วมมือกับเครือข่ายด้านการวิจัยและนวัตกรรมระหว่างหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน	1. เอกสารที่แสดงถึงความร่วมมือกับหน่วยงานสถาบัน อุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
องค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ	การดำเนินงานวิจัยและนวัตกรรม ทั้งในเรื่องของแหล่งทุน ทรัพยากร การส่งเสริมสนับสนุน การเผยแพร่ผลงานวิจัย และการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่การใช้ประโยชน์กับหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมร่วมกัน	ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2. มีกิจกรรมความร่วมมือในดำเนินการร่วมกันกับภาคีเครือข่าย	และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2. เอกสารที่แสดงถึงการจัดทำกิจกรรมความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือที่กำหนด
3. มีการสนับสนุนส่งเสริมการจัดหาแหล่งทุนวิจัย การจัดสรรงบประมาณในการสร้างผลงานวิจัย และนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์	มหาวิทยาลัย มีการแสวงหาแหล่งทุนวิจัยทั้งภายในและภายนอก และการจัดสรรงบประมาณให้แก่คณาจารย์ นักวิจัย เพื่อดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ ให้มีความสามารถในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม	1. มีแผนการแสวงหาแหล่งทุน ภายในและภายนอกหน่วยงาน อาทิ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2. มีการจัดสรรทุนวิจัยให้แก่คณาจารย์นักวิจัย เพื่อดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์	1. แผนการแสวงหาแหล่งทุน 2. เอกสารแสดงการจัดสรรทุนวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ 3. เอกสารแสดงการได้รับทุนจากแหล่งทุนภายในและภายนอก ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
4. มีการบูรณาการด้านการวิจัยกับการเรียนการสอน	มหาวิทยาลัย นำกระบวนการหรือกิจกรรมการวิจัยเข้าไปอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝน และเกิดทักษะในกระบวนการทำวิจัย เสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยแก่นักศึกษาที่นำไปสู่การร่วมสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมให้กับประเทศและในโลกรอนาคต	มีการนำกระบวนการหรือกิจกรรมการวิจัยเข้าไปอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง	เอกสารมคอ.ที่แสดงการนำกระบวนการหรือกิจกรรมการวิจัยเข้าไปอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง
5. มีการส่งเสริมการจัดทำวารสารวิชาการ และวิจัย สู่อายุกระดับคุณภาพวารสารในระดับชาติ หรือนานาชาติ ของคณะ/สถาบัน	มหาวิทยาลัย มีการจัดทำวารสารวิชาการที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ได้รับการพิจารณาวารสารให้อยู่ในฐาน TCI (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย) หรือฐานที่สูงกว่า	1. มีแผนหรือโครงการการจัดทำและพัฒนาวารสารวิชาการให้อยู่ในฐาน TCI 2. มีวารสารวิชาการที่ได้รับการรับรองจากฐานข้อมูล TCI หรือฐานที่สูงกว่า	1. แผนหรือโครงการการจัดทำและพัฒนาวารสารวิชาการ 2. วารสารวิชาการประจำหน่วยงาน
6. มีการสนับสนุนและส่งเสริมผลงานวิจัยและนวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ สามารถนำมาใช้	มหาวิทยาลัย มีแผนงานหรือกิจกรรมในการส่งเสริมให้คณาจารย์นักวิจัย นำผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ไปสู่การใช้ประโยชน์ใน	1. มีแผนงานหรือกิจกรรมในการส่งเสริมให้คณาจารย์นักวิจัย นำผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ไปสู่การใช้ประโยชน์	1. แผนงานหรือกิจกรรมในการส่งเสริมให้คณาจารย์นักวิจัย นำผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ไปสู่การใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
ประโยชน์ต่อสังคมเชิง พาณิชย์	การแสวงหาแหล่งทุนวิจัยทั้งภายใน และภายนอก และการจัดสรร งบประมาณให้แก่คณาจารย์ นักวิจัย เพื่อดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม หรือ งานสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับ ความต้องการ และสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้อย่างชัดเจน เป็น รูปธรรม	2. มีตารางการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุน	2. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุนันทา เรื่อง การรับข้อเสนอการวิจัย ที่เสนอขอรับทุนสนับสนุนการวิจัย (งบรายได้มหาวิทยาลัย) 3. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏ สุนันทา เรื่อง ทุนสนับสนุนการ วิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน 4. ตารางการจัดสรรงบประมาณ สนับสนุน
7. มีผลลัพธ์จาก งานวิจัย นวัตกรรม หรือ งานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ ประโยชน์	มหาวิทยาลัย มีผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมี ประโยชน์สู่การนำไปใช้ จากการ เปรียบเทียบจำนวนงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ของ อาจารย์ประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ใน การแก้ไขปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงาน วิจัย โดยได้รับการรับรองการใช้ ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1. การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย 2. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 3. การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ 4. การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ 5. การใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ 6. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงาน สร้างสรรค์	ร้อยละของงานวิจัย นวัตกรรม หรือ งานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อ งานวิจัย นวัตกรรม หรืองาน สร้างสรรค์ทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70	1. ตารางสรุปงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ ประโยชน์ 2. เอกสารที่แสดงถึงการนำงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ ประโยชน์ โดยได้รับการรับรองจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการ ดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์จตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถไปสู่การแก้ปัญหาได้
 อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการ
 นำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้การรับรองการใช้ประโยชน์จาก
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา
 พร้อมระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก

นวัตกรรม หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์คิดค้นขึ้นใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเป็น
 เทคโนโลยี ความคิด กระบวนการ หรือผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศและสังคม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรองรับการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาสถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสมโดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่นการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบันเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคมการให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วสถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรมีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : การบริการวิชาการแก่สังคม

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการเหมาะสม สอดคล้องกับบริบท และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ตามระดับความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของประเภท สถาบัน โดยมีการบริหารจัดการที่ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ และมีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ ผลลัพธ์ของการบริการวิชาการนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของผู้เรียน ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติดูแลให้มีการประกันคุณภาพการวิจัย และนวัตกรรมทุกระดับที่เกี่ยวข้องของสถาบัน และการประเมินผลกระทบของผลงานวิจัยและนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสตลอดจนการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. มีแผนงานบริการวิชาการ ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และการใช้ประโยชน์ ที่สามารถสร้างคุณค่าหรือมูลค่า	มหาวิทยาลัย มีแผนงานบริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งได้จากการลงพื้นที่สำรวจความต้องการของชุมชนในเขตพื้นที่ให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย และสรุปผลการสำรวจเพื่อนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการและการใช้ประโยชน์ ที่สามารถสร้างคุณค่า หรือมูลค่า นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ	1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชนในพื้นที่ให้บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย 2. มีแผนบริการวิชาการที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนด 3. มีแผนการนำไปใช้ประโยชน์ที่ระบุไว้ในแผนหรือโครงการก็ได้ แต่ให้ดูเจตนารมณ์ว่ามีการต่อยอดการดำเนินงานโดยบูรณาการกับงานอื่นๆ และมีการวางแผนหรือแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 2. รายงานสรุปผลการสำรวจความต้องการของชุมชน 3. แผนปฏิบัติการบริการวิชาการ 4. มีแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการ 5. เอกสาร/บันทึกข้อความที่ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการระหว่างสถาบัน อุดมศึกษา องค์กร ภา ค รั ฐ ภา ค เอก ช น ภา ค วิ ช า การ ภา ค ประ ช า สังคม ภา ค ประ ช า ช น ทั้งใน ประเทศ หรือ ต่างประเทศ	มหาวิทยาลัย มีการทำความร่วมมือและกิจกรรมการทำงานด้านการบริการวิชาการร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศ หรือต่างประเทศ	1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านบริการวิชาการกับหน่วยงานภายนอก 2. จัดโครงการบริการวิชาการที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	1. เอกสารหรือหนังสือที่แสดงความร่วมมือด้านบริการวิชาการกับหน่วยงานภายนอก 2. รายงานสรุปการจัดโครงการบริการวิชาการที่มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
3. มีการบูรณาการ การบริการวิชาการกับการเรียนการสอนหรือการวิจัย	มหาวิทยาลัย มีการนำองค์ความรู้ของหลักสูตร/รายวิชาที่จัดการเรียนการสอน มาบูรณาการกับภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัย โดยสนับสนุน ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการริเริ่ม หรือ เป็นผู้	มีการนำองค์ความรู้ของหลักสูตร/รายวิชาที่จัดการเรียนการสอน มาบูรณาการกับภูมิปัญญาของชาวบ้านในท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชน นักศึกษา และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรมดำเนินงาน	เอกสาร มคอ.ที่แสดงถึงการนำองค์ความรู้ในหลักสูตร/รายวิชาที่จัดการเรียนการสอน มาใช้บูรณาการการบริการวิชาการท้องถิ่น

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
	วางโครงการ เพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ นักศึกษาให้มีการเรียนรู้เกี่ยวกับการ ดำเนินโครงการอย่างเป็นขั้นตอน		
4. ดำเนินการตาม แผน การบริการ วิชาการเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่นหรือ สังคมที่กำหนดไว้ โดย ร่วม มือ กับ หน่วยงานภายในหรือ ภายนอกสถาบัน	มหาวิทยาลัย ดำเนินการจัดโครงการ ตามแผนบริการวิชาการการ พัฒนาท้องถิ่นหรือสังคมที่กำหนด ไว้ โดย ร่วม มือ ระหว่าง สถาบันอุดมศึกษา องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาค ประชาสังคม ภาคประชาชน ทั้งใน ประเทศ หรือต่างประเทศ	มีโครงการที่ดำเนินการตามแผน บริการวิชาการพัฒนาท้องถิ่นหรือ สังคม	1. แผนปฏิบัติการบริการวิชาการ 2. รายงานโครงการบริการวิชาการ
5. มีผลลัพธ์การ บริการวิชาการตาม ยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ ตอบสนองและสร้าง ประโยชน์ แก่พื้นที่/ ชุมชน/หน่วยงาน เป้าหมาย และได้รับ การ พัฒนา อย่าง ต่อเนื่อง	มหาวิทยาลัย มีการจัดโครงการ บริการวิชาการแก่พื้นที่/ชุมชน/ หน่วยงานเป้าหมาย โดยเน้นการมี ส่วนร่วมของชาวบ้านในชุมชน มีการ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ เพิ่ม ความรู้ และแนวทางประกอบอาชีพ เพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนเกิดทักษะ ความรู้ และสามารถถ่ายทอดให้ สมาชิกในครัวเรือนของตนเองให้มี รายได้เพิ่มขึ้น	จำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง 1กลุ่มเป้าหมาย	1. ภาพกิจกรรมการดำเนินงานตาม โครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏ 2. รายงานผลการดำเนินโครงการ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการ ดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ชุมชน นักเรียน นักศึกษา
การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หมายถึง มีการดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไม่น้อยกว่า 2
ปีขึ้นไป

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนาเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และเอกลักษณ์ของสถาบัน

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการนำมาตรฐานการอุดมศึกษาสู่การปฏิบัติ พ.ศ. 2561 มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการความรู้ การวิจัย หรือ การบริการวิชาการซึ่งนำไปสู่การสืบสาน การสร้างความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม การปรับและประยุกต์ใช้ ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและต่างประเทศอย่างเหมาะสม ตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทสถาบัน ผลลัพธ์ของการจัดการด้านศิลปวัฒนธรรมทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย หรือการสร้างโอกาสและมูลค่าเพิ่มให้กับ ผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องการ
1. จัดทำแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	มหาวิทยาลัย มีการทบทวนและจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม ในการสนับสนุนและจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกิจกรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรม ไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายความสำเร็จของแผน โดยแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย ต้องผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหาร/คณะกรรมการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย และเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ	1. มีแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย 2. มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามแผนอย่างเหมาะสม 3. จัดกิจกรรมเกี่ยวข้องด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 4. จัดกิจกรรมที่สะท้อนและพัฒนาเอกลักษณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย 5. มีตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแผนและตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	1. แผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระยะ 5 ปี และประจำปี การศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย 2. เอกสาร/บันทึกข้อความ เสนออนุมัติแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการประจำปี และแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย 3. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 4. รายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย 5. คู่มือปฏิบัติงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย
2. หลักสูตรหรือรายวิชาบูรณาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา	มหาวิทยาลัยมีการบูรณาการหลักสูตรหรือรายวิชา เข้ากับการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์/ภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียม/จารีตประเพณีที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา	1. การบูรณาการหลักสูตรหรือรายวิชา เข้ากับสาระความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์/ภูมิปัญญา/ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณี ที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย และ/หรือความเป็นวังสวนสุนันทา 2. ร้อยละของนักศึกษาที่สอบผ่านรายวิชาที่มีการบูรณาการ ตามมาตรฐานหลักสูตร	1. จำนวนหลักสูตรหรือรายวิชาที่มีการบูรณาการเข้ากับการจัดกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2. รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามหลักสูตรหรือรายวิชาที่มีการบูรณาการเข้ากับการจัดกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 3. รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ
3. จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมของผู้เรียน	มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพให้กับนักศึกษาโดยสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนิน	1. กิจกรรมที่เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต	1. เอกสาร/หลักฐาน การจัดกิจกรรมในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา 2. รายงานสรุปผลการดำเนินงานตาม

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบายเกณฑ์การประเมิน	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูล/หลักฐานที่ต้องการ
	ชีวิต ได้ อาทิเช่น การฝึกอบรม การจัดการทรัพยากร การเป็นวิทยากร ฯลฯ	2. ร้อยละของนักศึกษาที่มีการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	โครงการ
4. ส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรม	มหาวิทยาลัยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายและ/หรือส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรม ระหว่างสถาบันการศึกษา องค์การภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ	1. การสร้างเครือข่ายและ/หรือส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะและวัฒนธรรม ระหว่าง สถาบันการศึกษา องค์การภาครัฐ ภาคเอกชน 2. สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมร่วมกับเครือข่าย	1. เอกสาร/หลักฐาน การจัดกิจกรรมความร่วมมือด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกับเครือข่าย 2. เอกสาร/หลักฐาน แสดงความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
5. กำกับ ติดตาม ประเมินความสำเร็จ และปรับปรุงแผนงานหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม	1. มหาวิทยาลัยมีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม 2. มหาวิทยาลัยมีการรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย 3. มหาวิทยาลัยมีการประเมินความสำเร็จของแผนและความสำเร็จของการจัดกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรมตามแผนงาน 4. มหาวิทยาลัยมีการปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม โดยนำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม/ผู้บริหาร/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มาปรับปรุงและพัฒนาแผนงานด้านการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรมในปีถัดไป	1. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผน ตามรอบปีการศึกษา 2. มีรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย 3. มีการประเมินความสำเร็จของโครงการตามแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม 4. มีผลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ตามวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม 5. มีการปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม	1. เอกสาร/หลักฐาน กำกับ ติดตาม การดำเนินกิจกรรมตามแผน 2. เอกสาร/หลักฐาน ที่เกี่ยวข้องกับ การรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อคณะกรรมการการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม ระดับมหาวิทยาลัย 3. เอกสาร/หลักฐาน รายงานการ ประชุม ความก้าวหน้า ผลการ ดำเนินงานตามแผน 4. รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม 6. เอกสาร/หลักฐาน รายงานการ ประชุม ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง แผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม 7. เอกสาร/หลักฐาน ที่แสดงถึงการ ปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือ การบริการวิชาการด้าน ศิลปะและวัฒนธรรมต่อ สาธารณชน	มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่กิจกรรม หรือการบริการวิชาการด้านศิลปะ และวัฒนธรรม/แหล่งเรียนรู้ ผ่าน ช่องทางประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทั้ง ภายในและภายนอก	ช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมหรือการ บริการด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม ผ่านช่องทาง ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอก	1. รายงานสรุปผลการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม ระดับ มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการ ดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

1. การทำนุบำรุง ศิลปะ และ วัฒนธรรม หมายถึง ศิลปะ และ วัฒนธรรมของ ไทยและท้องถิ่น ไทย
2. การประเมิน ความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัด ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน ให้ดูตามเจตนารมณ์ของ วัตถุประสงค์ของแผน เพื่อให้เกิดการ ดำเนินกิจกรรมให้มีความเหมาะสม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพสถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น การวางแผนกลยุทธ์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน การบริหารการเปลี่ยนแปลงและการบริหารความเสี่ยง การบริหารทรัพยากรบุคคล การจัดการความรู้และการจัดการฐานข้อมูล การประกันคุณภาพ การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ตลอดจนการส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการดำเนินงานให้มีความคล่องตัวในทุกพันธกิจ มีการจัดระบบรวบรวม วิเคราะห์ และจัดการข้อมูลที่เหมาะสมในทุกระดับและทุกส่วนงาน เพื่อใช้ในการวางแผนดำเนินงาน การวัดวิเคราะห์ผลลัพธ์ ตลอดจนการทบทวนและปรับปรุงการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และ
อัตลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบัน

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยง การประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ทุกช่วงเวลา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. การบริหารแผนกลยุทธ์ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี	มหาวิทยาลัยดำเนินการพัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลา เพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์	1. มีแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปี <u>ที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม</u> ในการกำหนด 2. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่ <u>ตอบสนองกับแผนยุทธศาสตร์</u> 3. <u>บุคลากรทุกระดับ</u> รับรู้และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการประจำปี 4. มีผลการ <u>ปฏิบัติราชการ</u> ประจำปีสำเร็จตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือเอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการประจำปี 2. ผลการวิเคราะห์ SWOT 3. แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี 4. แผนกลยุทธ์ทางการเงิน 5. รายงานสถานะทางการเงินประจำปี 6. เอกสารแสดงการเสนอแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ต่อผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ 7. เอกสารแสดงการสื่อสารและถ่ายทอดแผนต่างๆ ให้บุคลากรรับรู้ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ 8. เอกสารแสดงการติดตามและรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปี
2. การกำกับให้ทุกคณะวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน	มหาวิทยาลัยมีการกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะ/วิทยาลัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตรประสิทธิภาพประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต	1. มีการ <u>วางระบบ</u> การคำนวณต้นทุนต่อหน่วย 2. มีการ <u>ชี้แจง</u> การคำนวณต้นทุนต่อหน่วยระดับหลักสูตรและการประเมินความคุ้มค่า และความคุ้มค่าให้กับหน่วยงาน 3. ให้ <u>คำปรึกษา</u> รับฟังความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ 4. รวบรวมผลการคำนวณต้นทุนต่อ	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือเอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการคำนวณ ต้นทุนต่อ หน่วย และวิเคราะห์ความคุ้มค่า 2. รายงานการประชุมเกี่ยวกับการชี้แจงการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยระดับหลักสูตรและการประเมินความคุ้มค่า และความ คุ้มค่าให้กับหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
		หน่วยของคณะ/วิทยาลัยรายงานให้ผู้บริหารทราบ	3. เอกสารแสดงถึงการให้คำปรึกษา รับฟังความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ 4. รายงานผลการคำนวณต้นทุนต่อ หน่วย ระดับหลักสูตร และการ ประเมินความคุ้มค่า และความคุ้มค่า
3. การดำเนินงานแผน บริหารความเสี่ยง	มหาวิทยาลัยดำเนินการวิเคราะห์และ ประเมินความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อ ดำเนินงานตามพันธกิจ รวมทั้งมีการ บริหารจัดการความเสี่ยงให้ระดับ ความเสี่ยงลดลงหรือยอมรับได้ เพื่อให้ดำเนินงานสำเร็จตามที่กำหนด ไว้	1. มีการระบุและประเมินความเสี่ยง ที่อาจส่งผลกระทบต่อดำเนินงาน <u>ครบทุก พันธกิจ</u> 2. มีการสื่อสารแผนบริหารความ เสี่ยงให้บุคลากรได้รับรู้ เพื่อจะได้ นำไปสู่การปฏิบัติ 3. มีผลการบริหารความเสี่ยงมีระดับ ความเสี่ยงลดลงหรือยอมรับได้ใน <u>ทุก ความเสี่ยง</u>	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ความเสี่ยงและการวางระบบควบคุม ภายใน 2. แผนบริหารความเสี่ยงและควบคุม ภายใน 3. รายงานผลการดำเนินงานตาม แผนบริหารความเสี่ยง รอบ 6 และ 12 เดือน 4. เอกสารการประชุมที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและ การควบคุมภายใน 5. เอกสารการเผยแพร่แผนบริหาร ความเสี่ยงผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เว็บไซต์ (แสดง URL) บันทึกรายการ (แสดงเลขที่หนังสือด้วย) ประชุม (แสดงรายงานการประชุม)
4. บริหารงานด้วยหลัก ธรรมาภิบาลอย่าง ครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงาน อย่างชัดเจน	นโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดีจะ มีแนวการบริหารการดำเนินงานตาม หลักธรรมาภิบาล ผู้บริหารของคณะ วิทยาลัย ใช้หลักธรรมาภิบาล ทั้ง 10 หลัก ในการบริหารจัดการตาม นโยบายที่กำหนด ดังนี้ 1. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) 2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) 3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) 4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) 5. หลักความโปร่งใส (Transparency) 6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) 7. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) 8. หลักนิติธรรม (Rule of Law) 9. หลักความเสมอภาค (Equity) 10. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)	บริหารงานด้วย <u>หลักธรรมาภิบาล</u> <u>อย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่</u> <u>อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน</u>	1. คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา เรื่อง มอบหมายงานและ มอบอำนาจให้รองอธิการบดี คนบดี 2. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย 3. คู่มือจรรยาบรรณ 4. รายงานผลการสำรวจความเชื่อมั่น ตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปี งบประมาณ

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
5. การส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานดำเนินการจัดการความรู้	มหาวิทยาลัย ดำเนินการกำกับ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการจัดการความรู้ตามระบบ	1. มีการกำหนดระบบและกลไกในการดำเนินงานจัดการความรู้ที่ ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วม 2. มีการกำกับติดตามและส่งเสริมให้ ทุกหน่วยงานดำเนินการจัดการความรู้ ตามระบบและกลไกที่กำหนด 3. มีการจัดเก็บและเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ตามระบบ	1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ หรือเอกสารแสดงการมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบและกลไกในการดำเนินงานจัดการความรู้ 2. แผน การ จัด การ ความรู้ 3. เอกสารแสดงการส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานดำเนินการจัดการความรู้ 4. สรุปลองค์ความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5. หลักฐานแสดงถึงการเผยแพร่องค์ความรู้ให้หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกไปใช้ประโยชน์
6. ดำเนินการตามแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ	มหาวิทยาลัย มีแผนและดำเนินการตามแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการเข้าร่วมพัฒนาตนเอง	ร้อยละของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการเข้าร่วมพัฒนาตนเอง 90%	1. แผนบริหารทรัพยากรบุคคล 2. แผนพัฒนาบุคลากร 3. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารทรัพยากรบุคคล 4. รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาบุคลากร 5. มีบุคลากรที่ได้รับการพิจารณาในตำแหน่งที่สูงขึ้น
7. การกำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	มหาวิทยาลัย กำกับ ติดตามส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกหน่วยงานมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน ตามระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยกำหนด ประกอบด้วย 1) การวางระบบคุณภาพ 2) การควบคุมคุณภาพ 3) การติดตามตรวจสอบคุณภาพ 4) การประเมินคุณภาพและ 5) การพัฒนาคุณภาพ	1. มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ ทุกหน่วยงานมีส่วนร่วม 2. มีการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ครบทุกขั้นตอน (การวางระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ)	1. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 2. เอกสารแสดงการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3. เอกสารแสดงการติดตามและรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 4. รายงานการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย 5. แผน พัฒ นา คุณ ภาพ (Improvement Plan) ระ บั บ หลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย
8. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data)	มหาวิทยาลัยมีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ให้ครอบคลุมทุกระบบที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมีการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ โดยในระบบประกอบด้วย 5 กลุ่มงานระบบดังนี้ 1. กลุ่มงานระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และระบบงบประมาณ พัสดุ การเงิน บัญชีกองทุนโดยเกณฑ์รับ-พึงจ่ายลักษณะ 3 มิติ และระบบบัญชีต้นทุนรายกิจกรรม (ERP)	1. แผนงาน การ พัฒ นา ระ บั บ สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) 2. รายงานการวิเคราะห์ระบบงาน 3. คู่มือการใช้งานระบบ

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
		2. กลุ่มงานระบบงานทะเบียนเพื่อบริหารการศึกษา (Smart Student Service) ประกอบด้วย 2.1 ระบบงานทะเบียนเพื่อบริหารการศึกษา สำหรับเจ้าหน้าที่ (Application Service) 2.2 ระบบให้บริการข้อมูลนักศึกษา อาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Self Operation) 3. กลุ่มงานระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานสำหรับหน่วยงาน (Smart Operation) ประกอบด้วย 3.1 ระบบงานสำหรับสำนักทรัพย์สินและรายได้ (หน่วยบริการวิชาการ) 3.2 ระบบกองทุนพัฒนาบุคลากร 3.3 ระบบงานวิจัย 3.4 ระบบประกันคุณภาพ 4. กลุ่มงานระบบการรับชำระเงินต่าง ๆ ผ่านบัตรเดบิต/บัตรเครดิต และ QR Code (Smart Pay) 5. กลุ่มงานระบบสนับสนุนข้อมูลเพื่อการตัดสินใจสำหรับผู้บริหาร (Smart Decision Support System)	

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 – 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม :

- คำว่า “การกระทำที่ขาดธรรมาภิบาล” อาจตรวจสอบจากข้อมูลเชิงประจักษ์ ที่สะท้อนจากการฟ้องร้อง ร้องเรียน (ถ้ามี) ที่ได้ข้อสรุปหรือหลักฐานเชิงประจักษ์แล้วว่าได้มีการกระทำเช่นนั้นจริง ไม่ใช่เป็นเพียงการรายงาน ประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารงานของ สถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น
- คำว่า “การบริหารความเสี่ยง” เป็นการระมัดระวังสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ให้พิจารณาจากภาพรวมของ ความเสี่ยง ไม่ต้องตรวจสอบความเสี่ยงทุกประเภท ซึ่งเจตนาของเกณฑ์ ข้อนี้คือ เพื่อประเมินมาตรการที่ได้ ดำเนินการตามแผนการจัดการความเสี่ยงว่ามีผลอย่างไร ต่อระดับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้แต่แรก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ระบบกำกับการณ์ประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพการพัฒนาดัชนีชี้ และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
1. การกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน	มหาวิทยาลัยมีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบันให้เกิดผลลัพธ์ตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด	1. มีระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบันที่ <u>ทุกสาขาวิชามีส่วนร่วม</u> 2. มีการถ่ายทอด (สื่อสาร) ระบบและกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรคณะ และสถาบันให้กับบุคลากรทุกคนรับรู้	1. เอกสารแสดงถึงระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพ 2. คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3. มีเอกสารแสดงถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบและกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรคณะ และสถาบัน
2. การกำกับติดตามการดำเนินงานการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน	มหาวิทยาลัยมีคณะกรรมการกำกับการติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบและกลไกที่กำหนด และรายงานผลการติดตามให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม.) เพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา	1. มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกำกับผลการดำเนินงานในการขับเคลื่อนระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน 2. มีการติดตามผลการดำเนินงานและรายงานให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม.) เพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา	1. มีเอกสารกำหนด/มอบหมายผู้รับผิดชอบหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ 2. รายงานการประชุม/สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับผลการดำเนินงานในการขับเคลื่อนระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน 3. เอกสาร/รายงานผลการติดตามผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน 4. รายงานการประชุม/สรุปมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะวาระเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน
3. การจัดสรรทรัพยากร	มหาวิทยาลัยมีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตร คณะ และสถาบันให้เกิดผลลัพธ์ตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด	1. มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาด้านประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน 2. มีการสนับสนุนบุคลากรตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินงานหลักสูตรคณะ และสถาบันที่ส่งเสริมให้เกิดผลลัพธ์ตามมาตรฐาน	1. เอกสารหลักฐานแสดงถึงการสรรงบประมาณในการพัฒนาด้านประกันคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน 2. เอกสารหลักฐานแสดงถึงการสนับสนุนบุคลากร ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการดำเนินงานหลักสูตร คณะ และสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน	คำอธิบาย	ประเด็นประเมิน (เชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ)	ข้อมูลที่ต้องการ/หลักฐาน
		หลักสูตร และ มาตรฐาน การ อุดมศึกษาที่กำหนด	
4. การ ประเมิน คุณภาพหลักสูตรและ คณะ	มหาวิทยาลัยนำผลการประเมิน คุณภาพหลักสูตรทุกหลักสูตรและทุก คณะที่ผ่านการพิจารณาของคณะ กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม.) เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา	1. มีการ ประเมินคุณภาพหลักสูตร ตามกำหนดเวลา ทุกหลักสูตร และ คณะ 2. มีการ วิเคราะห์และสรุปผลการ ตรวจประเมินคุณภาพหลักสูตร และ คณะและ รายงานผลการประเมิน คุณภาพให้คณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย (กบม.) เพื่อพิจารณา	1. รายงานผลการตรวจประเมิน คุณภาพหลักสูตร และคณะ 2. เอกสารแสดงถึงผลการวิเคราะห์ และสรุปผลการตรวจประเมิน คุณภาพหลักสูตร 3. รายงานการประชุม/สรุปมติที่ ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ วาระเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการ วิเคราะห์และสรุปผลการตรวจ ประเมินคุณภาพหลักสูตร
5. การปรับปรุงคุณภาพ หลักสูตร และคณะ	5. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมิน และ ข้อเสนอแนะจากสภา มหาวิทยาลัยมาปรับปรุงคุณภาพ หลักสูตร และการดำเนินงานของ คณะให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง	1. มีการนำผลการประเมินคุณภาพ และข้อเสนอแนะจากคณะ กรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (กบม.) มาจัดทำเป็น แผนพัฒนาคุณภาพ หลักสูตร และคณะ (Quality Improvement Plan)	แผนพัฒนาคุณภาพหลักสูตร และ คณะ (Quality Improvement Plan)
6. ผลการกำกับ มาตรฐานหลักสูตร	6. มหาวิทยาลัยมีผลการประเมิน คุณภาพทุกหลักสูตรผ่าน องค์ประกอบที่ 1 การกำกับ มาตรฐาน	1. มีผลการประเมินคุณภาพ ทุก หลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การ กำกับมาตรฐาน	รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพ หลักสูตร ที่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ทุกหลักสูตรของ สถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 0	คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ไม่มีการ ดำเนินการ	มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

บทที่ 8

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันการศึกษาทุกสถาบันต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของสถาบัน โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของสถาบัน

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยสถาบันต้องควบคุม ให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนดและมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะๆ โดยที่มีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ ผู้บริหาร/ ผู้เกี่ยวข้อง/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมเมื่อครบหนึ่งปีการศึกษา ก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับสถาบัน ที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้นสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แต่ละระดับมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับหลักสูตร มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

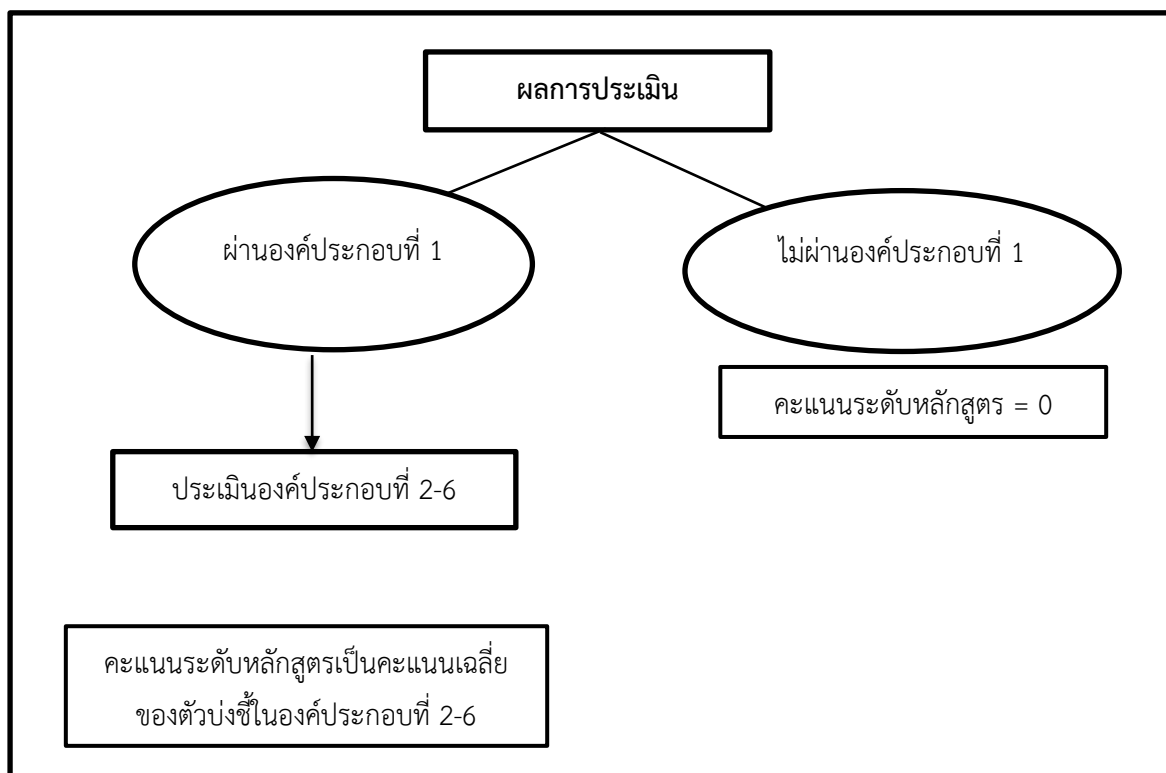
องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมี 1 ตัวบ่งชี้จำนวนเกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งถือว่าหลักสูตร นั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 – 6 ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 8.1 การประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตรในองค์ประกอบที่ 2 – 6

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ 13 ตัวบ่งชี้}}{13}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0

หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 - 5.00

หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้ ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
0.01 - 2.00	น้อย
2.01 - 3.00	ปานกลาง
3.01 - 4.00	ดี
4.01 - 5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/คณะ/สถาบันต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้องรายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึง องค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่นและโอกาสในการพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบที่	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน
							0.01 - 2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01 - 3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01 - 4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01 - 5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 2 - 6	2	-	-	2.1,2.2		
3		3	3.1,3.2,3.3	-	-		
4		3	4.1,4.2,4.3	-	-		
5		4	5.1	5.2,5.3,5.4	-		
6		1	-	6.1	-		
รวม		13	7	4	2		
ผลการประเมิน							

หมายเหตุ : ในประเด็นตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ของการบวกรายย่อย

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 2 - องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

2. ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	4	1.2,1.3	1.4	1.1		
2	3	2.2	2.3	2.1		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	2	-	5.1,5.2	-		
รวม	11	3	6	2		
ผลการประเมิน						

* ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 - องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

3. ระดับสถาบัน

การประเมินระดับสถาบันจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารสถาบันใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของสถาบันด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับสถาบัน

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	4	1.2,1.3	1.4	1.1		
2	3	2.2	2.3	2.1		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	2	-	5.1,5.2	-		
รวม	11	3	6	2		
ผลการประเมิน						

* ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรของทุกหลักสูตร

* ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะทุกคณะ

สถาบันควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1 - องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.1

การรับนักศึกษา	
1.	การกำหนดเป้าหมายจำนวนรับนักศึกษาคำนึงความต้องการของตลาดแรงงาน และสภาพความพร้อมของอาจารย์ประจำที่มีอยู่ (ควบคุมอัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์)
2.	เกณฑ์การรับนักศึกษาที่ประกาศรับสะท้อนคุณภาพของนักศึกษาที่เหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอนและสอดคล้องกับระดับของหลักสูตร ประเภทหลักสูตร ปรัชญาวิสัยทัศน์ของสถาบันและหลักสูตรผลลัพธ์ การเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร (เช่น GPA ความรู้พื้นฐานในสาขา ภาษาต่างประเทศคุณสมบัติเฉพาะอื่น ฯลฯ)
3.	เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกนักศึกษา กระบวนการรับนักศึกษา และเครื่องมือหรือข้อมูลที่ใช้ในการคัดเลือกมีความเหมาะสม เชื่อถือได้ โปร่งใส เปิดเผย และเป็นธรรมกับนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียน
4.	นักศึกษาที่รับเข้าเรียนในหลักสูตรมีคุณสมบัติและศักยภาพในการเรียนจนสำเร็จการศึกษาในตามระยะเวลาที่หลักสูตร มีคุณสมบัติขั้นต้นทั้งความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนในหลักสูตรได้รู้ ใฝ่เรียน มีความพร้อมด้านสุขภาพกายและจิต มีเวลาเรียนเพียงพอ
5.	ในกรณีที่นักศึกษามีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศรับ และมีการรับเข้าศึกษาแบบมีเงื่อนไข นักศึกษาได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนหรือได้รับการพัฒนาจนมีคุณสมบัติครบถ้วนเกณฑ์ขั้นต่ำ เพื่อให้สามารถเรียนในหลักสูตรได้จนสำเร็จการศึกษา
6.	การกำหนดคุณสมบัติในการรับเข้าของผู้สมัครในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้สูงกว่าคุณสมบัติ ของการรับเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ และคุณสมบัติพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพการวิจัย
7.	กระบวนการคัดเลือกระดับบัณฑิตศึกษามีความเข้มงวดเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (พิจารณาจากอัตราส่วนนักศึกษาที่รับเข้าต่อผู้สมัคร)

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.2

การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา	
1.	การจัดระบบการดูแลนักศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษามีการควบคุมกำกับให้จำนวนนักศึกษา ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2.	อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการมีเวลาให้การดูแลนักศึกษา (ผลประเมินจากนักศึกษา)
3.	การแนะนำการลงทะเบียนเรียนโดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของนักศึกษา
4.	การจัดเก็บข้อมูลเพื่อการรู้จักนักศึกษา การแลกเปลี่ยนข้อมูลนักศึกษาในกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเพื่อการพัฒนา นักศึกษา (ผลการเรียน ลักษณะนักศึกษา จุดแข็งจุดอ่อน)
5.	อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนหรือต้องการความช่วยเหลือด้านอื่นๆ
6.	การจัดการความเสี่ยงด้านนักศึกษา (มีข้อมูลนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำมีความเสี่ยงที่จะออกกลางคันหรือสำเร็จการศึกษาช้า ฯลฯ)
7.	ช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา
8.	<u>บัณฑิตศึกษา</u> การกำหนดเวลาให้คำปรึกษาการเรียนในวิชาของอาจารย์ผู้สอนและการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ที่เพียงพอ
กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	
9.	สถาบันจัดงบประมาณทรัพยากรที่เสริมการจัดบริการแก่นักศึกษาเพียงพอ และครอบคลุมทุกประเภทกิจกรรม
10.	บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมที่สนองความต้องการของนักศึกษา
11.	การจัดกิจกรรมนักศึกษาต้องส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตร

การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษา	
12.	การจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมการเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันกับความเป็นพลเมือง (civic engagement) กิจกรรมสันถนาการ ศิลปะและวัฒนธรรม ฯลฯ
13.	การจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาต้องช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ICT literacy, scientific literacy, media literacy, health literacy, life skill, career skills
14.	การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยการสนับสนุนของสถาบัน
15.	การสนับสนุนทุนการศึกษา ช่วยเหลือนักศึกษาที่มีโอกาสทางการศึกษาจำกัด
16.	หากมีการรับนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ เช่น นักกีฬา ต้องมีกลไกการดูแลนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้ได้สาระความรู้ ทักษะ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
17.	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศมี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นักศึกษา และการส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 3.3

1.	อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตร
2.	อัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตร
3.	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรและการร้องเรียนของนักศึกษา
4.	<u>บัณฑิตศึกษา</u> นักศึกษามีความรู้ ทักษะการแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีศักยภาพการวิจัยที่แสดงออกถึงการผลิตและเผยแพร่ความรู้จากกระบวนการวิจัยของตนเอง

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 4.1

ระบบการรับอาจารย์ใหม่	
1.	การวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
2.	การมีระบบการรับอาจารย์ใหม่ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญ รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์ที่มีอยู่เดิมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้มแข็ง อาจารย์ในหลักสูตรสามารถส่งเสริมการทำงานตามความชำนาญของแต่ละคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3.	อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ ในจำนวนที่ไม่ต่ำกว่าตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.
ระบบการบริหารอาจารย์	
4.	สถาบันต้องมีการจัดสรร หรือจัดหางบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิตำแหน่งทางวิชาการตามเป้าหมายที่กำหนด
5.	ผู้บริหารสถาบันหรือหน่วยงานที่ดูแลการบริหารจัดการหลักสูตรต้องมีการวางแผนระยะยาวด้านอัตรากำลังด้านอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ต้องมีแผนการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมของทีมบริหารระดับคณะ (คณะกรรมการประจำคณะ)
6.	สถาบันมีระบบและกลไกบริหารกำลังคนที่มีประสิทธิภาพสามารถรักษาอาจารย์ที่มีศักยภาพให้คงอยู่กับสถาบันลดอัตราการลาออก หรือการย้ายงานแผนบริหารหลักสูตรควรประกอบด้วยแผนอัตรากำลังแผนการสรรหาและรับอาจารย์ใหม่ แผนอัตรารักษาแผนการหาตำแหน่งทดแทนกรณีลาไปศึกษาต่อ/เกษียณอายุ อื่น ๆ ตามบริบท
7.	ในกรณีที่ปริมาณและคุณภาพอาจารย์ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกำหนดสถาบันต้องมีวิธีการบริหารจัดการเพื่อทรัพยากรบุคคลเพื่อทดแทนข้อจำกัดอย่างเป็นระบบ
8.	มีแผนบริหารความเสี่ยงด้านการบริหาร กรณีมีอาจารย์ส่วนเกินกรณีมีอาจารย์ขาดแคลน กรณีมีอาจารย์สมมูลกับภาระงาน เพื่อให้มีอาจารย์คงอยู่ และมีแผนบริหารความเสี่ยง ด้านจรรยาบรรณ ที่เกี่ยวข้องกับ

	จัดการเรียนการสอนและการประเมินผลนักศึกษา
9.	การกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างชัดเจน
10.	การมอบหมายภาระหน้าที่ให้เหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์
11.	ระบบการกำหนดภาระงานและแรงจูงใจในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
12.	ระเบียบที่โปร่งใสชัดเจนในการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร
13.	ระบบในการเลิกจ้างและการเกษียณอายุอย่างชัดเจน
14.	ระบบการยกย่องและธำรงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ
ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	
15.	สถาบันให้โอกาสอาจารย์ทุกคนได้พัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมาตรฐานทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
16.	การจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานและมีศักยภาพที่สูงขึ้นเพื่อส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิต
ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์	
17.	การควบคุม กำกับ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง
18.	การเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการระหว่างอาจารย์ทั้งในและระหว่างหลักสูตร
19.	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
20.	การประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
21.	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
22.	<u>บัณฑิตศึกษา</u> ให้ความสำคัญกับการจัดหาอาจารย์หรือพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณสมบัติที่สูงกว่ากำลังคนในหลักสูตรปริญญาตรี โดยเฉพาะคุณสมบัติของอาจารย์ที่ต้องเน้นทักษะความสามารถด้านการวิจัย นอกเหนือจากความรู้ความสามารถด้านการสอน

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 4.3

ผลที่เกิดกับอาจารย์	
1.	อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ประจำหลักสูตร
2.	ความพึงพอใจของอาจารย์ประจำหลักสูตรต่อการบริหารจัดการหลักสูตร
3.	จำนวนอาจารย์เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตร

แนวทางในการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 5.1

สาระของรายวิชาในหลักสูตร	
1.	หลักสูตรมีการกำหนดสาระวิชาทางทฤษฎีและการปฏิบัติที่ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้ ทักษะผ่าน การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
2.	เนื้อหาของหลักสูตรในแต่ละรายวิชามีการปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา มีการเปิดวิชาใหม่ให้นักศึกษาได้เรียน
3.	หลักสูตรแสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
4.	คำอธิบายรายวิชามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับชื่อวิชา จำนวนหน่วยกิต และมีเนื้อหาที่ครอบคลุมกว้างขวาง ครบถ้วนในสิ่งที่ควรเรียน มีความลึกในวิชาเอกหรือที่เป็นจุดเน้น มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง สัมพันธ์กันระหว่าง วิชา และมีการสังเคราะห์การเรียนรู้
5.	เนื้อหาที่กำหนดในรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อนกลุ่มรายวิชามีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันเหมาะสมกับระดับ

	การศึกษาของหลักสูตร
6.	ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและหลักสูตร
7.	การจัดการเรียนการสอนครอบคลุมสาระเนื้อหาที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชาครบถ้วน
8.	การเปิดรายวิชา มีลำดับก่อนหลังที่เหมาะสม เอื้อให้นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในการเรียนวิชาต่อยอด
9.	การเปิดรายวิชาเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จได้ทันตามเวลาที่กำหนดในหลักสูตร
10.	การเปิดรายวิชาเลือกสนองความต้องการของนักศึกษา ทันสมัย และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
11.	การจัดรายวิชาในหลักสูตรแก่นักศึกษาที่เรียนในสถาบันหรือนอกสถาบันการศึกษาปกติ หรือการศึกษาทางไกลมีการควบคุมให้นักศึกษาได้เนื้อหาสาระ เป้าหมายการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การประเมินที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน
ปริญญานิพนธ์ (ประเด็นเพิ่มเติม)	
12.	การจัดรายวิชาเน้นเนื้อหาความรู้และทฤษฎีการปฏิบัติในเนื้อหาสาระของสาขาวิชาที่เป็นจุดเน้น วิชาการศึกษาทั่วไปที่สร้างความเป็นมนุษย์ที่เตรียมนักศึกษาออกสู่โลกแห่งการดำรงชีวิต
13.	หากมีการโอนหน่วยกิต ต้องให้ความสำคัญกับการเทียบวิชารับโอนที่ต้องมีการเรียนในเนื้อหาสาระที่กำหนดในรายวิชาของหลักสูตรอย่างครอบคลุม ครบถ้วน
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
14.	เนื้อหาสาระของรายวิชาเน้นความรู้ ทฤษฎีในสาขาที่เกี่ยวข้องที่มีความที่ซับซ้อน มีจุดเน้น
15.	การควบคุมกำกับหัวข้อวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ที่อนุมัติเป็นประเด็นวิจัยร่วมสมัย/สนองความต้องการของสังคม
16.	หัวข้อวิทยานิพนธ์เป็นประเด็นวิจัยที่เหมาะสมกับปรัชญา วิสัยทัศน์ของหลักสูตรและสอดคล้องกับระดับของหลักสูตร
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
17.	หัวข้อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก มีความซับซ้อนและลึกซึ้งและให้องค์ความรู้ใหม่มากกว่าระดับปริญญาโท

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

การวางระบบผู้สอน	
1.	ผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน มีความรู้และความชำนาญในเนื้อหาวิชาที่สอน (คำนึงถึงสาขาวิชาประสบการณ์ทำงาน ผลงานวิชาการของผู้สอน)
2.	หลักสูตรกำหนดผู้สอนให้นักศึกษาได้เรียนจากผู้สอนที่มีความชำนาญหลากหลายเพื่อให้มีโอกาสดำเนินการพัฒนามุมมองหรือความคิดจากผู้สอนหลากหลายความรู้และประสบการณ์ (ในแต่ละหลักสูตร นักศึกษาควรได้เรียนกับอาจารย์ผู้สอนคนเดิมไม่เกิน 3 วิชา)
3.	มีการกำกับมาตรฐานการทำประมวลการสอน (มคอ.3 และ มคอ.4) ของอาจารย์ให้ทันสมัยในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียน การวัดและประเมินผลเหมาะสม
4.	การกำกับให้อาจารย์ทุกคนต้องมีการทำประมวลการสอนรายวิชา (มคอ.3 และ มคอ.4) ทุกรายวิชาแก่นักศึกษาและมีการกำกับให้ดำเนินการสอนตามประมวลการสอนรายวิชา
5.	นักศึกษาที่เรียนในและนอกสถาบัน หรือระบบปกติ/ระบบทางไกล ต้องได้รับการสอนจากอาจารย์ที่มีคุณสมบัติที่คุณภาพมาตรฐานเดียวกัน มีโอกาสที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอน/อาจารย์ที่ปรึกษาเท่าเทียมกัน
6.	หากมีการกำหนดให้มี TA, RA ช่วยสอน ต้องได้รับการฝึกอบรม การให้คำแนะนำ และการปรับปรุงพัฒนาให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานช่วยเหลือนักศึกษาอย่างเหมาะสม
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
7.	หลักสูตรต้องมีอาจารย์เต็มเวลาในปริมาณที่เพียงพอ มีคุณสมบัติด้านความรู้ ประสบการณ์เวลาในการให้คำปรึกษาและการพัฒนานักศึกษา

8.	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์คำนึงถึงคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่อนุมัติ โดยเฉพาะความรู้และความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิจัยที่จะควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และเหมาะสมกับลักษณะของนักศึกษา
9.	มีการควบคุมกำกับจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
10.	มีการกำกับให้อาจารย์พิเศษที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา มีการผลิตผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง
กระบวนการเรียนการสอน	
11.	การควบคุมการจัดการเรียนการสอนในวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
12.	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษา
กระบวนการเรียนการสอน	
13.	การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเน้นทฤษฎีและการปฏิบัติการเรียนรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน ฯลฯ
14.	การจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา (เช่น ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องมีก่อนเข้าโปรแกรม ภาษาอังกฤษ ฯลฯ)
15.	การจัดกิจกรรมการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพนักศึกษาระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้/การทำงาน/การประกอบอาชีพ
16.	การส่งเสริมความสามารถพิเศษ คุณลักษณะที่เอื้อต่อการทำงาน (ความรับผิดชอบ ทักษะการสื่อสารการพูด ฟัง อ่าน เขียน ทักษะ ICT ทักษะการแก้ปัญหา ฯลฯ) ด้วยวิธีการหลายช่องทาง เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสื่อสาร (เครือข่ายทางสังคม online learning)
17.	การเตรียมความพร้อมด้านการทำงาน/การประกอบอาชีพ (กลไกการช่วยเหลือด้านการหางานทำ/การเผยแพร่ผลงาน)
18.	การสอนแบบเน้นการปฏิบัติการเรียนรู้ จากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก/ผู้ประกอบการ การศึกษาดูงาน
19.	มีการควบคุมมาตรฐานของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
20.	การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เช่น online learning
21.	การส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษาของอาจารย์ (ประเมินจากจำนวนอาจารย์ที่มีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน)
22.	มีการประเมินการสอนของอาจารย์ และนำผลมาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการสอนของอาจารย์
23.	อาจารย์อาวุโส หรืออาจารย์ที่มีเทคนิคการสอนดีเด่น มีการถ่ายทอดประสบการณ์สู่อาจารย์ในสาขา/หลักสูตร
24.	การควบคุมกำกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินนักศึกษา
ปริญญานิพนธ์ (ประเด็นเพิ่มเติม)	
25.	การนำกระบวนการบริการทางวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
26.	การนำกระบวนการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
	การสอดแทรกศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในกระบวนการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
27.	การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน (senior project) เหมาะสมกับประเด็นที่นักศึกษาสนใจ (ถ้ามี)
28.	ระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำโครงงาน (senior project) ของอาจารย์ที่ปรึกษา (ถ้ามี)
29.	มีระบบการคัดเลือกสถานประกอบการที่จะให้นักศึกษาเข้าไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา
30.	มีระบบการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาสหกิจศึกษาโดยมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและสถานประกอบการ
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	

31.	การส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยเฉพาะการสอนที่เน้นปัญหาเป็นฐาน การสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน
32.	มีระบบกำกับการทำงานของอาจารย์ผู้สอนที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาเต็มที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของอาจารย์ในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาตามจรรยาบรรณของอาจารย์
33.	มีระบบการกำกับติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด
34.	หัวข้องานวิจัยของนักศึกษาสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับความเชี่ยวชาญของอาจารย์ที่ปรึกษา
35.	มีระบบและมีการติดตามความก้าวหน้าของการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาแต่ละคนอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อภาคการศึกษา
36.	มีฐานข้อมูลงานวิจัยออนไลน์ที่เกี่ยวข้องและนักศึกษสามารถเข้าใช้งานได้อย่างสะดวก
37.	มีการให้ความรู้และระดับชั้นความสำคัญในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสารวิชาการตามฐานข้อมูลที่ สกอ. รับรอง และการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร
38.	มีการให้ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณนักวิจัย ปัญหาการคัดลอกผลงานวิจัยและปัญหาของวารสารที่ไม่มีคุณภาพ
39.	การชี้แนะแหล่งทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์และส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำข้อเสนอโครงการที่มีโอกาสได้รับทุนสนับสนุน
40.	การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันภายในประเทศและต่างประเทศมี Visiting Professors ที่มาช่วยสอนหรือให้ประสบการณ์แก่นักศึกษา และการส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในต่างประเทศ

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 5.3

1.	การกำหนดเกณฑ์การประเมินให้นักศึกษามีส่วนร่วม
2.	น้ำหนักขององค์ประกอบในการประเมินสอดคล้องกับจุดเน้นของรายวิชา (วิชาทฤษฎี ปฏิบัติ สัมมนา ฯลฯ)
3.	การประเมินผลการเรียนรู้ของโดยใช้การประเมินตามสภาพจริง (เครื่องมือประเมินมีความหลากหลาย เช่น ข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาการวัดทักษะการปฏิบัติงาน ฯลฯ เครื่องมือประเมินสะท้อนสภาพการปฏิบัติงานจริงในการประกอบอาชีพ)
4.	การกำกับให้มีการพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินนักศึกษาที่เหมาะสมกับวิชาและผลลัพธ์ การเรียนรู้
5.	การวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพ/ปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพนักศึกษา (มีการวิพากษ์ข้อสอบ ปรับปรุงข้อสอบ สร้างข้อสอบใหม่ ๆ เสมอ มีคลังข้อสอบข้อสอบหรือเครื่องมือประเมินสามารถวัดความรู้และการคิดขั้นสูงได้เครื่องมือประเมินสะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริงในโลกแห่งการทำงาน)
6.	การควบคุมการประเมินผลการเรียนในรายวิชาที่มีหลายกลุ่มเรียนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน
7.	การตัดเกรดและแจ้งให้นักศึกษารับรู้ชัดเจน (กำหนดเกณฑ์การประเมิน/การตัดเกรดชัดเจน สอดคล้องกับที่เกณฑ์ที่นักศึกษามีส่วนร่วม หรือรับรู้ร่วมกันตั้งแต่แรก มีข้อมูลหลักฐานหรือที่มาของคะแนนที่ใช้ในการการตัดเกรดชัดเจน การกระจายของเกรด สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษาและลักษณะของรายวิชา)
8.	การส่งเสริมการสอบ exit exam ตามมาตรฐาน TQF
9.	การประเมินการจัดการเรียนการสอน การประเมินหลักสูตรตามรายละเอียดใน มคอ. 5 มคอ. 6 และมคอ.7
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
10.	การกำหนดเกณฑ์การประเมินชัดเจน มีตัวบ่งชี้คุณภาพของรายงานวิทยานิพนธ์และการสอบป้องกัน ชัดเจน
11.	ข้อมูลที่รองรับการประเมินที่มาโปร่งใส ตรวจสอบและสะท้อนระดับคุณภาพของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ได้

12.	วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพระดับดีมาก มีประเด็นวิจัยที่สะท้อนความคิดริเริ่ม ร่วมสมัย มีการออกแบบการวิจัยที่เหมาะสม เป็นตัวอย่างของผลงานที่มีคุณภาพ มีการเผยแพร่ในรูปแบบ/วารสารซึ่งเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาชีพหรือรับรองโดย สกอ.
-----	---

แนวทางในการประเมิน ตัวบ่งชี้ที่ 6.1

ความเหมาะสมและเพียงพอของสิ่งสนับสนุนทางกายภาพและทรัพยากรการเรียนรู้	
1.	การเตรียมความพร้อมทางกายภาพ (ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้)
2.	การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งสนับสนุนทางการศึกษา เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูลทรัพยากร การเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้น ฯลฯ เพียงพอ ทันสมัย
3.	การจัดพื้นที่/สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ได้พบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนสนทนา หรือทำงานร่วมกัน
4.	การจัดพื้นที่/สถานที่สำหรับนักศึกษาและอาจารย์ได้พบปะ สังสรรค์ แลกเปลี่ยนสนทนา หรือทำงานร่วมกัน
5.	สำหรับการเรียนการสอนทางไกล ระบบการเรียนรู้แบบทางไกลมีประสิทธิภาพ อาจารย์และนักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารได้ใกล้ชิด
บัณฑิตศึกษา (ประเด็นเพิ่มเติม)	
6.	การเปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาควรดำเนินการต่อเมื่อสถาบันมีความพร้อมและกำหนดความคาดหวังสูงกว่าข้อกำหนดในหลักสูตรปริญญาตรีที่เป็นสาขาเดียวกันทรัพยากรการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลสารสนเทศเพื่อการสืบค้นและการเรียนรู้ต้องมีมากกว่าข้อกำหนดที่พึงมีของหลักสูตรปริญญาตรี
7.	มีการจัดสรรงบประมาณให้นักศึกษาเพื่อทำวิจัย
8.	มีห้องทำงานวิจัย (ซึ่งไม่ใช่ห้องเรียน) เพื่อให้นักศึกษาเข้าใช้ได้สะดวกในการทำวิจัย
9.	มีอุปกรณ์และเครื่องมือพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมในการทำวิจัย
ความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	

ภาคผนวก ข

ประกาศ กพอ. เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการ
ของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๓

เพื่อให้หลักเกณฑ์การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เป็นช่องทางในการพัฒนาคุณภาพวิชาการและนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งครอบคลุมผลงานที่คณาจารย์ได้นำความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม หรือประเทศ ตลอดจนผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยก้าวสู่ความเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำระดับนานาชาติและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๓) และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ ก.พ.อ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการออกข้อบังคับ ทั้งนี้ สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับพันธกิจและนโยบายการพัฒนาอาจารย์ของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกลางที่ ก.พ.อ. กำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศ ก.พ.อ. และเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. ดังนี้

๑.๑ ประกาศ ก.พ.อ. และเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๒ ประกาศ ก.พ.อ. และเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ประกาศ ก.พ.อ. นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๓ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการที่ ก.พ.อ. กำหนดประกอบด้วย

๓.๑ ประธานกรรมการ ซึ่งมาจากกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาประเภท
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๓.๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งต้องไม่ใช่บุคลากรและไม่เคยเป็นบุคลากรในสังกัด
สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ โดยครอบคลุมคณะหรือสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอน ในสถาบันอุดมศึกษา
จำนวนไม่น้อยกว่าหกคน

ข้อ ๔ การพิจารณาแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์ ให้พิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน ผลงานทางวิชาการ และ
จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตามที่กำหนดในประกาศนี้และเอกสารแนบท้าย

การพิจารณาแต่งตั้งในวาระแรกกระทำได้ ๒ วิธี คือ การแต่งตั้งโดยวิธีปกติ และการแต่งตั้ง
โดยวิธีพิเศษ

ข้อ ๕ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีปกติให้ดำเนินการ
ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๕.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

๕.๑.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้อง
ดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี หรือ

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้อง
ดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

ในกรณีที่สามารถศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ผู้นั้นต้อง
ดำรงตำแหน่งอาจารย์ และทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และพ้นระยะทดลองการปฏิบัติงาน
ที่กำหนดโดยสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ

ในกรณีที่ผู้ขอดำรงตำแหน่งทางวิชาการเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษ
ในสถาบันอุดมศึกษาที่ ก.พ.อ. รับรอง และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่า
สามหน่วยกิตระบบทวิภาค หรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพที่ใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เสนอขอ
กำหนดตำแหน่งมาแล้ว อาจนำระยะเวลาระหว่างเป็นอาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอน
หรือปฏิบัติงานด้านวิชาชีพนั้นมารวมคำนวณเวลาในการสอนให้สามในสี่ส่วนของเวลาที่ทำการสอน

ในกรณีที่อาจารย์ผู้ใดได้รับวุฒิเพิ่ม ให้นับระยะเวลาในการปฏิบัติ
หน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้นและเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับ
วุฒิเพิ่มขึ้นรวมกัน เพื่อขอแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนด
ไว้ในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

๕.๑.๒ ผลการสอน ต้องประเมินคุณภาพการสอนของผู้ขอที่ครอบคลุมข้อมูล
ที่จำเป็นทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้

สามารถประเมินการเรียนรู้ได้ผลถูกต้องที่สุด และสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้งในระดับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ แต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้สูงขึ้นตามระดับ ตำแหน่งที่ประเมินได้

ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีความชำนาญในการสอน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการประเมินผลการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน สำหรับ กรณีที่ผู้ขอได้ทำการสอนหลายวิชาหรือสอนวิชาที่มีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารหลักฐาน ที่ใช้ในการประเมินผลการสอน ในทุกวิชาหรือทุกหัวข้อที่ผู้ขอเป็นผู้สอน แล้วแต่กรณี ซึ่งรวมกันได้ ไม่น้อยกว่าสามหน่วยกิตระบบทวิภาค และมีคุณภาพตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด มีการอ้างอิง แหล่งที่มาและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่ง ทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษาตามข้อ ๕ แนวทางการประเมินผลการสอนในเอกสารแนบท้าย

๕.๑.๓ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพระดับ B และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ
- (๒) งานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
๑ รายการ หรือ
- (๓) งานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม
๑ เรื่อง หรือ
- (๔) งานวิจัย ๑ เรื่อง และตำราหรือหนังสือ ๑ เล่ม

โดยที่งานวิจัยตาม (๑) - (๔) อย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

สำหรับการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจใช้ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม ที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ B หรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการประเมินให้มีคุณภาพระดับ B+ แทนงานวิจัยตาม (๒) - (๔) ได้ โดยที่ผลงานอย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม

จนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเท่านั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้าย

๕.๑.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๒) ต้องอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาใช้ในการผลงานทางวิชาการของตนเองเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน

(๔) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรม และชอบด้วยกฎหมาย

(๖) หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคนหรือสัตว์ ผู้ขอจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่มีการดำเนินการ

๕.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

๕.๒.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๕.๒.๒ ผลการสอน ให้นำความในข้อ ๕.๑.๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องมีความชำนาญพิเศษในการสอน

๕.๒.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการ ได้ ๓ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพระดับ B+ และมีปริมาณอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย ๒ เรื่อง หรือ
- (๒) งานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ๑ รายการ หรือ
- (๓) งานวิจัย ๑ เรื่อง และผลงานวิชาการรับใช้สังคม ๑ เรื่อง และ
- (๔) ตำรา หรือ หนังสือ ๑ เล่ม

โดยที่งานวิจัยตาม (๑) - (๓) ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) และตำราหรือหนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพและมีปริมาณ ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๓ เรื่อง
มีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๒ เรื่อง
และมีคุณภาพระดับ B+ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๒ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A
และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น อย่างน้อย ๑ เรื่อง
มีคุณภาพระดับ B+ หรือ
- (๓) งานวิจัย อย่างน้อย ๒ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A
และผลงานวิชาการรับใช้สังคม อย่างน้อย ๑ เรื่อง
มีคุณภาพระดับ B+

โดยที่งานวิจัยตาม (๑) - (๓) ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ และอย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยวิธีที่ ๒ นั้น ผู้ขออาจใช้ตำราหรือหนังสือ อย่างน้อย ๒ เล่ม ที่มีคุณภาพระดับ A ซึ่งผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) และอย่างน้อย ๑ เล่ม ที่มีคุณภาพ

ระดับ B+ แทนผลงานตาม (๑) - (๓) ได้ ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิมจนปรากฏความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้นจากเดิมนั้น

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบันตามเอกสารแนบท้าย

ทั้งนี้ อนุมัติให้ใช้ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ไม่เกินห้าปีก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน ๑ ใน ๓ ของผลงานที่นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่ง โดยผลการตัดสินจะต้องมีผลงานใหม่หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวนอย่างน้อย ๒ เรื่องด้วย

วิธีที่ ๓ สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Quartile1 และ Quartile2 ของ Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยอย่างน้อย ๕ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (Life-time Citation) อย่างน้อย ๕๐๐ รายการ โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง และ

(๓) มีค่า Life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๘ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (Principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกสถาบัน อย่างน้อย ๕ โครงการ (Life-time)

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๕ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (Life-time Citation) อย่างน้อย ๑๕๐ รายการ โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง และ

(๓) มีค่า Life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๔ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (Principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกสถาบัน อย่างน้อย ๕ โครงการ (Life-time)

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ พิจารณาเห็นว่าจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕.๑.๔ และผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาอนุมัติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ

๕.๒.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕.๑.๔

๕.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๕.๓.๑ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ขอต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

๕.๓.๒ ผลการสอน ผู้ขอต้องมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา

๕.๓.๓ ผลงานทางวิชาการ ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ๓ วิธี ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพระดับ A และมีปริมาณ ดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่ต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ตามที่

ก.พ.อ. กำหนด หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม
รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย ๕ เรื่อง

และ

(๓) ตำรา หรือ หนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็น
ผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author)
และตำราหรือหนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) ทั้งนี้
ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพ
และมีปริมาณ ดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่
ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ
ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A+ อย่างน้อย
๒ เรื่อง และมีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๓ เรื่อง
หรือ

(๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่
ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ
ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการ
ในลักษณะอื่นที่ต้องได้รับการเผยแพร่ในระดับ
นานาชาติตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือผลงานวิชาการ
รับใช้สังคม รวมกันทั้งหมด อย่างน้อย ๕ เรื่อง
โดยที่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องมี
คุณภาพระดับ A+ และอีกอย่างน้อย ๓ เรื่อง
มีคุณภาพระดับ A

(๓) งานวิจัย อย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่
ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ
ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ที่มีคุณภาพระดับ A หรือ

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A+
และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ที่มีคุณภาพระดับ A ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author)
หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) สำหรับผลงานตาม (๓) อย่างน้อย ๖ เรื่อง
ที่มีคุณภาพระดับ A ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ
(Corresponding author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์นั้น ผู้ขออาจเสนอผลงานทางวิชาการได้ ดังนี้

วิธีที่ ๑ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพ ระดับ A และมีปริมาณ ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๓ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการ ในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกัน ทั้งหมด อย่างน้อย ๓ เรื่อง

และ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ อย่างน้อย ๒ เล่ม

โดยที่ผลงานตาม (๑) - (๒) อย่างน้อย ๒ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) และตำราหรือหนังสือ อย่างน้อย ๑ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

วิธีที่ ๒ ผลงานทางวิชาการต้องประกอบด้วยผลงานที่มีคุณภาพ และมีปริมาณ ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัย อย่างน้อย ๕ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยที่ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องมีคุณภาพระดับ A+ และอีกอย่างน้อย ๓ เรื่อง มีคุณภาพระดับ A หรือ
- (๒) งานวิจัย อย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องได้รับการเผยแพร่ ในวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด และผลงานทางวิชาการ ในลักษณะอื่น หรือผลงานวิชาการรับใช้สังคม รวมกัน ทั้งหมด อย่างน้อย ๕ เรื่อง โดยที่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง ต้องมีคุณภาพระดับ A+

และผลงานทางวิชาการอีกอย่างน้อย ๓ เรื่อง
มีคุณภาพระดับ A หรือ

- (๓) ตำรา หรือ หนังสือ อย่างน้อย ๓ เล่ม ต้องมีคุณภาพ
ระดับ A+ อย่างน้อย ๑ เล่ม และอีกอย่างน้อย
๒ เล่ม มีคุณภาพระดับ A

โดยที่ผลงานตาม (๑)-(๒) มีคุณภาพระดับ A+ อย่างน้อย
๒ เรื่อง และมีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๑ เรื่อง ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author)
หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) สำหรับตำราหรือหนังสือ มีคุณภาพระดับ A+
อย่างน้อย ๑ เล่ม และมีคุณภาพระดับ A อย่างน้อย ๒ เล่ม ผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก
(First author) ทั้งนี้ ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

การนำงานวิจัยหรืองานใด ๆ ที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา
ประกาศนียบัตร หรือเพื่อสำเร็จการศึกษา มาเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ ตามข้อนี้จะกระทำมิได้
เว้นแต่ผู้ขอได้แสดงหลักฐานว่าได้ทำการศึกษาหรือวิจัยเพิ่มเติมขยายผลต่อจากเรื่องเดิม จนปรากฏ
ความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างเห็นได้ชัด ในกรณีเช่นนี้ให้พิจารณาเฉพาะผลการศึกษาหรือวิจัยที่เพิ่มขึ้น
จากเดิมเท่านั้น

ผลงานทางวิชาการทุกประเภทต้องเป็นผลงานหลังจากได้รับการแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเดิม และต้องได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด
พร้อมแสดงหลักฐานว่าการเผยแพร่นั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (peer reviewer) ที่มาจากหลากหลายสถาบัน
ตามเอกสารแนบท้าย

ทั้งนี้ อนุโลมให้ใช้ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์
ที่ ก.พ.อ. กำหนด ไม่เกินห้าปีก่อนวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน ๑ ใน ๓
ของผลงานที่นำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่ง โดยผลการตัดสินจะต้องมีผลงานใหม่หลังจากที่ได้รับการ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวนอย่างน้อย ๓ เรื่องด้วย

วิธีที่ ๓ สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชา
ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด
ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่
ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Quartile1 และ Quartile2 ของ Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author)
หรือเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (Life-time Citation) อย่างน้อย ๑,๐๐๐ รายการ โดยไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง และ

(๓) มีค่า Life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๑๘ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (Principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกสถาบัน อย่างน้อย ๑๐ โครงการ (Life-time)

สำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขอต้องเสนอเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) งานวิจัยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง ที่ได้รับการเผยแพร่ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus หลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ โดยผู้ขอต้องเป็นผู้ประพันธ์อันดับแรก (First author) หรือเป็นผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) และ

(๒) มีงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงจาก Scopus โดยรวม (Life-time Citation) ซึ่งไม่นับงานวิจัยที่อ้างอิงตนเอง ดังต่อไปนี้

- สาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ อย่างน้อย ๕๐๐ รายการ
- สาขาวิชาทางเศรษฐศาสตร์ อย่างน้อย ๒๐๐ รายการ

และ

(๓) มีค่า Life-time h-index (Scopus) ไม่น้อยกว่า ๘ และ

(๔) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย (Principal investigator) ที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกสถาบัน อย่างน้อย ๑๐ โครงการ (Life-time)

ทั้งนี้ หากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาเห็นว่าจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕.๑.๔ และผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาอนุมัติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ

๕.๓.๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งศาสตราจารย์ต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕.๑.๔

ข้อ ๖ วิธีการแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติให้ดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์

๖.๑.๑ ให้คณะวิชาเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามแบบคำขอรับการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ ก.พ.อ. กำหนด พร้อมด้วยผลงานทางวิชาการตามเอกสารแนบท้าย

๖.๑.๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประเมินผลการสอน โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินผลการสอนได้ตามความเหมาะสม

๖.๑.๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งต้องแต่งตั้งจากกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามถึงห้าคน

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ต้องคัดสรรจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนดสำหรับสาขาวิชาที่เสนอขอ หรือมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาและผลงานที่เสนอขอ โดยต้องไม่ใช่บุคลากรและไม่เคยเป็นบุคลากรในสังกัดสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ รวมทั้งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ และกำหนดให้ต้องมีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และให้การดำเนินการอยู่ในชั้นความลับทุกขั้นตอน

ในกรณีที่ผู้ขอเสนอผลงานวิชาการรับใช้สังคม สภาสถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบันอุดมศึกษา ให้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนหรือผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับชุมชนที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เสนอขอ ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคแรก เพิ่มเติมได้ไม่เกินสองคน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.พ.อ. ก่อนดำเนินการแต่งตั้ง

ในกรณีที่มิได้เหตุผลหรือความจำเป็นต้องแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เคยเป็นบุคลากรในสังกัดสถาบันอุดมศึกษานั้น ให้แต่งตั้งได้ไม่เกิน ๑ คน และแจ้งรายละเอียดเหตุผลความจำเป็นให้ ก.พ.อ. ทราบ เมื่อรายงานผลการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง หรือเสนอขอให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ.อ. เป็นราย ๆ ไป

ในกรณีที่มิได้เหตุผลหรือความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนดได้ ให้ขอความเห็นชอบจาก ก.พ.อ. เป็นราย ๆ ไป

ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ของสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

ทั้งนี้ เกณฑ์การตัดสิน ผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพ ที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น การตัดสินของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ในกรณีการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อ ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ที่มีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพของผลงานทางวิชาการของผู้ขอ กำหนดตำแหน่งอยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดนั้น สภาสถาบันอุดมศึกษา อาจกำหนดยกเว้นการประชุมไว้ในข้อบังคับของสภาสถาบัน โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าว เป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้

๖.๑.๔ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาความเห็น ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๖.๑.๓ แล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณา อนุมัติ/ไม่อนุมัติ สำหรับกรณีที่มิมีมติอนุมัติให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้ง และแจ้งให้ ก.พ.อ. ทราบ ภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ก.พ.อ. จะพิจารณาการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้ รวมทั้งสาระและความถูกต้องเหมาะสมของการพิจารณาอนุมัติ และแจ้งผลการพิจารณาให้สภาสถาบันอุดมศึกษาทราบต่อไป และให้สภาสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติตามนั้น

คำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต้องระบุสาขาวิชาของตำแหน่ง ทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของผู้ขอด้วย

๖.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์

๖.๒.๑ ให้นำความในข้อ ๖.๑.๑ และ ๖.๑.๓ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้ง ตามข้อนี้ด้วยโดยอนุโลม แต่ต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมิน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๖.๒.๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาความเห็น ของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้นำเสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาอนุมัติ/ไม่อนุมัติ

๖.๒.๓ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้เสนอ ก.พ.อ. ให้ความเห็น เพื่อเสนอรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณา

โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๗ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ

สถาบันอุดมศึกษาอาจเสนอแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน กำหนดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นก็ได้ เช่น การเสนอแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งยังไม่ครบระยะเวลาที่กำหนดให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือการเสนอแต่งตั้ง อาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยที่ผู้นั้นมิได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มาก่อน หรือการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในศาสตร์ที่แตกต่างจากเดิม

การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการโดยวิธีพิเศษ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการและให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการ แต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อยสามคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพ อยู่ในระดับ B+

๗.๒ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการ ตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยสามคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการ ต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับ A

๗.๓ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ

ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่ ๑ เท่านั้น และให้ดำเนินการ ตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อยสามคน พิจารณาผลงานทางวิชาการและจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการ โดยการตัดสินของที่ประชุมต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับ A+

ข้อ ๘ แบบคำขอฯ (แบบ ก.พ.อ. ๐๓) แบบเสนอแต่งตั้งฯ (แบบ ก.พ.อ. ๐๔) แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ แนวทางในการประเมินผลการสอนของ ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการ คำจำกัดความของ

ผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตามระดับคุณภาพ และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๙ กรณีการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการในสาขาวิชาเดียวกันและในระดับตำแหน่งเดียวกันหรือระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ได้เคยขอตำแหน่งทางวิชาการมาแล้ว หากมีการนำผลงานทางวิชาการเดิมที่เคยเสนอเพื่อพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการมาก่อน มาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการอีกครั้งหนึ่ง จะต้องดำเนินการภายในห้าปีนับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติเห็นชอบให้ผลงานดังกล่าวมีคุณภาพอยู่/ไม่อยู่ในเกณฑ์ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยผู้ขอคนเดิมหรือผู้ขอคนใหม่ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ใช้ผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการเดิมแต่ละชิ้นที่ผ่านการพิจารณามาแล้วนั้น โดยไม่ต้องพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้นใหม่อีก เว้นแต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ เห็นว่าผลงานทางวิชาการเดิมที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์นั้นเป็นผลงานที่ล้าสมัยหรือมีเหตุผลควรอื่นที่ไม่ใช่ผลการพิจารณานั้นอีกต่อไป ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ต้องระบุเหตุผลทางวิชาการโดยชัดแจ้งด้วย หรือในกรณีที่ผลงานทางวิชาการเดิมมีคุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ หากมีข้อพิสูจน์ภายหลังว่าผลงานนั้นได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์หรือถูกอ้างอิงอย่างแพร่หลาย ผู้ขอสามารถนำผลงานทางวิชาการนั้นมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการครั้งใหม่ได้ แต่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ จะต้องพิจารณาผลงานทางวิชาการนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

หมวด ๒

การลงโทษ

ข้อ ๑๐ ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาพิจารณากำหนดมาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้ขอตำแหน่งอันส่อให้เห็นว่าเป็นผู้ที่กระทำผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณอันเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการและเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ กรณีที่ตรวจพบว่าผู้ขอรับการมีส่วนร่วมในผลงานไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือมีพฤติการณ์ส่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการโดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง หรือนำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และกระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติให้งดการพิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้น และดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป

และห้ามผู้กระทำความผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสิบปี นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติ

๑๐.๒ กรณีที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไปแล้ว หากภายหลังตรวจสอบพบหรือทราบว่าผลงานทางวิชาการที่ใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ครั้งนั้น เป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่นหรือนำเอาผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงาน ของตนเอง หรือนำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ หรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนโดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น หรือสิทธิมนุษยชน เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และกระทำการใด ๆ ที่เบี่ยงเบนผลการศึกษา หรือวิจัยและไม่เสนอผลงานตามความเป็นจริง ให้สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติถอดถอนตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ให้สภาสถาบันอุดมศึกษา พิจารณาเสนอความเห็นต่อ ก.พ.อ. เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน และดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณี ๆ ไป และห้ามผู้กระทำความผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสิบปี นับตั้งแต่วันที่สภาสถาบันอุดมศึกษามีมติให้ถอดถอน หรือนับตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การเสนอขอทบทวนผลการพิจารณา

ข้อ ๑๑ กรณีที่ผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขออาจเสนอขอทบทวนผลการพิจารณาต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา และสามารถเสนอขอทบทวน ผลการพิจารณาได้ไม่เกินสองครั้ง โดยแสดงเหตุผลทางวิชาการสนับสนุน และการขอทบทวนดังกล่าว แต่ละครั้งให้ยื่นเรื่องได้ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับทราบมติ

ภายใต้บังคับข้อ ๖.๑.๔ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้รับเรื่องการขอทบทวนผลการพิจารณา ผลงานทางวิชาการแล้ว ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวิชาการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการ พิจารณาดำเนินการทางวิชาการมีความเห็นประการใดให้เสนอต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาวินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยของสภาสถาบันอุดมศึกษาเป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวิชาการดำเนินการ ดังนี้

(๑) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่หนึ่ง

(ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการ จะมีมติไม่รับพิจารณาก็ได้

(ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการ ให้มีมติรับไว้พิจารณา โดยมอบคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น

(๒) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่สอง

(ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการหรือมิได้ชี้แจง ข้อโต้แย้ง โดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งที่หนึ่ง จะมีมติไม่รับพิจารณาก็ได้

(ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการและได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติม จากการขอทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงาน ทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม จากที่แต่งตั้งไว้เดิมจำนวนสองถึงสามคน เพื่อพิจารณาคำชี้แจง ข้อโต้แย้งและผลงานทางวิชาการของผู้ขอ ทั้งนี้ ให้ประธานคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิม ทำหน้าที่เป็นประธาน

ข้อ ๑๓ กรณีมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม ให้สถาบันอุดมศึกษาจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการ สำหรับการทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการของกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มนั้นด้วย

ข้อ ๑๔ สถานสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณาเฉพาะคำชี้แจงข้อโต้แย้งของผลงานทางวิชาการ ที่ยื่นไว้เดิมทุกประเภทที่คุณภาพไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดเท่านั้น ทั้งนี้ หากผู้ขอมีผลงาน ทางวิชาการใหม่เพิ่มเติม หรือมีการแก้ไขผลงานเดิม กรณีนี้จะต้องดำเนินการเสนอขอกำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการใหม่ และให้ถือว่าวันที่ยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมหรือวันที่ยื่นขอแก้ไขผลงานเดิม เป็นวันเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการใหม่

ภายใต้บังคับข้อ ๖.๑.๔. กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามหมวดนี้ ให้สถานสถาบันอุดมศึกษา เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้คำวินิจฉัยของสถานสถาบันอุดมศึกษาเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๕ การพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สถานสถาบันอุดมศึกษา ได้รับเรื่องไว้แล้วและอยู่ระหว่างการดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการ พิจารณากำหนดตำแหน่ง ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคล

ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๖ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๓ (๓.๒) ที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการขึ้นใหม่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สุวิทย์ เมษินทรีย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ประธาน ก.พ.อ.

ภาคผนวก ค
ประกาศ ก.พ.อ.
เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการ
สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2562

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วย ก.พ.อ. ได้ออกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดให้การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ในวารสารทางวิชาการจะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. ฉบับดังกล่าวเท่านั้น และ โดยที่ประกาศ ก.พ.อ. ฉบับดังกล่าวได้มีผลบังคับใช้มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ประกอบกับปัจจุบัน ฐานข้อมูลรายชื่อวารสารทางวิชาการ ตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. บางรายการได้ถูกยกเลิก และได้มีฐานข้อมูลรายชื่อวารสารทางวิชาการ ที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติเกิดขึ้นใหม่ อีกเป็นจำนวนมาก ก.พ.อ. จึงมีมติเห็นชอบให้มีการปรับปรุงรายชื่อฐานข้อมูลสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการให้มีความทันสมัยครอบคลุมทุกสาขาวิชา และสามารถรองรับการเผยแพร่ผลงาน ทางวิชาการได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และมาตรา ๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.อ. จึงกำหนด หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ ทั้งที่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นวารสารออนไลน์ สำหรับการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ และ เอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ.

ข้อ ๒ ประกาศ ก.พ.อ. นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผลงานทางวิชาการสำหรับการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ จะต้องเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการที่มีรายชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ดังนี้

๓.๑ ฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ได้แก่ ERIC, MathSciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse

๓.๒ ฐานข้อมูลระดับชาติ ได้แก่ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index - TCI) เฉพาะวารสารที่มีชื่ออยู่ในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

ข้อ ๔ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งได้เผยแพร่ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ และเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ.

ความในวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการซึ่งมีหนังสือรับรองจากบรรณาธิการวารสารทางวิชาการว่าให้เผยแพร่ได้แล้วด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.พ.อ.

ภาคผนวก ง

ประกาศหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
การประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557

ประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๒(๑) ของกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ เดือน กันยายน ๒๕๕๗ เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ประกาศนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ ความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเตรียมความพร้อมของสถานศึกษารองรับการประกันคุณภาพภายนอก

ข้อ ๒. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

๒.๑ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

๒.๒ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีอิสระในการเลือกระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบริบทและเจตนารมณ์ของสถานศึกษาแห่งนั้น และเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

๒.๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเลือกใช้ อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น หรือเป็นระบบซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เช่น ระบบ AUN - QA

หรือ ระบบ EdPEX หรือเป็นระบบที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน และนำเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ แต่ทั้งนี้ไม่ว่าใช้ระบบประกันคุณภาพใดๆ ต้องรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อต้นสังกัดและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๓. แนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

๓.๑ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ทั้งนี้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาได้จัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังรายละเอียดปรากฏตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา ๒๕๕๗

๓.๒ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ทั้งนี้ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.๗) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะดำเนินการเผยแพร่หลักสูตรที่ผ่านการประเมินตามระบบดังกล่าวว่าได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในฐานข้อมูลหลักสูตร

๓.๓ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับสถาบัน ที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรและเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

๓.๔ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) เพื่อให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาบันทึกผลการดำเนินงาน และข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ตามระบบประกันคุณภาพที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้นทั้งระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สถานศึกษาโดยเป็นระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

๓.๕ ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ก) กรณีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเลือกดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น สถานศึกษาสามารถส่งรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านระบบฐานข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ข) กรณีเลือกใช้ระบบประกันคุณภาพอื่น เช่น ระบบ EdPEX หรือ TQA ในระดับคณะหรือสถาบัน หรือระบบ AUN – QA ในระดับหลักสูตร หรือระบบอื่นที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาแล้ว ให้จัดส่งรายงานการประเมินคุณภาพภายในในรูปแบบของ PDF file ผ่านระบบฐานข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องส่งข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ตามระบบ CHE QA Online

๓.๖ ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online) ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากสิ้นปีการศึกษา โดยพิจารณาจาก

ก) สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้ปฏิทินการศึกษาเดิม คือ ตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนพฤษภาคมของปีถัดไป จะต้องจัดส่งรายงานประจำปี ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในเดือนกันยายนของทุกปี

ข) สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีปฏิทินการศึกษาตามกลุ่มประเทศอาเซียน คือ ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนกรกฎาคมของปีถัดไป จะต้องจัดส่งรายงานประจำปี ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

ข้อ ๔ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน เพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๓๖ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

-๕-

ข้อ ๕ ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามประกาศนี้ได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือประกาศนี้ ให้เสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณกิตติชัย วัฒนานุกร)

ประธานกรรมการ

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา

ภาคผนวก จ

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เรื่อง นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

เพื่อให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพสอดคล้องในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งมหาวิทยาลัย เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างยั่งยืน อันแสดงให้เห็นถึงปณิธานและความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ในการดำเนินการกิจหลักของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพมีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาดังนี้

ข้อ ๑ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมือและกลไกพื้นฐาน ในการพัฒนาและบริหารมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง มุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ยั่งยืนและรองรับการถูกประเมินจากสถาบันและองค์กรภายนอก เพื่อแสดงให้เห็นศักยภาพของการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม

ข้อ ๒ ทุกคณะ/วิทยาลัยที่จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งทุกแห่งต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้ง ตามประกาศ เรื่อง การจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓ หลักสูตรวิชาชีพต้องได้รับรองคุณภาพการจัดการศึกษาจากสภาวิชาชีพ

ข้อ ๔ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมและสนับสนุนให้หลักสูตรที่มี มคอ. ๑ และหลักสูตรที่มีผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป (๓.๐๑ คะแนน) สองปีต่อเนื่อง ได้รับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่เป็นไปตามเงื่อนไขของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๕ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมและสนับสนุนให้หลักสูตรดำเนินการเพื่อผ่านการประเมินองค์ประกอบการกำกับมาตรฐานหลักสูตร ที่กำหนดโดยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๖ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพหลักสูตร คณะ และสถาบัน ให้มีศักยภาพและความพร้อมสำหรับการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาทุกระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เช่น AUN QA EdPEx TQA เป็นต้น

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานสนับสนุนการจัดเรียนการสอนที่มีศักยภาพและความพร้อม นำระบบคุณภาพที่ยอมรับในระดับสากลมาใช้ เช่น EdPEx TQA เป็นต้น

-๒-

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยจะวางระบบและกลไกการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดยสภามหาวิทยาลัยและสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ข้อ ๙ คณะ/วิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาร่วมหรือมีความร่วมมือในการจัดการศึกษากับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ต้องมีการวางระบบและกลไกการดำเนินงาน การควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคณะนั้นๆ

ข้อ ๑๐ ส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ และปฏิบัติงานครบวงจรคุณภาพ โดยกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยใช้กระบวนการประกันคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการเชื่อมโยงผลการประเมินประกันคุณภาพกับผลประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับ

ข้อ ๑๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานขององค์กร และนำไปสู่การสร้างแนวปฏิบัติที่ดีหรือนวัตกรรมหรือมีผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล รวมทั้งมีการเผยแพร่ข้อมูล อันเป็นผลจากการดำเนินการประกันคุณภาพแก่สาธารณะเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสถาบันต่อสังคม

ข้อ ๑๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยสู่บุคลากรและนักศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจมีทักษะและมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมโครงการด้านการประกันคุณภาพ

ข้อ ๑๓ สนับสนุนการพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ในการประกันคุณภาพให้ครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ และสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับหลักสูตร คณะ และระดับสถาบัน รวมทั้งสามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ เช่น สป.อว. และ ก.พ.ร. เป็นต้น

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

รองศาสตราจารย์ ดร.สุติกาญจน์ ศรีวิบูลย์

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาคผนวก จ
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่ ๓๔๗๙/๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ประกอบกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ อธิการบดี	ประธานกรรมการ
๑.๒ รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	รองประธานกรรมการ
๑.๓ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
๑.๔ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๑.๕ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
๑.๖ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	กรรมการ
๑.๗ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
๑.๘ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
๑.๙ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	กรรมการ
๑.๑๐ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ	กรรมการ
๑.๑๑ คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๒ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
๑.๑๓ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๔ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
๑.๑๕ คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๑.๑๖ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์	กรรมการ
๑.๑๗ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๑.๑๘ คณบดีวิทยาลัยนานาชาติ	กรรมการ
๑.๑๙ คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	กรรมการ
๑.๒๐ คณบดีวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	กรรมการ

๑.๒๒ คณบดีวิทยาลัยสหเวชศาสตร์	กรรมการ
๑.๒๓ คณบดีวิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่	กรรมการ
๑.๒๔ คณบดีวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	กรรมการ
๑.๒๕ คณบดีวิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์	กรรมการ
๑.๒๖ ผู้อำนวยการวิทยาเขตนครปฐม	กรรมการ
๑.๒๗ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม	กรรมการ
๑.๒๘ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง	กรรมการ
๑.๒๙ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี	กรรมการ
๑.๓๐ ผู้อำนวยการศูนย์แห่งความเป็นเลิศในการดูแลผู้สูงอายุ	กรรมการ
๑.๓๑ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
๑.๓๒ ผู้อำนวยการสถาบันสร้างสรรค์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	กรรมการ
๑.๓๓ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการ
๑.๓๔ ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
๑.๓๕ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและ นวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์	กรรมการ
๑.๓๖ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
๑.๓๗ ผู้อำนวยการกองกลาง	กรรมการ
๑.๓๘ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา	กรรมการ
๑.๓๙ ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล	กรรมการ
๑.๔๐ ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา	กรรมการ
๑.๔๑ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน	กรรมการและเลขานุการ
๑.๔๒ นายพิบูลย์ พุ่มม่วง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๔๓ นางสาวผ่องทอง สาครวรรณศักดิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๔๔ นางสาวอภิญญา จูเลิศ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๔๕ นางกมลกัญจน์ แดงทับทิม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการอำนวยการ มีหน้าที่ดังนี้

- กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา และให้ความเห็นชอบแนวทางปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษภายในของมหาวิทยาลัย
- กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) และการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)
- ให้คำแนะนำปรึกษาด้านการประกันคุณภาพและการจัดทำรายงานประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร ระดับคณะวิชาและหน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย
- ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มอบหมาย

๒. คณะกรรมการดำเนินงาน

๒.๑ รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ คณะครุศาสตร์	ประธานกรรมการ
๒.๒ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๓ นางสาวภัทรพร หัสดี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
๒.๔ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๕ นางสาวรดาสา โพธิ์จาด	กรรมการ
๒.๖ นายอิทธิเชษฐ์ กาฬสุวรรณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
๒.๗ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๘ นางสาวสุภาวดี เรืองสังข์ คณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
๒.๙ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๑๐ นายฉัตรลิขิต นิมงาม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๒.๑๑ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๑๒ นางสาวณฐอร พุทธวงศ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์	กรรมการ
๒.๑๓ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๑๔ นางสาวศรินทร์ภัทร์ แสงทอง บัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
๒.๑๕ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๑๖ นางเกษรา บัวเล็ก วิทยาลัยนานาชาติ	กรรมการ
๒.๑๗ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๑๘ นางสาวจินตนา ทิพย์รัตน์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	กรรมการ
๒.๑๙ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๒๐ นางสาววาสนา อันป้อม วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	กรรมการ
๒.๒๑ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๒๒ นางสาวอัญชา แดงทองดี วิทยาลัยสหเวชศาสตร์	กรรมการ
๒.๒๓ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กรรมการ
๒.๒๔ นางสาวดาริณ กิตติสาระกุลชัย	กรรมการ

วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่

๒.๒๕ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ กรรมการ

๒.๒๖ นางสาวกัลยากร ทองมาก กรรมการ

วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

๒.๒๗ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ กรรมการ

๒.๒๘ นางสาวดาราวรรณ พวงบุบผา กรรมการ

วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์

๒.๒๙ รองคณบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ กรรมการ

๒.๓๐ นายปรุ้งศักดิ์ เชิดชู กรรมการ

วิทยาเขตนครปฐม

๒.๓๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมสัน โสมณวัตร กรรมการ

๒.๓๒ นางสาวเสาวณีย์ กำเนิดรัตน์ กรรมการ

๒.๓๓ นางสาวณัฐชา ลิ้มปัญญาพร กรรมการ

ศูนย์การศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม

๒.๓๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภญ.พิมพ์พร ทองเมือง กรรมการ

๒.๓๕ นางสาวพัชรา แสงนวล กรรมการ

ศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง

๒.๓๖ อาจารย์สุวัฒน์ นวลขาว กรรมการ

๒.๓๗ นางสาวพรชัชกรณ เกตุลิขิตกุล กรรมการ

ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี

๒.๓๘ อาจารย์ ดร.ณัฐณภรณ์ เอกนราจินดาวัฒน์ กรรมการ

๒.๓๙ นางสาวกานดา สารพล กรรมการ

ศูนย์แห่งความเป็นเลิศในการดูแลผู้สูงอายุ

๒.๔๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา อูร์ตนะมณี กรรมการ

๒.๔๑ นายพรหมอุบลมภ์ แสนสุริวงค์ กรรมการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา

๒.๔๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา สุดเจริญ กรรมการ

๒.๔๓ นางสาวจุไรรัตน์ ตีอดแก้ว กรรมการ

สถาบันสร้างสรรค์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๔๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กวิน วงศ์ลิติ กรรมการ

๒.๔๕ นายพงศักดิ์ รุ่งสง กรรมการ

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๔๖ อาจารย์ ดร.ศิริมาลย์ วัฒนา กรรมการ

๒.๔๗ นายภษิตศ คงปาน กรรมการ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๔๘ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญพัชร ธนกุลวุฒิโรจน์ กรรมการ

๒.๔๙ นางสาวสุณิพร ศรีฤทธิชัย กรรมการ

สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

๒.๕๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ เตชะรัตนเสถียร กรรมการ

๒.๕๑ นางสาวกฤษณา อารีย์ กรรมการ

สำนักงานอธิการบดี

๒.๕๒ นางจุณิรัตน์ จันทน์นิตย์ กรรมการ

๒.๕๓ นางอรอุมา ชมภูนุช กรรมการ

กองกลาง

๒.๕๔ นายณฤพล ศรีสว่าง กรรมการ

๒.๕๕ นางสาวเสาวภา ชัยพฤกษ์ทล กรรมการ

กองพัฒนานักศึกษา

๒.๕๖ นายนิพนธ์ ชัยพฤกษ์ทล กรรมการ

๒.๕๗ นางสาวเนตรดาว อยู่ยง กรรมการ

กองบริการการศึกษา

๒.๕๘ นางสาวสุวรรณา งามวิทย์โรจน์ กรรมการ

๒.๕๙ นางสาวรัตนภรณ์ แสงวิลัย กรรมการ

๒.๖๐ นางวีรวัลย์ จันทน์ปลา กรรมการ

๒.๖๑ นางอรอนงค์ อนันทนาดี กรรมการ

๒.๖๒ นายภูมิรัตน์ ภิมย์รัตน์ กรรมการ

๒.๖๓ นายเศรษฐศิริ เสาสมพบ กรรมการ

กองบริหารงานบุคคล

๒.๖๔ นายชำนาญ นิลอรุณ กรรมการ

๒.๖๕ นางสาวบุศรา ศรีกระหนก กรรมการ

๒.๖๖ นางสาวจริยพร บัวระพันธ์ กรรมการ

กองนโยบายและแผน

๒.๖๗ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน กรรมการ

๒.๖๘ นางสาวนันทา ประพาลา กรรมการ

๒.๖๙ ว่าที่ร้อยตรีหญิงคณิศร บุญเรือง กรรมการ

๒.๗๐ นางสาวพุ่มพวง กล้าหาญ กรรมการ

๒.๗๑ นางสาวปรังทิพย์ เกตุกลิ่น กรรมการ

๒.๗๒ นางสาวอังศุมาลีน นพพรพิกุลสกุล กรรมการ

๒.๗๓ นางสาวนภาพร ยิ่งหาญ กรรมการ

๒.๗๔ นายพิบูลย์ พุ่มม่วง กรรมการและเลขานุการ

๒.๗๕ นางสาวฝอยทอง สาครวรรณศักดิ์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๗๖ นางสาวอภิญญา จูเลิศ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒.๗๗ นางกมลกัญจน์ แดงทับทิม กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการดำเนินงาน มีหน้าที่ดังนี้

๑. จัดทำและรวบรวมข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งเอกสาร/หลักฐานอ้างอิงต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดทำรายงานการประเมินตนเองในรูปแบบเอกสารและการจัดทำรายงานการประเมินตนเองผ่านระบบ CHE QA Online รวมถึงการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย
๒. จัดทำ และรายงานผลการดำเนินงานโครงการที่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นเจ้าภาพตามแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ได้รับทราบทุกภาคการศึกษา
๓. เผยแพร่รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ทั้งระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย ให้สาธารณชนรับทราบ
๔. งานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการอำนวยการ

สั่ง ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

รองศาสตราจารย์ ดร.ชุดิภาญจน์ ศรีวิบูลย์
รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาคผนวก ข
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ (ร่าง)
ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่ ๓๔๙/๒๕๖๓

เรื่อง คณะอนุกรรมการจัดทำ (ร่าง) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำ (ร่าง) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เมฆขำ	ที่ปรึกษา
๒. รองศาสตราจารย์ทัศนีย์ ศิริวรรณ	ประธานกรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผกามาศ จิราภรณ์	รองประธานกรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาวิณี โฆมานะสิน	กรรมการ
๕. อาจารย์ ดร.ชินวัฒน์ ศาสสนันท์	กรรมการ
๖. อาจารย์ ดร.ชนทอง ใจดี	กรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาวิ บุตรบำรุง	กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรวิชัย บุญศรีเมือง	กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร.พลอยทราย โอฮาม่า	กรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา ศรีสอน	กรรมการ
๑๑. อาจารย์นภพรพัชร มั่งถึก	กรรมการ
๑๒. อาจารย์ ดร.พรณี โรจนเบญจกุล	กรรมการ
๑๓. อาจารย์ต้นฝน ทรัพย์นรินทร์	กรรมการ
๑๔. อาจารย์สุดารัตน์ พิมพ์รัตนกานต์	กรรมการ
๑๕. อาจารย์พิพัฒน์ ศักดิ์ศิริเกษมกุล	กรรมการ
๑๖. นางสาวเสาวณีย์ กำเนิดรัตน์	กรรมการ
๑๗. นายเอกชน น้อยเงิน	กรรมการ
๑๘. นางสาววนัสนาฏ ประพาลา	กรรมการ
๑๙. นางสาวจาวีล ของอ่อน	กรรมการ
๒๐. นายพรหมอุปถัมภ์ แสนสุริวงศ์	กรรมการ

๒๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา สุดเจริญ	กรรมการ
๒๒. นายพงศ์ศักดิ์ รุ่งสง	กรรมการ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พันธุ์ศักดิ์ วรรณดี	กรรมการ
๒๔. อาจารย์กัญพัชร ธนกุลวุฒิโรจน์	กรรมการ
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ เตชะรัตนเสถียร	กรรมการ
๒๖. นางสาวณิธิญา ธนะสุพรรณ	กรรมการ
๒๗. นางสาวดวงพร เซอร์ประยูร	กรรมการ
๒๘. นางพรพิศ ประดิษฐ์พงษ์	กรรมการ
๒๙. นางสาวสุวรรณา นามวิทย์โรจน์	กรรมการ
๓๐. นายชำนาญ นิลอรุณ	กรรมการ
๓๑. นางสาวภัทรพร หัสดี	กรรมการ
๓๒. นางสาวดาตา โพธิ์จาด	กรรมการ
๓๓. นายอิทธิเชษฐ์ กาฬสุวรรณ	กรรมการ
๓๔. นางสาวสุภาวดี เรืองสังข์	กรรมการ
๓๕. นายฉัตรลิต นิมงาม	กรรมการ
๓๖. นางสาวณัฐอร พุทธวงศ์	กรรมการ
๓๗. นางสาวศรีณภัสร แสงทอง	กรรมการ
๓๘. นางเกษรา บัวเล็ก	กรรมการ
๓๙. นางณัฐชานันท์ วงศ์ทัน	กรรมการ
๔๐. นางสาวโยชิตา สมเจริญ	กรรมการ
๔๑. นางสาวจินตนา ทิพย์รัตน์	กรรมการ
๔๒. นางสาวรุ่งเรศ พินธุวัฒน์	กรรมการ
๔๓. นางสาวอัญญา แดงทองดี	กรรมการ
๔๔. นางสาวดารัณ กิตติสารกุลชัย	กรรมการ
๔๕. นางสาวกัลยากร ทองมาก	กรรมการ
๔๖. นางสาวนิชาภา อิทธิประเสริฐ	กรรมการ
๔๗. นางสาวดารารวรรณ พวงบุบผา	กรรมการ
๔๘. นายปรังศักดิ์ เชิดชู	กรรมการ
๔๙. นายสนธยา เจริญศิริ	กรรมการและเลขานุการ
๕๐. นายพิบูลย์ พุ่ม่วง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕๑. นางสาวผออยทอง สาครวรรณศักดิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕๒. นางสาวอภิญญา จูเลิศ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕๓. นางกมลภรณ์ แดงทับทิม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ดังนี้

๑. ยกร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ และระดับสถาบัน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี และกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.

๒๕๖๑ ให้ครอบคลุมมาตรฐานการอุดมศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่คณะกรรมการ
การอุดมศึกษา (กกอ.) กำหนด

๒. จัดประชุมวิพากษ์ร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ และระดับสถาบัน ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

๓. นำเสนอร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ และระดับสถาบัน ของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา ต่อคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา
๒๕๖๒

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

รองศาสตราจารย์ ดร. ฤๅเดช เกิดวิชัย
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาคผนวก ซ

ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย
ประจำปีการศึกษา 2563

ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563

องค์ประกอบ	ระดับหลักสูตร		ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้จัดเก็บข้อมูล
	ตัวบ่งชี้	หน่วยงานที่ต้องดำเนินการ		
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ.	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กองบริการการศึกษา
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	4.2 คุณภาพอาจารย์ประจำหลักสูตร	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
5. หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สารของรายวิชาในหลักสูตร	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	5.3 การประเมินผู้เรียน	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
	5.4 ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	คณะ/วิทยาลัย/บัณฑิตวิทยาลัย		

ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2563

หน่วยงานจัดการศึกษา			ระดับมหาวิทยาลัย		ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้จัดเก็บข้อมูล
รหัส	ตัวบ่งชี้	หน่วยงานที่ต้องดำเนินการ	รหัส	ตัวบ่งชี้		
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต						
1.1	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	1.1	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กองบริการการศึกษา
1.2	อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	1.2	อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กองบริหารงานบุคคล
1.3	อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	1.3	อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	- กองบริหารงานบุคคล (หลัก) - กองบริการการศึกษา (ร่วม)
1.4	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และบริการแก่ผู้เรียน	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	1.4	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และบริการแก่ผู้เรียน	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	- กองบริการการศึกษา (หลัก) - กองพัฒนานักศึกษา (ร่วม)
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย						
2.1	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	2.1	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา	สถาบันวิจัยและพัฒนา
2.2	ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	2.2	ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา	สถาบันวิจัยและพัฒนา
2.3	การวิจัยและนวัตกรรม	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	2.3	การวิจัยและนวัตกรรม	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา	สถาบันวิจัยและพัฒนา
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ						
3.1	การบริการวิชาการแก่สังคม	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	3.1	การบริการวิชาการแก่สังคม	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา	สถาบันวิจัยและพัฒนา
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
4.1	ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และ	คณะ/วิทยาลัย/	4.1	ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นไทย และ	อธิการบดี	สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

หน่วยงานจัดการศึกษา			ระดับมหาวิทยาลัย		ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้จัดเก็บข้อมูล
รหัส	ตัวบ่งชี้	หน่วยงานที่ต้องดำเนินการ	รหัส	ตัวบ่งชี้		
	เอกลักษณ์ของคณะ	บัณฑิตวิทยาลัย		เอกลักษณ์ของสถาบัน		
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ						
5.1	การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของคณะ	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	5.1	การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบัน	อธิการบดี/รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กองนโยบายและแผน
	- การบริหารแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี			- การบริหารแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี	รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กองนโยบายและแผน
	- การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน			- การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน		
	- การบริหารแผนบริหารความเสี่ยง			- การบริหารแผนบริหารความเสี่ยง		
	- บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน			- บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน	รองอธิการบดีฝ่ายสภามหาวิทยาลัย	กองกลาง
	- การดำเนินการจัดการความรู้			- การดำเนินการจัดการความรู้	รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กองนโยบายและแผน
	- ดำเนินการตามแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ			- ดำเนินการตามแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการ	อธิการบดี	กองบริหารงานบุคคล
	- การดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน			- การดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กองนโยบายและแผน
				- ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data)	อธิการบดี	สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

หน่วยงานจัดการศึกษา			ระดับมหาวิทยาลัย		ผู้กำกับตัวบ่งชี้	ผู้จัดเก็บข้อมูล
รหัส	ตัวบ่งชี้	หน่วยงานที่ต้องดำเนินการ	รหัส	ตัวบ่งชี้		
5.2	ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	คณะ/วิทยาลัย/ บัณฑิตวิทยาลัย	5.2	ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ/รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ	กองบริการการศึกษา กองนโยบายและแผน

ภาคผนวก ณ
ปฏิทินการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ประจำปีการศึกษา 2563

ปฏิทินการดำเนินงานการประกันคุณภาพ

ตรวจประเมินระดับหลักสูตร (ภายใน มิ.ย.-ก.ค.) ตรวจประเมินระดับคณะ (ภายใน พ.ค.) ตรวจประเมินระดับมหาวิทยาลัย (ภายในสัปดาห์ที่ 2 ของเดือน ต.ค.)

มหาวิทยาลัย		หน่วยงานจัดการศึกษา		หลักสูตร	
กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ
ขั้นตอนที่ 1 การวางระบบคุณภาพ					
1. กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ต.ค./กองนโยบายและแผน	1. กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน	ก.ย.-ธ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา	1. ประชุมคณะกรรมการประจำหลักสูตรเพื่อวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและกำหนดผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ของหลักสูตร	ส.ค.-ธ.ค./อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ	ต.ค./กองนโยบายและแผน	2. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน	ก.ย.-ธ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
3. กำหนดแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และกำหนดผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้	พ.ย./กองนโยบายและแผน	3. กำหนดแนวทาง/แผนการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน และระดับหลักสูตร และกำหนดผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้	ก.ย.-ธ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
4. ชี้แจงแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	พ.ย./กองนโยบายและแผน	4. ชี้แจงแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน และระดับหลักสูตร	ก.ย.-พ.ย./หน่วยงานจัดการศึกษา		
5. กำหนดแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา	พ.ย./กองนโยบายและแผน	5. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน และระดับหลักสูตร	พ.ย.-ธ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
6. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย	พ.ย./กองนโยบายและแผน				
ขั้นตอนที่ 2 การควบคุมคุณภาพ					
1. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน		1. สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน		1. ศึกษาสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร	ม.ค.-ก.พ./อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตร
1.1 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา	ม.ค.-ก.พ./กองบริหารการศึกษากองนโยบายและแผน	1.1 สร้างความรู้เกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร และระดับหน่วยงาน ประจำปีการศึกษา	ม.ค.-ก.พ./หน่วยงานจัดการศึกษา		
1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา	ก.พ./กองนโยบายและแผน	1.2 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนรายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร (มคอ. 7) ประจำปีการศึกษา	ม.ค.-ก.พ./หน่วยงานจัดการศึกษา	1.1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเขียน รายงานการประเมินตนเอง ระดับหลักสูตร (มคอ. 7) ประจำปีการศึกษา	ม.ค.-ก.พ./อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตร
1.3 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนรายงานการประเมินตนเอง และการเตรียมเอกสารหลักฐาน ประกอบตัวบ่งชี้ ระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา	มี.ค./กองนโยบายและแผน				
1.4 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนรายงานการประเมินตนเอง และการเตรียมเอกสารหลักฐาน ประกอบตัวบ่งชี้ ระดับหลักสูตร (มคอ. 7) ประจำปีการศึกษา	มี.ค./กองบริหารการศึกษากองนโยบายและแผน				
1.5 สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานระบบ CHE QA Online ระดับหลักสูตร และระดับคณะ	พ.ค.-มิ.ย./กองนโยบายและแผน				
1.6 เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	ส.ค.-มิ.ย./กองนโยบายและแผน	1.3 เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	ส.ค.-มิ.ย./หน่วยงานจัดการศึกษา	1.2 เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	ส.ค.- มิ.ย./อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. จัดประชุมคณะกรรมการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ	ต.ค.- ก.ย./กองนโยบายและแผน	2. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการเครือข่ายแผนงานและประกันคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ	ต.ค.- ก.ย./หน่วยงานจัดการศึกษา/หน่วยงานเจ้าภาพ ระดับมหาวิทยาลัย	2. ดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ของหลักสูตร	ส.ค.- มิ.ย./อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตร
3. จัดประชุมเตรียมความพร้อมประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา	ม.ค./กองนโยบายและแผน	3. จัดประชุมเตรียมความพร้อมประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา	ม.ค./กองนโยบายและแผน	3. อาจารย์ประจำหลักสูตรประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนผลการดำเนินงานของหลักสูตร	
4. จัดประชุมเตรียมความพร้อมประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน ประจำปีการศึกษา	พ.ค./กองนโยบายและแผน	4. จัดประชุมเตรียมความพร้อมประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน ประจำปีการศึกษา	พ.ค./กองนโยบายและแผน	3.1 ประจำปีการศึกษาที่ 1	ส.ค./หลักสูตร

มหาวิทยาลัย		หน่วยงานจัดการศึกษา		หลักสูตร	
กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ
5. จัดประชุมเตรียมความพร้อมประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา	ส.ค./กองนโยบายและแผน			3.2 ประจำปีการศึกษาที่ 2	ม.ค./หลักสูตร
4. ดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ของมหาวิทยาลัย	ส.ค.-ม.ย./หน่วยงานเจ้าภาพ ระดับมหาวิทยาลัย	4. ดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ของหน่วยงาน	ส.ค.-ม.ย./หน่วยงานจัดการศึกษา	3.3 ประจำปีการศึกษา	พ.ค./หลักสูตร
				4. ดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ของหลักสูตร	ส.ค.-ม.ย./หลักสูตร
ขั้นตอนที่ 3 การติดตามตรวจสอบคุณภาพ					
ภาคการศึกษาที่ 1		ภาคการศึกษาที่ 1		ภาคการศึกษาที่ 1	
1. ติดตามผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ภาคการศึกษาที่ 1		1. ติดตามผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ภาคการศึกษาที่ 1		1. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 1 ต่อหน่วยงาน	
1.1 ระดับหลักสูตร	อ.ค./กองบริการการศึกษา	1.1 ระดับหลักสูตร	อ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		ส.ค./อาจารย์ประจำหลักสูตร ทุกหลักสูตร
1.2 ระดับหน่วยงาน	อ.ค./กองนโยบายและแผน	1.2 ระดับหน่วยงาน			
1.3 ระดับมหาวิทยาลัย	อ.ค./กองนโยบายและแผน	2. สรุปและรายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหน่วยงานและระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 1 ต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณา	ม.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
		3. แจ้งผลการประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อดำเนินการปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ	ม.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา	2. ปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ภาคการศึกษาที่ 1	ม.ค.-พ.ค./อาจารย์ประจำ หลักสูตรทุกหลักสูตร
2. สรุปผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ทุกระดับ ภาคการศึกษาที่ 1		4. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหน่วยงานและระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 1 ต่อมหาวิทยาลัย			
2.1 ระดับหลักสูตร	ก.พ./กองบริการการศึกษา	4.1 ระดับหลักสูตร รายงานต่อกองบริการการศึกษา	ม.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
2.2 ระดับหน่วยงาน	ก.พ./กองนโยบายและแผน	4.2 ระดับหน่วยงาน รายงานต่อกองนโยบายและแผน			
2.3 ระดับมหาวิทยาลัย					
3. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 1 ต่อกองนโยบายและแผนเพื่อรวบรวมผลการดำเนินงานในภาพของมหาวิทยาลัย	ก.พ./กองบริการการศึกษา	5. ปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ของภาคการศึกษาที่ 1	ก.พ.-พ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
4. สรุปผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร ระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย ภาคการศึกษาที่ 1	ก.พ./กองนโยบายและแผน				
5. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ทุกระดับ ภาคการศึกษาที่ 1 ต่อ (กบม.) เพื่อพิจารณา ภายในเดือน กุมภาพันธ์	ก.พ./กองนโยบายและแผน				

มหาวิทยาลัย		หน่วยงานจัดการศึกษา		หลักสูตร	
กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ
6. แจ้งมติการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ต่อหน่วยงานเพื่อดำเนินการปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของภาคการศึกษาที่ 1	ก.พ./กองนโยบายและแผน				
ภาคการศึกษาที่ 2		ภาคการศึกษาที่ 2		ภาคการศึกษาที่ 2	
1. ติดตามผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ภาคการศึกษาที่ 2		1. ติดตามผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ภาคการศึกษาที่ 2		1. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 2 ต่อหน่วยงาน	
1.1 ระดับหลักสูตร	ผ.ย./กองบริหารการศึกษา	1.1 ระดับหลักสูตร	ผ.ย./หน่วยงานจัดการศึกษา		ผ.ย./อาจารย์ประจำหลักสูตร ทุกหลักสูตร
1.2 ระดับหน่วยงาน	ผ.ย./กองนโยบายและแผน	1.2 ระดับหน่วยงาน			
1.3 ระดับมหาวิทยาลัย	ผ.ย./กองนโยบายและแผน				
		2. สรุปและรายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหน่วยงานและระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 2 ต่อคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณา	พ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา	2. ปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ภาคการศึกษาที่ 2	พ.ค.-ผ.ย./อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกหลักสูตร
		3. แจ้งมติการประชุมคณะกรรมการประจำหน่วยงาน ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อดำเนินการปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ	พ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
2. สรุปผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ทุกระดับ ภาคการศึกษาที่ 2		4. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหน่วยงานและระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 2 ต่อมหาวิทยาลัย			
2.1 ระดับหลักสูตร	ผ.ย./กองบริหารการศึกษา	4.1 ระดับหลักสูตร รายงานต่อกองบริหารการศึกษา	พ.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
2.2 ระดับหน่วยงาน	ผ.ย./กองนโยบายและแผน	4.2 ระดับหน่วยงาน รายงานต่อกองนโยบายและแผน			
2.3 ระดับมหาวิทยาลัย					
3. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร ภาคการศึกษาที่ 2 ต่อกองนโยบายและแผนเพื่อรวบรวมผลการดำเนินงานในภาพของมหาวิทยาลัย	ผ.ย./กองบริหารการศึกษา				
4. สรุปผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร ระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย ภาคการศึกษาที่ 2	ผ.ย./กองนโยบายและแผน				
5. รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ทุกระดับ ภาคการศึกษาที่ 2 ต่อ (กบม.) เพื่อพิจารณา ภายในเดือนกรกฎาคม	ผ.ย./กองนโยบายและแผน				
6. แจ้งมติการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ต่อหน่วยงานเพื่อดำเนินการปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของภาคการศึกษาที่ 2	ผ.ย./กองนโยบายและแผน	5. ปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ของภาคการศึกษาที่ 2	ผ.ย.-ก.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		

มหาวิทยาลัย		หน่วยงานจัดการศึกษา		หลักสูตร	
กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินคุณภาพและ ขั้นตอนที่ 5 การพัฒนาคุณภาพ					
1. กำหนดระบบการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหน่วยงานและระดับ มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา	ผ.ย./กองนโยบายและแผน				
2. กำหนดระบบการตรวจประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปี การศึกษา	ผ.ย./กองบริการการศึกษา				
3. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปี การศึกษา		1. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปี การศึกษา		1. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของ หลักสูตร (มคอ.7) ประจำปีการศึกษา ภายใน 60 วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	ท.ค.-ผ.ย./อาจารย์ประจำ หลักสูตรทุกหลักสูตร
3.1 ระดับหน่วยงาน	ท.ค./กองนโยบายและแผน	1.1 ระดับหลักสูตร	ท.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
3.2 ระดับมหาวิทยาลัย	ท.ค./กองนโยบายและแผน				
4. จัดตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2562				2. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของ หลักสูตร (มคอ.7) ประจำปีการศึกษา ใน ระบบ CHE - QA Online	ท.ค.-ผ.ย./อาจารย์ประจำ หลักสูตรทุกหลักสูตร
4.1 ระดับหน่วยงาน	ผ.ย./กองนโยบายและแผน				
4.2 ระดับมหาวิทยาลัย	ท.ค./กองนโยบายและแผน				
		2. จัดตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา	ผ.ย./หน่วยงานจัดการศึกษา	3. รับตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหลักสูตร ประจำปี การศึกษา	ผ.ย./อาจารย์ประจำ หลักสูตรทุกหลักสูตร
		3. นำผลการตรวจประเมินและ แผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร เสนอต่อ คณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณา	ท.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา	4. นำข้อเสนอแนะมาจัดทำแผนพัฒนา คุณภาพ (Improvement Plan) ของหลักสูตร	ท.ค./ทุกหลักสูตร
		4. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง ระดับ หน่วยงาน ในระบบ CHE QA Online ภายใน สัปดาห์ที่ 2 ของเดือนสิงหาคม	ท.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา	5. ปรับแก้รายงานผลการดำเนินงานของ หลักสูตร (มคอ. 7) ตามผลการตรวจประเมิน	ท.ค./ทุกหลักสูตร
		5. รับตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับหน่วยงาน ระหว่างสัปดาห์ที่ 3 ของเดือนสิงหาคม	ท.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา	6. จัดส่งรายงานผลการดำเนินงานของ หลักสูตร (มคอ. 7) พร้อมแผนพัฒนา คุณภาพ ให้กับหน่วยงานภายใน สัปดาห์ที่ 4 ของเดือนกรกฎาคม	ท.ค./ทุกหลักสูตร
		6. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมา จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหน่วยงาน	ท.ค.-ผ.ย./หน่วยงานจัดการ ศึกษา	7. จัดส่งรายงานผลการตรวจประเมิน การดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ. 7) ในระบบ CHE QA Online ให้กับ หน่วยงานภายใน สัปดาห์ที่ 2 ของเดือน สิงหาคม	ท.ค./ทุกหลักสูตร
		7. รายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน และแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ประจำปีการศึกษา ระดับหลักสูตร และระดับหน่วยงาน ต่อ มหาวิทยาลัยภายใน สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน สิงหาคม			
5. สรุปผลการตรวจประเมินและแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ประจำปีการศึกษา ระดับหลักสูตรและระดับหน่วยงาน		7.1 รายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน และแผนพัฒนา คุณภาพ (Improvement Plan) ระดับ หลักสูตร ต่อกองบริการการศึกษา	ท.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
5.1 ระดับหลักสูตร	ท.ค./กองบริการการศึกษา	7.2 รายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน และแผนพัฒนา คุณภาพ (Improvement Plan) ระดับ หน่วยงาน ต่อกองนโยบายและแผน	ท.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		

มหาวิทยาลัย		หน่วยงานจัดการศึกษา		หลักสูตร	
กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ	กิจกรรม	ระยะเวลาผู้รับผิดชอบ
5.2 ระดับหน่วยงาน	ก.ย./กองนโยบายและแผน	8. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหน่วยงาน	ก.ย.-ต.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
6. สรุปผลการตรวจประเมินและแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร และระดับหน่วยงาน ประจำปีการศึกษา	ก.ย./กองนโยบายและแผน	9. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ต่อมหาวิทยาลัยภายใน สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนกันยายน ในระบบ CHE QA Online	ต.ค./หน่วยงานจัดการศึกษา		
7. นำผลการตรวจประเมินและแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ระดับหลักสูตร และระดับหน่วยงาน เสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัย ภายในเดือนกันยายน	ก.ย. (กม.) ก.ย. (สภามหาวิทยาลัย)/ กองนโยบายและแผน				
8. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง และบันทึกข้อมูลในระบบ CHE – QA Online ภายในสัปดาห์ที่ 1 ของเดือนตุลาคม	ต.ค./กองนโยบายและแผน				
9. ตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ภายในสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนตุลาคม	ต.ค./กองนโยบายและแผน				
10. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan)	ต.ค./กองนโยบายและแผน				
11. รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา	พ.ย./กองนโยบายและแผน				
12. รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา	พ.ย./กองนโยบายและแผน				
13. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	พ.ย./กองนโยบายและแผน				
14. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานต้นสังกัด ภายใน 120 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ในระบบ CHE QA Online ภายในเดือนพฤศจิกายน	พ.ย./กองนโยบายและแผน				

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

อธิการบดี
รองอธิการบดีฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

หน่วยงานที่พัฒนาเกณฑ์

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
สถาบันสร้างสรรค์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	กองนโยบายและแผน
กองบริการการศึกษา	กองกลาง
กองบริหารงานบุคคล	กองพัฒนานักศึกษา
คณะครุศาสตร์	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คณะวิทยาการจัดการ
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	คณะศิลปกรรมศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย	วิทยาลัยนานาชาติ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ
วิทยาลัยสหเวชศาสตร์	วิทยาลัยการภาพยนตร์ ศิลปะการแสดงและสื่อใหม่
วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการที่พัฒนาเกณฑ์

คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
คณะอนุกรรมการจัดทำ (ร่าง) ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผู้รวบรวม/เรียบเรียง/รูปเล่ม

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพและการจัดการความรู้
บุคลากรฝ่ายประกันคุณภาพและการจัดการความรู้

SSRU

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ 1 ถ.อุโมงค์นอก ดุสิต กทม. 10300
โทร 0-2160-1073
<https://www.facebook.com/PPSSRU/>